

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ గాయత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

సృష్టా సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 18 - సంచిక 02
జులై 2013

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ సంఖ్యలలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

సద్గురు వాణి

అంతఃకరణలోని మౌనంలో గురుదేవుల పరావాణి ఇలా వినిపిస్తుంది -
నేను సదా నీ వెంట ఉన్నాను. నేను నీ కోసమే జీవిస్తున్నాను. నా అనుభూతి యొక్క ఫలాన్ని నీకు ఇస్తున్నాను. నీవు నా హృదయ సంపదవు. నా కళ్ళలో వెలుగువు. ఆ ప్రభువులో మనం ఒకళ్ళమే. దారుణ సంఘర్షణలలో, కణకణలాడే మంటల్లో నిన్ను త్రోయడానికి నాకు భయం లేదు. ఎందుకంటే నీ శక్తి ఏమిటో నాకు తెలుసు. నీవు చేసేదంతా నా సమక్షంలోనే చేస్తున్నావు.

నా సాహిత్యంలో నా ఇచ్చలను వెదుకు. నా గురువు నాకు ఇచ్చిన బోధలను నేను నీకు అందించాను. వాటిని ఆచరించు. నా ఇచ్చల పట్ల, నా భావాల పట్ల మెలుకువ, స్థిరత్వం ఉండాలి. భక్తిలోనే ఉన్నది శిష్యత్వం. మన ఇద్దరి మధ్య అవధులులేని ప్రేమ ఉన్నది. గురుశిష్యుల సంబంధం వజ్రంకన్నా దృఢమైనది, మృత్యువుకన్నా బలీయమైనది.

గుర్తుంచుకో. ఇంద్రియాలు సదా ఆత్మతో సంఘర్షిస్తూ ఉంటాయి. వాటిని నమ్మకు. అవి సుఖదుఃఖాలకు చలిస్తూ ఉంటాయి. వాటికి అతీతుడవు కావాలి. నీవు ఆత్మవు. నాశనంలేని నా అంశవు. శరీరం ఏ క్షణంలో అయినా నశించవచ్చు. కనుక నీ దృష్టిని సదా లక్ష్యంపై స్థిరంగా ఉంచు. నీ మనస్సును నా భావాలతో పూర్తిగా నింపుకో. మృత్యు క్షణాలలోకాక ఈ క్షణంలోనే నీ మనస్సును పవిత్రంగా ఉంచు. అప్పుడు మృత్యువు అకస్మాత్తుగా నిన్ను కబళించినా, నీవు సిద్ధంగా ఉంటావు. ఈ క్షణంలోనే నీకు మృత్యువు సంభవిస్తుందనే విధంగా జీవితాన్ని గడుపు. అప్పుడే నీవు నిజంగా జీవించగలుగుతావు.

ప్రతి వ్యక్తి తన ఆదర్శాల కోసం పలు విధములయిన కష్టాలను సహించవలసి వస్తుంది. నీవు అన్ని విధముల గీటురాళ్ళను సహించు; ఆపదలను ఎదిరించు. ఆదర్శ జీవనం గడవు. పరమేశ్వరుని పేరిట నిర్భయంకావాలి. భగవానునిపై నిజంగా ఆధారపడితే, భయాలన్నీ పారిపోతాయి.

నీవు నా సంతానానివి. జీవితంలోను, మృత్యువులోను, సుఖంలోను, దుఃఖంలోను, మంచిలోను, చెడులోను నేను నీ వెంట ఉన్నాను. నేను నిన్ను రక్షిస్తాను. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తాను. ఎందుకంటే నేను నీతో ముడిపడి ఉన్నాను. పరమేశ్వరుని పట్ల ప్రేమ నన్ను నీతో ఏకం చేస్తోంది. నేను నీ ఆత్మను. నాయనా! నీ హృదయం నా నివాస స్థలం. మరి చింత ఎందుకు? నిశ్చింతగా, నిర్భయంగా ఉండు.

బలహీనులకు అండగా ఉండాలంటే ముందు నువ్వు బలంగా ఉండాలి

విషయ సూచిక

<p>1. సంపాదకీయం : సద్గురు వాణి</p> <p>2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం : కర్మయోగి కావాలి</p> <p>3. వేదమంత్రం : కలసిమెలసి ఉండాలి</p> <p>4. గాయత్రీ విద్య - 34 : స్వర యోగం-4</p> <p>5. గాయత్రీ చిత్రావళి - 13 : ప్రారబ్ధ పరివర్తనం</p> <p>6. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 13 : సద్గురువు సాక్షాత్కరించిన సుముహూర్తం-1</p> <p>7. గురుపూర్ణిమ ప్రత్యేకం : మనలో నిద్రాణమైన శిష్యత్వాన్ని మేల్కొల్పుదాం</p> <p>8. కఠోపనిషత్తు-6 : ప్రథమ అధ్యాయం-ప్రథమ వల్లీ</p> <p>9. గాయత్రీ జయంతి ప్రత్యేకం : గాయత్రీ పంచముఖి-ఏకముఖి - 2</p> <p>10. యుగనిర్మాణ యోజన : మహాకాలుని గీత-సత్యంకల్పాలు - 6</p> <p>11. మెస్మరిజం-2: మెస్మరిజం యొక్క చరిత్ర</p>	<p>1 12. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు - 37 : భావనాత్మకమైన వేదనల నుండి ముక్తి ఎలా లభిస్తుంది? 27</p> <p>2 13. మానవ యంత్రం : పుష్పక విమానాన్ని ఎడ్లబండిగా మార్చుకు 30</p> <p>3 14. మనస్సును సృజనాత్మకమైన విషయాలలో కేంద్రీకరించండి 33</p> <p>4 15. గురుపౌర్ణమి ప్రత్యేకం : శ్రీ గురుపాదుకాస్తవం 35</p> <p>7 16. గురుపౌర్ణమి ప్రత్యేకం : శ్రీ గుర్వష్టకం 36</p> <p>8 17. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి : గాయత్రియే కామధేనువు-1 37</p> <p>12 18. నా వారితో నా మాట : రండి! మహాయుద్ధానికి సిద్ధమవుదాం 40</p> <p>14 19. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ - ఆరవ అధ్యాయం (మొదటి ప్రకరణం) : సత్సాహస - సంఘర్షణ ప్రకరణం 42</p> <p>18 20. సుమతీ సూక్తం - 7 43</p> <p>22 21. శాంతికుంజ్లో జరిగిన సంజీవని సాధనా శిబిరంపై ఒక సమీక్ష - 2 45</p>
---	---

యుగేశక్తి గాయత్రి

చందా రుసుమును ఆన్లైన్ ద్వారా పంపించండి.

బ్యాంకు పేరు: ఎస్.బి.ఐ., ఎర్రగడ్డ శాఖ

ఖాతాపేరు : శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు

ఖాతానెం. : 32506416087

IFSC Code : SBIN-0013272

అట్లే మని ఆర్డరు ద్వారా కాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారా కాని చందా రుసుమును పంపవచ్చు. ఆన్లైన్ ద్వారా పంపునప్పుడు బ్యాంక్ కమీషన్ క్రింద రూ. 20/- చందాకు అదనంగా పంప ప్రార్థన. ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంకు చలాన జిరాక్కు కాపీని మీ చిరునామాను (పిన్కోడ్తో సహా) తెలుపుతూ మాకు తప్పక పంపించండి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట

అశ్వినీ చౌన్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

విడి ప్రతి రూ॥ 12/- 3 సం॥ చందా రూ॥ 350/-
 సం॥ చందా రూ॥ 120/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116/-

సద్గురు వచనామృతం

కర్మయోగి కావాలి

కర్మయే అదృష్టం. ప్రయత్నమే నొసటి వ్రాత. నిన్నటి పాలు నేడు పెరుగు అవుతుంది. అలాగే నిన్నటి కర్మ నేడు ప్రారబ్ధమై వెలికి వస్తుంది. మన అదృష్టానికి మనమే నిర్మాతలం. మన కర్మ రేఖను వ్రాసేది, మన ప్రారబ్ధాన్ని రచించేది మనమే. గతంలో చేసిన దాని ఫలితం నేడు కనబడుతోంది. భవిష్యత్తును ఉత్తమంగా, సుఖంగా, శాంతియుతంగా ఆనందదాయకంగా మలచదలచుకుంటే, ఈ కర్మవ్యకర్మను మనం దృఢంగా, శ్రద్ధగా నిర్వహించాలి; మనం కర్మ యోగులం కావాలి. నేటి కర్మవాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తే రేపటి ప్రారబ్ధాన్ని మనం అత్యంత భయంకరమైన దురదృష్టంగా అనుభవించక తప్పదు.

కర్మపట్ల మైరాగ్యం పొందడం పొరపాటు. ప్రతి కర్మయోగి గృహాన్ని తపోవనంగా మార్చే విరాగిగా మారాలి. భోగం లభిస్తున్నప్పటికి త్యాగి కావడం నిజమైన తపస్సు. కర్మయోగి కలవరపడడు, ఎందుకంటే అతడి కేంద్ర బిందువు కర్మ. అతను కర్మ బంధంలో చిక్కుకొనడు. కనుక జీవన్ముక్తి అతనికి అందుబాటులో ఉంటుంది.

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్, 1951
 అనువాదం: సత్యనారాయణ గుప్తా

కలసిమెలసి ఉండాలి

సమానో మంత్రః సమితిః సమానీ ।

సమానం మనః చిత్తమేం షామ్ ।

సమానం మంత్రమభి మంత్రయే వః

సమానేన వో హవిషా జుహోమి ॥

(ఋగ్వేద 10/191/3)

భావార్థం : మనుష్యులందరి ఆలోచనలు సమానముగా ఉండు గాక. అందరు కలసి ఉండెదరు గాక. అందరి మనస్సు, చిత్తము, యజ్ఞకార్యం ఏకమగుగాక.

సందేశం : ఏ విధముగా సమాజంలో మనుష్యులు ఒకే విధమైన ఆకారం కలిగి ఉండరో అదేవిధముగా ప్రజల ఆలోచనలు, నమ్మకములు, స్వభావములు ఒకే విధముగా ఉండక భిన్నముగా ఉంటాయి.

సమాజంలో ఎరుపు-నలుపు, చిన్న-పెద్ద, పిల్లలు-వృద్ధులు, స్త్రీలు-పురుషులు, పేదలు-ధనికులు అందరూ ఒకేచోట ఉంటారు. ఒకరు లేకుండా రెండవ వారి పని కూడా నడవదు. తమ భిన్నమైన అభిప్రాయాలను ఉదారతతో సర్దుబాటు చేసి, కలసి మెలసి ఉంటే నలువైపులా సుఖం, శాంతి, ఐకమత్యం ఉన్నతి వెల్లివిరుస్తాయి.

అభిప్రాయాలకు గొప్ప శక్తి ఉంటుంది. ఇవి ప్రజల చింతనకు, శీలానికి దారి చూపుతాయి. సమాజంలో వ్యాపించిన ఆలోచనల కాలుష్యం, యజ్ఞీయ భావన స్థానంలో స్వార్థపూరిత ఆచరణవైపు ప్రజలను ప్రేరేపిస్తున్నది. ప్రపంచములో నేడు ప్రతి వ్యక్తి దుఃఖితుడుగా కనిపిస్తున్నాడు. తాము సమస్యలతో కొట్టు మిట్టాడుతుంటే, ఇతరులు సుఖంగా ఉన్నారనే బాధ, పరస్పరం కలసిమెలసి పని చేయకుండా చేస్తున్నది. ఉన్నత మార్గంలో అవరోధాలు కల్పిస్తున్నది. ప్రపంచంలో మనుష్యులు ఏ కొంచెం ప్రగతి సాధించినా అది సహకారము, సామూహిక భావన వలననే సంభవమైనది. విమానం నడుపుటకు ఒక హైలట్ ఉంటాడు. అతడొక్కడే ఆ పనిని చేయగలుగుతున్నాడా? ఇంజనీర్ల జట్టు, రాడార్, టెలిఫోన్ వ్యవస్థ, విద్యుత్తు, నిపుణులైన ఉద్యోగులు అందరి సహకారం ఉంటుంది. సమన్వయంలో ఏమాత్రం లోపమున్నా దుర్ఘటనకు సమయం ఎంతో పట్టదు.

జడ పదార్థాలు, పశువులు, పక్షులు ఒకటి ఒకటి కలసి

రెండవుతాయి. కానీ మనుష్యులు ఒకరు ఒకరు కలిస్తే పదకొండు మందితో సమానమవుతారు. ఆలోచనలలో ఏకత వలననే ఈ లెక్కల చమత్కారం సంభవం. దీనిని గుర్తుంచుకొని మనలను మనం సమాజంలోని ఒక అభిన్న అంగముగా భావిస్తూ అందరి హితంలోనే మనహితం ఉందని అనుకుంటే ఒక ఆరోగ్య వంతమైన సమర్థవంతమైన, శక్తిశాలియైన సమాజ నిర్మాణంలో మనం కూడా భాగస్వాములు కాగలం.

విశ్వశాంతి కేవలం వేదం ద్వారానే సంభవం. వేదం కోరుకునే దేమిటంటే విశ్వములోని మనుష్యులందరిలో సద్భావన, మైత్రి, విశ్వబంధుత్వం వ్యాపించాలని, వారందరి మధ్య స్నేహసంబంధం సుదృఢము కావాలని. విజ్ఞానం యొక్క వరదానంగా మనుష్యులందరు ఎంతో దగ్గర అయ్యారు, కానీ ఆ కారణంగానే భయంకరమైన అస్త్రశస్త్రాల వలన ఒకరిపట్ల మరొకరికి సందేహము, భయము అధికమయ్యాయి. జనులందరి మనస్సులలో ఒకే ఆలోచన ఉన్నప్పుడే ఐకమత్యం సాధ్యమవుతుంది. వేద మంత్రాలలో ఈ మానసిక ఐకత గురించే గట్టిగా చెప్పబడింది. దీని ద్వారానే ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్ష ప్రాప్తి కలుగుతుంది. ప్రపంచంలో మనుష్యులందరు వేదానుసారం జీవిస్తే లోక కళ్యాణం కలుగుతుంది.

ప్రపంచంలో ఈ అభిప్రాయాలను బలీయం చేసే కర్తవ్యాన్ని మనమందరం స్వీకరించాలి.

★★★

పండుగలు

జులై 2013

22-07-2013 గురు పౌర్ణమి

ఆగస్టు 2013

15-08-2013 స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

16-08-2013 వరలక్ష్మీ వ్రతం

21-08-2013 రాఫీ పౌర్ణమి

28-08-2013 శ్రీకృష్ణాష్టమి

పౌరుగింటి పుల్లకూర రుచి

గాయత్రీ విద్య-34
స్వరయోగం-4

(గత సంచిక తరువాయి...)

స్వర పరివర్తన వలన కలిగే హాని - లాభములు

ఏ సమయంలో ఏ స్వరం నడవాలో, వీటి గురించి ఏ ఏ నియమములు చెప్పబడ్డాయో అవి సూర్యచంద్రుల గతిని (movement) అనుసరించి, అవి శరీరంపై చూపే ప్రభావం ఆధారంగా నిర్ధారించబడ్డాయి. నియమిత సమయంలో నియమిత స్వరం నడచుట ఆరోగ్య సూచకం. కాని వీటిలో గడచిడ జరిగినట్లయితే అనేక రకాల హాని కలుగుతుంది.

కేవలం పక్షం యొక్క తిథులలో సూర్యచంద్రుల ద్వారా మాత్రమే ఈ పరివర్తన జరుగదు, ఇతర గ్రహములు కూడా తమ ప్రభావమును చూపిస్తాయి. తదనుసారంగా కొన్ని వారాలలో విశిష్టమైన పరివర్తన జరుగుతుంది. సోమవారం, బుధవారం, గురువారం, శుక్రవారాలలో ముఖ్యంగా శుక్లపక్షంలో ఎడమ నాడి నడచుట శుభము. ఆదివారం, మంగళ, శని వారాలలో ప్రత్యేకించి కృష్ణపక్షంలో దక్షిణస్వరం (కుడి) నడచుట శుభప్రదం. ఆదివారం సూర్యోదయ సమయంలో సూర్యనాడి, సోమవారం చంద్రనాడి నడచుట శుభంగా భావించబడింది. ఆకాశంలో ఉన్నటువంటి ప్రధాన గ్రహాల ప్రభావం తమ, పృథ్వి యొక్క గతిని (movement) అనుసరించి భూమండలంపై పడుతుంది. భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూనే సూర్యుని చుట్టూ కూడా తిరుగుతుంది. ఈ మార్గంలోని ప్రధాన గ్రహముల యొక్క కొన్ని మహత్వపూర్ణ కిరణములు ఒక దాని తరువాత ఒకటి స్పష్టమైన రూపంలో ముందుకు వస్తాయి. ఖగోళవిద్య యొక్క అత్యంత సూక్ష్మ జ్ఞానమును అర్థం చేసుకున్న ప్రాచీన విద్వాంసులు వారముల యొక్క పేర్లను వాటి అధిపతి గ్రహముల ఆధారంగా నిర్ధారించారు. సూర్యనాడిపై, చంద్రనాడిపై శుక్లపక్ష, కృష్ణ పక్షముల ఋణ-ధన విద్యుత్తు, వారముల అధిపతి అయిన గ్రహముల యొక్క ప్రభావం స్వరములపై ఉంటుంది. దీనిని ప్రాతఃకాలం గమనించవచ్చు. పైన చెప్పిన వారములలో స్వరములలో బేధం దృష్టిగోచరం అవడానికి కారణం మనుష్య శరీరాలపై పడే అన్యగ్రహాల యొక్క సూర్యచంద్రుల సంయుక్త ప్రభావమే. ఏ గ్రహం సూర్యునితో

అనుకూలంగా ఉంటుందో అది సూర్యస్వరాన్ని, ఏ గ్రహం చంద్రునితో అనుకూలంగా ఉంటుందో అది చంద్రస్వరాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. శరీరం జీవంతముగా ఉంటే అది గ్రహముల ప్రభావం సవ్యంగా స్వీకరించగలదు. శరీరం నిర్భలంగా, నిస్తేజంగా, నిర్జీవంగా ఉంటే అది గ్రహముల ప్రభావం స్వీకరించలేదు. శుభ అశుభ శబ్దాలను ఈ సందర్భములలోనే చెప్పబడినాయి. శరీరం సజీవంగా, శక్తివంతంగా ఉంటే శుభమని, శక్తిహీనంగా ఉంటే అశుభమని భావించబడింది. ఎందుకంటే దీని మీదే ఇతర పనుల సఫలత, అసఫలత ఆధారపడి ఉంటాయి.

చంద్రస్వరంలో సూర్యోదయం, సూర్యస్వరంలో అస్తమించడం అయితే అటువంటి సమయంలో చేపట్టిన ఎటువంటి కార్యం సిద్ధించదు. సూర్యోదయంలో సూర్యస్వరం, చంద్రోదయంలో చంద్రస్వరం ఉన్నట్లయితే ఆ పగలు రాత్రి అశుభ, శుభ అన్ని రకాల పనులు నెరవేరుతాయి.

శుక్లపక్ష పాడ్యమి నాడు దక్షిణస్వరం నడిస్తే ఆ పక్షంలో ఉష్ణ సంబంధమైన రోగము, కలహం లేక హాని జరిగే అవకాశం ఉంటుంది. కృష్ణపక్ష పాడ్యమి నాడు ఎడమ స్వరం నడిస్తే ఆ పక్షంలో శీతల రోగములు లేకపోతే ఇతర కష్టములు కలుగవచ్చు. వరుసగా రెండు పక్షములు ఈ విధంగా వ్యతిరేక స్వరం నడిస్తే కష్టములు రెండింతలయ్యే ప్రమాదముంటుంది.

స్వరం గంటగంటకు మారుతుందని ఇంతకు ముందే చెప్పబడింది. కాని ఇది ఎక్కువ కాలం నడిస్తే హానికారకమవు తుంది. కుడిస్వరం వరుసగా 17 ఘడియలు (ఒక ఘడియ=24 నిమిషాలు) నడిస్తే శరీరానికి కష్టం కలుగుతుంది, 12 ఘడియలు నడిస్తే శత్రువులు పెరుగుతారు. 1-2-3 రోజులు నడుస్తే రోగాల బారిన పడతాడు. ఐదు రోజులు నడిస్తే, ధన నాశనం జరుగుతుంది. కాని కొన్నిసార్లు స్వరం అధిక సమయం నడచినా, లోపల కొన్ని ప్రతిక్రియలు కూడా జరుగుతాయి. దీనివల్ల హానితోపాటు లాభాలు కూడా ప్రాదుర్భావమవుతాయి. ఎలాగంటే వామస్వరం నాలుగు గంటలు నడిస్తే ఏదైనా అచింత్య వస్తువు ప్రాప్తిస్తుంది, 8 గంటలు నడిస్తే సుఖం, 14 గంటలు నడిస్తే ప్రేమ, మైత్రి మొదలైనవి ప్రాప్తిస్తాయి, ఒక రాత్రి పగలు నడిస్తే ఐశ్వర్యం, వైభవం మొదలైనవి లభిస్తాయి. 4,8,12,20 రోజులు రాత్రి పగలు చంద్రస్వరం నడిస్తే దీర్ఘాయువు, ఐశ్వర్యం ప్రాప్తిస్తాయి.

ఇతరులలో ప్రతిభను గుర్తించి ప్రోత్సహించాలి

ఒకవేళ దక్షిణస్వరం నాలుగు గంటలు నడిచినట్లయితే వస్తువులు పోవడం, 24 ఘడియలు (1 ఘడియ = 24 నిమిషాలు) నడిస్తే మిత్రద్రోహం, ఒక రాత్రి పగలు నడిస్తే ఆయుక్ష్ణం జరుగుతాయి. చంద్రస్వరం శీతలమైనందువలన అధిక సమయం నడవడం వలన, మధ్య మధ్యలో లాభదాయక క్షణాలు కూడా వస్తాయి. కాని సూర్యస్వరంలో అలా జరుగదు. పెరిగిన ఉష్ణం వలన జీవనరసం ఎండిపోతుంది, కూడనివి జరుగుతాయి. ముందు సూర్యస్వరం కొన్ని గంటలు నడవడం వలన జరిగే అనిష్టములు చెప్పబడ్డాయి. ఈ సమయం పెరిగిన కొద్దీ అనిష్టములు ఇంకా పెరిగిపోతాయి. ఇది ఇంకా ఎక్కువయితే మృత్యువు సమీపించినట్లే. **8 ప్రహరములు (1 ప్రహరం = 3 గంటలు) దక్షిణస్వరం నడిచినట్లయితే 3 సంవత్సరముల తర్వాత, 16 ప్రహరములు నడిచినట్లయితే 2 సంవత్సరముల తర్వాత 3 రాత్రి పగళ్ళు నడిచినట్లయితే ఒక సంవత్సరం తరువాత మృత్యువు సంభవిస్తుందని తెలుసుకోవాలి. రాత్రింబవళ్ళు ఇదే నడుస్తుంటే మూడు మాసములలో మృత్యువు సంభవిస్తుంది.**

ఇక్కడ మృత్యువు విషయంలో కొన్ని ఇతర విషయాలు పాఠకులకు చెప్పవలసి ఉన్నది. మనిషి యొక్క ప్రాణం పూర్తిగా నిర్బలం అయినప్పుడు, మృత్యువు సమీపించినప్పుడు అతని బుద్ధిలో భ్రమ కలుగుతుంది. ఏదేదో కనిపించడం మొదలవుతుంది. నేత్ర రోగములకు, క్షీణించిన దృష్టికి దీనికి సంబంధం లేదు. స్థూలదృష్టితో ఎవరు మృత్యువును తెలుసుకోలేరు కాని సూక్ష్మ జ్ఞానముతో ప్రాణం నిర్బలమగుట, మృత్యువు సమీపించినట్లుగా తెలుసుకోగలరు.

మృత్యువు సమీపించినప్పుడు ప్రాణం నిర్బలమయి విశేషమైన భ్రమలు కలుగుతాయని స్వర విజ్ఞానం చెప్తుంది. 1) కుడిచేయ్యి పిడికిలి బిగించి ముక్కుకు తిన్నగా కపాలంపై ఉంచి, ఆ చేతి యొక్క ముంజేతి వరకు చూచినట్లయితే, అది చాలా సన్నగా కనుపిస్తుంది. ఈ విధంగా చూసినప్పుడు మణికట్టు కనిపించకపోతే లేదా మధ్యలో విరిగినట్లు కనుపిస్తే సుమారు 6 నెలలలో మృత్యువు సంభవిస్తుంది. 2) స్నానం తరువాత హృదయం, పాదములు, చెక్కిళ్ళు ముందు ఆరిపోతే; 3) దీపం ఒకసారి స్వర్ణ సమానంగా మరొకసారి నల్లగా కనిపిస్తే; 4) నేతిలో గాని, నూనెలోగాని, నీటిలోగాని తన ప్రతిబింబమును చూచినప్పుడు కేవలం శిరస్సు మాత్రమే కనుపిస్తే; 5) అకారణంగా ఉన్నట్టుండి చాలా సన్నగా, లేక బాగా లావు అవడం; 6) చేతితో చెవిని మూసేస్తే ఒక ధ్వని వినిపిస్తుంది. అది వినిపించకపోతే, 7) భృకుటి కనిపించకపోతే,

8) మైధున సమయంలో ఎక్కిళ్ళు లాంటివి వస్తే మృత్యువు సమీపంలో ఉన్నదని తెలుసుకోవాలి.

అందరికీ ఇలాగే జరుగుతుందని భావించనక్కరలేదు. పైన చెప్పిన లక్షణాలు కనిపించినప్పుడు భయపడవలసినది ఏమీ లేదు. శారీరిక, మానసిక దశలను బాగుచేసుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. పైన చెప్పిన ఆధ్యాత్మిక సూచనలు ఒక రకంగా ప్రమాదాన్ని సూచించే సూచికలు మాత్రమే.

స్వాభావికంగా శ్వాస-ప్రశ్వాసలు 12 అంగుళాలు రావడం, 12 అంగుళాలు పోవడం ఉంటుంది. ఒక శ్వాస ప్రశ్వాసకు సుమారు నాలుగు సెకండ్లు పడుతుంది. దీర్ఘ జీవనాన్ని, ఇతర సిద్ధులను ప్రాప్తించుకోవాలని కోరుకునేవారు శ్వాస తీసుకునే పరిమాణాన్ని పెంచుకోవాలి. లేకపోతే తీసుకునే శ్వాస పరిమాణం కన్నా వదిలే శ్వాస పరిమాణం తక్కువగా ఉండాలి. ఇందులో కొంచెం శ్వాస ఆదా అవుతుంది. నాలుగు సెకండ్లలో తీసుకునే సమయాన్ని కొంచెం పెంచాలి.

శ్వాస వదిలేటప్పుడు అంటే 12 అంగుళముల పరిణామాన్ని ఎంత తగ్గించుకోగలిగితే అంత మంచిది. **12 అంగుళముల శ్వాసను ఒక అంగుళం తగ్గించుకుని 11 అంగుళములు చేసినట్లయితే ప్రాణం స్థిరమవుతుంది. రెండు అంగుళముల శ్వాసను తగ్గించి 10 అంగుళములు చేసినట్లయితే మహాఆనందం ప్రాప్తిస్తుంది, 9 అంగుళములు చేసినట్లయితే 'కవితాశక్తి జాగృతమవుతుంది, 8 అంగుళముల వద్ద వాక్ సిద్ధి లభిస్తుంది, 7 అంగుళముల వద్ద దూరదృష్టి ప్రాప్తిస్తుంది, 6 అంగుళములు ఉన్నట్లయితే ఆకాశంలో ఎగురవచ్చు, 5 అంగుళములు అయితే ప్రచండ వేగం లభిస్తుంది, 4 అంగుళముల వద్ద అష్టసిద్ధులు లభిస్తాయి. 3 అంగుళముల వద్ద నవనిధులు లభిస్తాయి. 2 అంగుళముల వద్ద అనేక రూపములను ధారణ చేయగలుగుతారు. 1 అంగుళం అయితే అదృశ్యం అయిపోగలరు.**

కోరుకున్న సంతానాన్ని పొందవచ్చు

సాధారణంగా స్త్రీ రజస్వల అయిన 4వ రోజు నుంచి 16వ రోజు వరకు గర్భాదానం కొరకు ఉత్తమమని చెప్పబడింది. వీటిలో ఉత్తరోత్తర రోజులు మంచివి. గర్భధారణకు అష్టమి, ఏకాదశి, త్రయోదశి, అమావాస్య, పూర్ణిమలు వర్జనీయం (తగనివి).

శాస్త్రకారుల అభిప్రాయం ఏమిటంటే రజస్వల అయిన 4వ రాత్రిలో గర్భం దాలిస్తే అల్పాయువు, దరిద్రుడు; 6వ రాత్రిలో సాధారణ ఆయుష్షు గలవాడు, 8వ రాత్రిలో ఐశ్వర్యశాలి, 10వ రాత్రిలో చతురుడు, 12వ రాత్రిలో ఉత్తముడు, 14వ రాత్రిలో

మనం అందరికీ సహాయం చేయలేము కాని ప్రతి ఒక్కరు ఎవరో ఒకరికి సహాయం చేయగలరు

ఉత్తమ గుణ సంపన్నుడు, 16వ రాత్రిలో సర్వగుణ సంపన్నుడగు పుత్రుడు జన్మిస్తాడు. 5వ రాత్రిలో సంతానవతి, 7వ రాత్రిలో వంధ్య, 9వ రాత్రిలో ఐశ్వర్యవతి, 11వ రాత్రిలో దుశ్చరిత్రి, 13వ రాత్రిలో వర్ణసంకర సంతానం కలుగుతుంది. 15వ రాత్రిలో సౌభాగ్యవతి లేదా రాజపత్ని అయిన కన్య జన్మిస్తుంది.

పురుషుని కుడిస్వరం, స్త్రీ ఎడమస్వరం నడుస్తున్నప్పుడు సంయోగం జరిగితే పుత్రుడు జన్మిస్తాడు. స్త్రీ యొక్క కుడిస్వరం, పురుషుని ఎడమస్వరం నడుస్తున్నప్పుడు గర్భాదానం జరిగితే పుత్రిక జన్మిస్తుంది. అందువల్ల పుత్రుడు కావాలనుకునే పురుషుడు ఎడమవైపు తిరిగి, పుత్రిక కావాలనుకునే పురుషుడు కుడివైపు తిరిగి పడుకుని కావలసిన స్వరం వచ్చాక రతికర్మలో పాల్గొనాలి.

కామక్రీడా సమయంలో పురుషులు ఎడమవైపు తిరిగి పడుకోవడం వల్ల అతని కుడి అండకోశం శక్తిమయం అవుతుంది. కామోత్తేజన కలిగిన తరువాత అండకోశముల నాడుల ద్వారానే శరీరంలోని ధాతువుల నుంచి వీర్యం వెలువడుతుంది. పెరుగు నుండి వెన్న వెలువడుటకు కవ్వం ఏ పని చేస్తుందో వీర్యం ఉత్పన్నం అవడానికి అండకోశాల నాడులు ఆ పని చేస్తాయి. శరీరంలోని కుడిభాగంలో పురుషతత్వ లక్షణాలు విశేషంగా ఉంటాయి. కుడి అండకోశనాడులు కూడా అధికంగా మంధనం చేస్తాయి. తదనుసారంగా వీర్యంలో పురుషత్వ భాగం అధికంగా ఉంటుంది. అందువల్ల ఎడమవ్రక్క పడుకున్న తరువాత సంభోగించినట్లయితే పుత్రుడు కలుగుతాడు.

పురుషుడు సూర్యస్వరంలో (కుడి) స్త్రీ సంగమం చేస్తే సంగమం అయిపోతూనే సుషుమ్న స్వరం నడవడం మొదలయితే అంగహీనుడు, కురూపి, నపుంసకుడు జన్మిస్తాడు లేదా గర్భస్రావ మవుతుంది. ఆరంభంలో పురుషునికి సూర్యస్వరం మరియు జలతత్వం ఉన్నట్లయితే, స్త్రీకి చంద్రస్వరం, పృథ్వితత్వం ఉన్నట్లయితే, సంభోగ సమయంలో స్వరం మారకపోతే గొడ్రాలుకు కూడా పుత్రుడు కలుగుతాడు. సంభోగ సమయంలో పురుషునికి సూర్యస్వరం నడుస్తుంటే వీర్యస్థలనం కాగానే చంద్రస్వరంగా మారితే ఆ పరిస్థితులలో గర్భధారణ జరుగదు. ఒకవేళ జరిగినట్లయితే పుత్రిక కలుగుతుంది. పుత్రుడు మాత్రం జన్మించదు.

పురుషుని సూర్యస్వరంలో జలతత్వం లేదా పృథ్వితత్వం కలిగినట్లయితే, ఆ సమయంలో గర్భాదానం జరిగితే ధనవంతుడు, సుఖంగా జీవించే పుత్రుడు కలుగుతాడు. ఈ సమయంలో స్త్రీ కూడా చంద్రస్వరంలో పృథ్వి లేక వాయుతత్వంలో ఉండాలి, లేకపోతే జరుగదు. ఆకాశతత్వంలో సంభోగిస్తే గర్భస్రావమవు

తుంది. స్త్రీ సూర్యస్వరంలో పృథ్వి, అగ్ని లేక ఆకాశతత్వంలో ఉన్నట్లయితే గర్భానికి హాని జరుగుతుంది. పురుషుని చంద్రస్వరం స్త్రీ యొక్క దక్షిణస్వరం నడుస్తూ దానితోపాటు జలతత్వం లేక పృథ్వి జలతత్వాల సంయోగమయితే గర్భాదానంలో పుత్రిక కలుగుతుంది. స్త్రీ పురుషులకు ఒకే నాశిక నుండి శ్వాస నడుస్తుంటే (ఒకే స్వరం నడుస్తుంటే) గర్భం రాదు.

వాయు తత్వంలో గర్భాదానం అయితే దుఃఖితుడు, జలతత్వంలో గర్భాదానం అయితే సుఖి, ఖ్యాతి గాంచేవాడు; అగ్నితత్వంలో గర్భాదానం అయితే గర్భస్రావం లేదా అల్పజీవి; పృథ్వితత్వంలో గర్భాదానం జరిగితే భోగి, అందమైనవాడు, ధనవంతుడైన పుత్రుడు కలుగుతాడు. ఆకాశతత్వంలో గర్భాదానం వ్యర్థమవుతుంది.

(ఏ తత్వం నడుస్తుందో ఎలా తెలుసుకోవాలో అనేది రాబోయే సంచికలలో వివరణ ఇవ్వబడుతుంది)

(సశేషం)

ప్రార్థన

గురుదేవా!

శక్తి ఇవ్వమని అడిగితే
కష్టాలనిచ్చి శక్తిని పొందమన్నావు

జ్ఞానము ఇమ్మని అడిగితే
సమస్యలనిచ్చి సాధనతో జ్ఞానమును పొందమన్నావు

సిరి సంపదలను అడిగితే
తెలివినీ ఇచ్చి సంపదలను స్వయంగా పొందమన్నావు

ధైర్యము ఇవ్వమని అడిగితే
ప్రమాదాలను ఇచ్చి వానిని అధిగమించి ధైర్యమును పొందమన్నావు

ప్రేమ అందించమని అడిగితే
ఆపదలో ఉన్నవారిని ఆదుకుని ప్రేమ తత్వమును అనుభవించమన్నావు

వరములను ఇవ్వమని అడిగితే
పలు అవకాశములను ఇచ్చి కోరికలు తీర్చుకోమన్నావు

భగవంతుడు అందరికీ అన్నీ ఇచ్చాడు.
వానిని అంది పుచ్చుకుని అనుభవింపవలసినది నీవే.
నీలో ఉన్న అంతర్జ్యోతిని దర్శించి ఆత్మవిశ్వాసంతో అన్నింటినీ పొందాలి.

- డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాస్టారు

కుటుంబాలు బాగుంటే సమాజం బాగుంటుంది

ప్రారబ్ధ పరివర్తనం

ఓం భూర్భువః స్వః

ప్రారబ్ధం చాలా ప్రబలం. బ్రహ్మ ఎవరికి ఏ విధంగా వ్రాశాడో దానిని తొలగించుట, తుడిచివేయుట ఎవరి వశములోను లేదు. పాండవులు శ్రీకృష్ణుడువంటి సహాయకుడు ఉండి కూడా జీవితమంతా నానాప్రకారములైన దుఃఖములు సహించవలసి వచ్చింది. నలదమయంతులు, హరిశ్చంద్రుడు, దశరథుడు, విక్రమాదిత్యుడు మొదలైన మహాపురుషులు ఎదుర్కొన్న ఆపదలను వారి బలవంతులైన సహాయకులు కూడా తొలగించలేకపోయారు.

పూర్వ సంచిత కర్మల కారణంగా ఏ మంచి-చెడు ప్రారబ్ధంగా మారిందో అది అనుభవించే తీరాలి. ఎవరు ఎంత సాధువు సత్పురుషుడు, సజ్జనుడు శుభకర్మలు చేసేవాడు అయినప్పటికీ అతడు గతంలో చేసిన కర్మలు ప్రారబ్ధ రూపంలో ఎదురైనప్పుడు దాని పరిణామం అనుభవించే తీరాలి. వర్తమానంలోని పుణ్యం,

తపస్సు, శుభకర్మల ప్రతిఫలం ముందు ముందు పరిపక్వ మైనప్పుడే లభిస్తుంది.

అయినప్పటికీ మాత కృపతో కరిన ప్రారబ్ధములు కూడా సవరించబడతాయి. అత్యంత దుస్తరం, సహించలేని కష్టముల యాతన తేలికయై సులువుగా దాటిపోతుంది. అనేకసార్లు దట్టమైన మబ్బులు కమ్ముతాయి. అవి కురిస్తే, జడివాన కురవవచ్చు, ఒకవేళ ఏదైన పెద్దగాలి అదే సమయంలో వీస్తే దట్టంగా ఉన్న మబ్బులు చెదిరిపోతాయి, ఏవో కొద్దిపాటి చినుకులు మాత్రం పడిపోతాయి. మనుష్యుని అదృష్టవశాన ఇదే విధంగా అనేకసార్లు దుస్తరప్రారబ్ధం కూడా మాత యొక్క కృపతో, మొదట ఎంతో పెద్దదిగా కనపడినా కష్టము తొలగిపోయి దానిలో ఒక అంశము మాత్రమే అనుభవించ వలసి వస్తుంది.

సంపూర్ణంగా ప్రారబ్ధ పరివర్తన అనేది అసంభవం, కానీ మాత కృపతో దానిలో అనేక మార్పులు, పరివర్తన కాగలుగుతాయి. భవిష్యత్తులో అనుకూలంగా, భాగ్యంగా మారవచ్చు. మాత సాధకుని నుదుట భాగ్యరేఖలో అవసరమైన మార్పులు చేర్పులు చేస్తున్నట్లు, ముందే నిర్ధారించబడిన ప్రారబ్ధములో పరివర్తన చేస్తున్నట్లు ప్రకృతున్న చిత్రంలో ఇచ్చిన విధంగా ధ్యానం చేయాలి.

- అనువాదం : డా॥ తుమ్మారెడ్డి

హాసన్

చక్రవర్తి అయిన తరువాత హాసన్ అనే పెద్ద మనిషిని కొంతమంది వ్యక్తులు తగినంత డబ్బుకాని, సైన్యంకాని లేకుండా ఎలా చక్రవర్తిని కాగలిగేవని ప్రశ్నించారు. ఆయన చిరునవ్వుతో మిత్రుల పట్ల నిజమైన ప్రేమ, శత్రువుల పట్ల హృదయం నిండుగా ఔదార్యం, మానవజాతి పట్ల నాకు గల సద్భావనలు నన్ను చక్రవర్తిని చేశాయి. వ్యక్తి ఉత్సృష్టుడు కావటానికి ఈ మూడింటిని మించిన సంపదలు లేవని ఆయన సవినయంగా తెలియజేశారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

కలసి ఉంటే కలదు సుఖం

సద్గురువు సాక్షాత్కరించిన సుముహూర్తం-1

ఆంగ్ల సైనికులతో సంఘర్షణ

బాల సైనికుల సంకల్పాన్ని పరీక్షించే ఘడియ రానే వచ్చింది. ఆంగ్ల సైనికులు గ్రామాలలోనికి రావడం అరుదు. ఆ రోజున ఒక ఆంగ్ల అధికారి అయిదారుగురు సిపాయిలతో ఆవల్ఖేడావైపు బయలుదేరాడు. ఈ కబురు ముందుగానే తెలిసింది. వెంటనే బాల సైనికులు సమావేశమయ్యారు. సిపాయిలు అక్రమాలు జరిపితే ఎలా ఎదిరించాలో క్షణాల మీద పథకం తయారుచేశారు. ఈ సంకల్పంతో బాల సైనికులు తయారై గ్రామం పొలిమేర వద్దకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు. సిపాయిలు ఎప్పుడు వస్తారో ఖచ్చితంగా తెలియదు కనుక వారు ఉదయమే రంగం సిద్ధం చేసుకున్నారు.

పన్నెండున్నర - ఒంటి గంట అయింది. దూరంలో దుమ్ము రేగడం కనిపించింది. గుర్రపు డెక్కలు రేపే దుమ్ము అది. శ్రీరామ్ తన సహచరులకు సైగ చేశారు. సిపాయిలు పొరుగు ఊరిలో అక్రమాలు జరిపి ఉంటారు, వారిని గ్రామంలోనికి రానివ్వకూడదు. బాల సైనికులు ఒకరిని ఒకరు చూచుకుంటూ, సైగచేస్తూ మరోమారు సంకల్పం చేసుకున్నారు. సంచుల్లో ఉన్న రాళ్ళను, వడిసెలను చేతుల్లోకి తీసుకున్నారు. మరి కొందరు జేబుల్లో ఉన్న కారపు పొట్లాలను చేతుల్లోకి తీసుకున్నారు. ఈ పనులు చేస్తూ ఉండడంతో, వారి ఆత్మ విశ్వాసం బలపడింది. సిపాయిల దళం దగ్గరకు రాగానే శ్రీరామ్ వెలికి వచ్చి రోడ్డుమీద నిలబడ్డారు.

దళంలో ఉన్న భారతీయ సిపాయి “ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నావు?” అని శ్రీరామ్ ను అడిగాడు. శ్రీరామ్ జవాబు చెప్పలేదు. సిపాయి గద్దించి అడిగాడు. అయినా శ్రీరామ్ ఏమీ పలుకలేదు. సిపాయి దీన్ని అమర్యాదగా భావించాడు. సిపాయి గుర్రం దిగాడు. చెంపకాయ కొట్టడానికి చేయి ఎత్తి ముందుకు రాసాగాడు. దగ్గరకు వచ్చి కొట్టబోయేసరికి శ్రీరామ్ అకస్మాత్తుగా జేబులో ఉన్న పొట్లం విప్పాడు. సిపాయి ముఖం మీద వేగంగా కారం చల్లాడు. ఇలా జరుగుతుందని ఆ సిపాయి కలలో సైతం ఊహించలేదు. కళ్ళలోకి కారం చేరడంతో అతడు హాహాకారాలు చేశాడు. మరుక్షణంలో

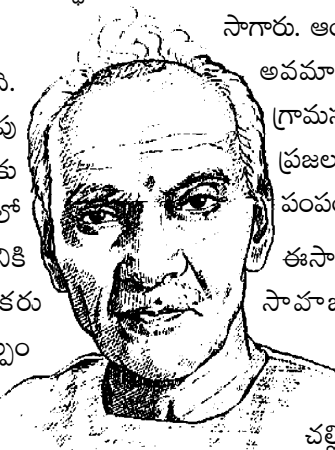
చెట్ల గుబురుల నుండి వడిసెలు వచ్చిపడ్డాయి. రాళ్ళు కూడా వచ్చిపడ్డాయి. ఆంగ్ల అధికారి ఏమి జరుగుతోందో గ్రహించేలోగా, ఒక పెద్ద కర్ర అతడి టోపీ మీద వచ్చిపడింది. ఆ దెబ్బకు టోపీ క్రింద పడింది. అతడు తిట్ల వర్షం కురిపించసాగాడు. ఎక్కడ నుండి దాడి జరుగుతోందో ఎవరికీ తెలియడం లేదు.

తొమ్మిది, పది నిమిషాలపాటు ఈ దాడి సాగింది. ఆ తర్వాత రక్తం ఆగిపోయింది. ఈ దాడివల్ల సిపాయిలకు రోషం కలిగింది. గ్రామ ప్రజలను విద్రోహులని వారు భావించారు. గ్రామీణులందరికీ గుణపాఠం చెబుతామని గర్జిస్తూ వారు గ్రామంలోకి ప్రవేశించారు. వారిని చూచి గ్రామప్రజలు ఇళ్ళలో దాకికొన

సాగారు. ఆంగ్ల అధికారి వారిని ఇలా గద్దించాడు - “మమ్మల్ని అవమానించిన వ్యక్తులు బయటికి రావాలి. లేదా, గ్రామస్థులందరికీ శిక్ష పడుతుంది.” ఇళ్ళలో దాగి ఉన్న ప్రజలు వణికిపోయారు. “నేరం చేసినవారిని బయటికి పంపండి” - తెల్ల అధికారి మరోమారు హెచ్చరించాడు.

ఈసారి శరణ్ భయ్యా బయటికి వచ్చారు. “కర్నల్ సాహబ్, ఏం జరిగింది? మిమ్మల్ని ఎవరూ అవమానించారు?” - అని అయన అడిగారు. కర్నల్ ఇలా అన్నాడు - “సిపాయి కళ్ళలో కారం చల్లిన పిల్లవాణ్ణి బయటకు తీసుకురా. రాళ్ళను విసిరిన వాళ్ళను కూడా హాజరుపరచు. స్వరాజ్య ఉద్యమకారులు ఎవరో మమ్మల్ని చూడనివ్వ.” శరణ్ భయ్యా ఇలా అన్నాడు - “గ్రామస్థులెవరికి అంత ధైర్యం లేదు. బందిపోటు దొంగ స్వరాజ్య ఉద్యమకారుడు అయి ఉంటాడు. అతడి దళంలో ఒక పిల్లవాడు కూడా ఉన్నాడు. కారం జల్లడం, రాళ్ళు రువ్వడం వంటి పనులు చేసే అలవాటు అతడికే ఉన్నది.”

“బందిపోటు దొంగ ఎక్కడ ఉంటాడు?” - అని ఆ అధికారి వచ్చీరాని హిందీలో అడిగాడు. శరణ్ భయ్యా వెనువెంటనే ఇలా జవాబు చెప్పారు - “దొంగకు చిరునామ ఉంటుందా సాహబ్! తమరు ఎదుటపడడం మంచిదే అయింది. లేకుంటే అతడు గ్రామంలోకి వచ్చేవాడు. సర్వనాశనం చేసేవాడు. అయితే, అతడు మిమ్మల్ని కొంచెం ఇబ్బంది పెట్టినట్లున్నాడు.” ఇక్కడ తనకు

ఇల్లాలును బట్టి ఇల్లు ఉంటుంది

అప్రతిష్ఠ కలగడం చూచి అధికారి విషయాన్ని తప్పించాడు. “లేదు, మాకు పెద్ద ఇబ్బందేమీ కలగలేదు. ఆ దొంగ మరోసారి ఇక్కడికి వస్తే మా సైనిక స్థావరానికి కబురు చేయండి. మేము అతడి సంగతి చూస్తాం” - అని అన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆ సిపాయిల దళం గ్రామంలో ప్రవేశించకుండా తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. ఎవరు ఎన్ని రాళ్ళు విసిరారో, కారం పొట్లలు ఎవరెవరి జేబుల్లో ఉన్నాయో అంతా శరణ్ భయ్యాకు తెలుసు. ఆయన పర్యవేక్షణలోనే బాలసేన ఆ పథకాన్ని తయారు చేసింది. ఇందులో ప్రమాదం ఉన్నది. కానీ, పథకం అమలు జరగకపోయినా గ్రామానికి ఆపద కలిగేదే.

ఇలా తమ దాడి విజయవంతం కావడంతో బాలసేన ఉత్సాహం ఇనుమడించింది. సిపాయిలు తిరిగివెళ్ళిన తర్వాత బాలసైనికులు చాలాసేపు విరగబడి నవ్వుకున్నారు. ఈ అల్లరి పని సంగతి తెలిసి కొందరు మొదట కొద్దిగా కోపగించారు. అయితే, పిల్లల ధైర్యాన్ని, నిష్ఠను చూచి వారు కూడా నెమ్మదిగా నవ్వుకున్నారు.

సహాయ నిరాకరణ అమలు

ఈ బాలసైనికులు పొలాలలో పనిచేసే రైతు కూలీలపై భూకామందులు జరిపే అన్యాయాలను కూడా ప్రతిఘటించారు. స్వరాజ్య సమయంలో పాల్గొనడమే ఈ సేన ప్రధాన లక్ష్యం. స్వరాజ్యానికి అర్థం ఏమిటి? ఆంగ్లపాలన లక్ష్యం ఏమిటి? ఇలాంటి ప్రశ్నల గురించి లోతుగా ఆలోచించడం అవసరమని ఎవ్వరూ భావించలేదు. గాంధీజీని ఖైదు చేయడం అన్నదే బాలసేనలో ఆవేశాన్ని నింపింది. వారి దృష్టిలో గాంధీజీ అంటే సత్యం, న్యాయం పక్షాన నిలబడ్డ వ్యక్తి పేరు; ఎవ్వరు ఎదిరించని పేరు; ఎవ్వరు మార్పు కోరని పేరు. అన్యాయం ముందు తలవంచకపోవడం, అన్యాయం చేసేవారికి అన్ని విధాల సహాయ నిరాకరణ చేయడానికి మారుపేరు గాంధీజీ.

శ్రీరామ్ నాయకత్వంలో బాలసేన భూకామందులపై ఒక విలక్షణమైన సహాయనిరాకరణ జరిపింది. తమ కార్మికులపై అత్యాచారాలు జరిపే భూకామందుల కర్రలను వారు దాచివేసే వారు. వారి ఎడ్లను వదలివేసేవారు. వెట్టి చాకిరి చేసే కార్మికులు చేయవలసిన పనిని తాము చేయాలని అనుకున్నారు. ఎందుకంటే వెట్టి చాకిరి కార్మికులకు ఈ పని చేయడానికి ధైర్యం చాలదు. శ్రీరామ్, శరణ్ భయ్యా, సోరాజీ, మోహన్‌లాల్‌లు కార్మికులకు ధైర్యం చెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. వారిని తరచు కలుసుకునే

వారు. వారితో చర్చలు జరిపేవారు. దెబ్బలు తినడం వల్ల మంచి జరగదని, అత్యాచారాలను ఎదిరిస్తేనే తమకు ప్రయోజనం ఉంటుందని వారికి నచ్చజెప్పేవారు. అలా చేస్తే మీ ఆత్మ బలపడుతుందని వారికి సలహా ఇచ్చేవారు. కార్మికులలో కొందరు ఈ సలహా పాటించి ఆయా పనులు వదులుకున్నారు. వారు కొత్త స్థలాలలో కొత్త జీవితం ప్రారంభించారు.

దీక్ష నుండి లభించిన దిశ

తూర్పున నక్షత్రాల మిలమిలలు క్రమంగా క్షీణిస్తున్నాయి. చీకటి క్రమంగా తగ్గుతోంది. పక్షులు తమ గూళ్ళలో నుండి కిలకిలరావాలు చేస్తున్నాయి. అప్పుడు శ్రీరామ్ తమ పూజ గదిలో ఆసనం పరిచాడు. కూర్చొని ‘అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోపి వా...’ మంత్రాన్ని జపిస్తూ ప్రాతః సంధ్యను ప్రారంభిస్తున్నాడు.

మాలవ్యాజీ మంత్రదీక్ష ఇచ్చేటప్పుడు ఆయా విధి విధానాలను వివరించారు. సంధ్యావందనం రెండు సమయాలలోను చేయాలని ఆయన చెప్పారు. సంధ్యావందన ప్రారంభం, స్థలం, సమయం కూడా ఆయన బోధించినవే. ఆయన చెప్పిన మాటలు ఎల్లప్పుడూ జ్ఞాపకం ఉండేవి. కొన్ని నెలల అభ్యాసంతో, అవి స్వభావంలో అంతర్భాగాలు అయినాయి. పుణ్యక్షేత్రం, నదీ తీరం, పవిత్ర జలాశయం, పర్వత గుహ, పర్వత శిఖరం, ఏకాంతమైన తోట, దేవాలయం, తన ఇల్లు సంధ్యావందనం చేయడానికి అనువైన స్థలాలని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. శ్రీరామ్ మొదట్లో ఊరిబయట ఉన్న దేవాలయంలో కూర్చొని సంధ్యావందనం చేసేవాడు. తండ్రిగారు స్వర్గస్థులు అయిన తర్వాత ఆయన ఇంటిలోనే సంధ్యా వందనం చేస్తూ వచ్చాడు. విశాలమైన ఆ భవంతిలోని ఒక గదిలో పూజా స్థలం ఏర్పాటయింది. ఆ గది ద్వారం తూర్పున తెరచి ఉండేది. ద్వారం ఎదురుగా తులసి మొక్క ఉండేది. సంధ్యా వందనం కోసం కూర్చున్నప్పుడు ముఖం తూర్పువైపు ఉండేది. అర్ఘ్యం ఇచ్చేందుకై బయటికి వచ్చి తులసిమొక్క దగ్గర నిలబడి సూర్య నమస్కారం చేసి, తులసి ఆకుల మీద పడేవిధంగా నీళ్ళు వదిలేవాడు.

దేవాలయంలో సంధ్యావందనం చేసేటప్పుడు అర్ఘ్యం కోసం లేచి బయటకి వెళ్ళవలసివచ్చేది కాదు. కూర్చున్న చోటనే ఎదురుగా ఒక పాత్ర ఉంచేవాడు. నిలబడి నీళ్ళు వదిలేవాడు. తల్లిగారు చెప్పిన మీదట ఇంటిలోనే ఉపాసన ప్రారంభించాడు. ఇక్కడ అర్ఘ్యం కోసం బయటికి వెళ్ళడం అవసరం అయింది.

ఇంటికి దీపం ఇల్లాలే

ఆయన స్థలాన్ని ఎంత మెలకువతో ఎంపిక చేశారో సమయ నిర్ణయం కూడా అంతే మెలకువతో చేశారు. ఆ సమయాన్ని అక్షరాలా పాటించడానికి ప్రయత్నించేవాడు. ప్రాతఃసంధ్య సూర్యోదయానికి ముందు ప్రారంభం కావాలి. సాయంసంధ్య సూర్యాస్తమయానికి ముందు ప్రారంభం కావాలి.

శ్రీరామ్ తెల్లవారుజామున 4 గంటలకు నిద్ర మేల్కొనేవాడు. స్నానాదులు ముగించుకుని సంధ్యావందనం కోసం కూర్చోవడానికి గంట పట్టేది. భవంతి ప్రాంగణంలో ఉన్న బావి నుండి ఆయన స్వయంగా నీళ్ళు తోడుకునేవాడు. ప్రాంగణంలో లాంతరు వెలుగు ఉండేది. కనుక నీళ్ళు తోడడానికి ఇబ్బంది ఉండేది కాదు. భవంతిలోని వారు అప్పటికే నిద్రలేచేవారు. అయినా, నీళ్ళు తోడేటప్పుడు, నింపేటప్పుడు శబ్దం రాకుండా శ్రీరామ్ జాగ్రత్త పడేవాడు. నిశ్శబ్దంగా స్నానం ముగించేవాడు. ఎవ్వరికీ అలికిడి తెలిసేది కాదు.

సంధ్యావందనం తర్వాత శ్రీరామ్ జప, ధ్యానాలలో పూర్తిగా తన్మయుడు అయ్యేవాడు. సంధ్యావందనం 40 నిమిషాలలో పూర్తయ్యేది. ఈ సమయంలో కూడా శ్రీరాం పూర్తిగా తన్మయత్వం చెందేవాడు. సూర్యోదయపు బంగారు వెలుగును ధ్యానం చేస్తూ ఒక మాల గాయత్రీ మంత్రజపం ఆరు నిమిషాలలో పూర్తయ్యేది. అలవాటయిన తర్వాత 4 నిమిషాలే పట్టేది. ఈ స్థితిలో లెక్క కొద్దిగా తప్పే అవకాశం ఉంది. గాయత్రీ దీక్ష తీసుకున్న తర్వాత శ్రీరామ్ ఉదయం 5 మాలలు, సాయంత్రం 2 మాలలు జపం చేసేవాడు. తన్మయత్వం ఎంతగా ఉండేదంటే పొరపాటుకు అవకాశమే ఉండేది కాదు. ప్రాతఃసంధ్యకు, సాయంసంధ్యకు మొత్తం గంట సమయం పట్టేది. జపం తర్వాత ధ్యాన-ధారణలు కూడా సమయం ప్రకారం జరిగేవి.

చరిత్రాత్మకమైన ఘడియ

ఆ రోజు విక్రమశకం 1983 వసంత పంచమి. ఆంగ్ల కాలగణన ప్రకారం 1926 ఫిబ్రవరి 18వ తేదీ. శ్రీరామ్ వయస్సు సుమారు 15 సంవత్సరాలు. ఉదయం సంధ్యా వందనంలో గాయత్రీ జపం చేస్తూ తన్మయావస్థలో ఉన్నాడు. సుఖాసనంలో కూర్చొన్న శ్రీరామ్ పెదిమలు కదులుతున్నాయి. నోటి నుండి ధ్వని మాత్రం రావడం లేదు. అది ఉపాంశు జపం. ఆ జపంలో పెదిమలు కదులుతాయి. నోటిలోపల స్వర పేటిక కూడా స్పందిస్తుంది. కాని ధ్వని రాదు. నోరుమూసి ఉంచి మానసిక జపం చేయడానికి ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. మరచిపోయే అవకాశము ఉండదు. కనుకనే, మాలవ్యాజీ ఉపాంశు జపానికి

ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. ఈ జపంతోపాటు తూర్పున ఉదయించే సవితా దేవత ధ్యానం. మూసిన కళ్ళతో భృకుటిలో కానవస్తున్న క్షితిజమే ఉదయాచలం. భ్రూమధ్యం ఆకృతి రెండు పర్వతాలు కలుసుకుంటున్నట్లు, అవి కలసిన స్థానం నుంచి కొత్త వెలుగు ఉదయిస్తున్నట్లు ఉంటుంది.

వెలుగు ఉదయిస్తున్న సమయంలో చేతనా జగత్తులో బంగారు శోభ వ్యాపించసాగింది. వెలుగు దుప్పటి పరచుకుంటోంది. నిసర్గం యొక్క ఈ విస్తరణతో తన అస్తిత్వం నిండిపోతుంది. శరీరం, మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తం, దానికి అతీతమైన సత్తా - వీటి లోకము లన్నింటిలో ఆ వెలుగుద్వారా జీవన చేతన వ్యాప్తి అవుతోంది. తెల్లవారగానే రాత్రి నిద్ర తనకు తానుగా వైదొలగసాగుతుంది. అలాగే, చేతనను ఆవరించిన అలసట తొలగిపోతోంది. నూతనోత్సాహం ఉదయిస్తోంది. ఉదయపు తాజాతనం అస్తిత్వపు కణ కణంలో వ్యాపిస్తోంది. బంగారు వెలుగును ధ్యానం చేస్తూ ఉండగా, ఈ అనుభూతి ప్రగాఢం అవుతోంది.

ఏ క్షణంలో జరిగిన సంఘటన తర్వాతి వాక్యాలలో వర్ణించ బడుతున్నదో, ఆ క్షణంలో జప, ధ్యానముల స్థితి ఎలా ఉన్నదో చెప్పడం కష్టం. అది మనోమయ స్థితి అని లభించిన సమాచారాన్ని బట్టి చెప్పవచ్చు. ఈ స్థితిలో చిత్తం సంకల్ప వికల్పముల నుండి విముక్తి పొందుతుంది. 'నిర్వాత నిష్కంప దీపశిఖ' అని యోగ శాస్త్రాలు అలాంటి చిత్రాన్ని వర్ణించాయి. గాలిలేని స్థలంలో వెలుగుతున్న దీపపు జ్వాల చలించదు, కంపించదు. అలాగే, ఎప్పుడు చలిస్తూ, ఊగుతూ ఉండే చిత్తం సైతం సంకల్ప వికల్పముల వేగములు లోపించడంతో స్థిరంగా ఉంటుంది. ధ్యానంలో లోతుకు పోయినకొద్దీ సమాధిని సమీపించే స్థితి ఇదేనని కొందరు యోగులు చెబుతారు.

కాంతి శరీర అవతరణ

శ్రీరామ్ తన ఆసనంపై కూర్చొని ఉన్నాడు. మనోలయ స్థితిలో లేక సమాధి భూమికలో ఉన్నాడు. ఆ భూమిక నుండి పయనించి జపం యొక్క అంతిమ దశకు చేరుకున్నాడు. జపం పూర్తయింది. సవితా దేవత చరణాలకు జలనివేదన చేస్తూ చేతులు జోడించి కూర్చొని ఉండగా అకస్మాత్తుగా గదిలో మెరుపు మెరిసింది. కళ్ళను మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతితో గది నిండిపోయింది. మెరుపు మెరిసి క్షణంలో మాయమవుతుంది. అయితే, గదిలో ఆ వెలుగు స్థిరంగా నిలచింది. వెలుగు మెరుస్తోంది. అయితే దాని తీక్షణత శాంతించింది. చల్లబడింది. సూర్యుని బంగారు శోభ; చందమామ వెన్నెలవలె ప్రశాంతంగా, చల్లగా ఉన్నది.

ఇల్లాలు చదువుకుంటే ఇల్లు బాగుపడుతుంది

ఆ వెలుగు మెరిసిన సమయంలో గదిలో వేయి సూర్యులు ఒకేసారి ప్రకాశిస్తున్నట్లు అనిపించింది. ఆ సమయంలో కలిగిన మిరుమిట్లు క్రమక్రమంగా స్థిరపడ్డాయి. గదిలో ఒక సౌమ్య ఆకృతి ఆవిర్భవించింది. పొడుగాటి జడలు. శరీరం బాగా కృశించి పోయింది. అయితే దేదీప్యమానంగా ఉన్నది. ఆ ఆకారం అస్పష్టంగా ఉంది. అయితే ఆ స్వరూపంలో తేజస్సు, బలం ప్రస్ఫుటంగా ఉన్నాయి. కృశించిన ఆ శరీరం ఉక్కుతో తయారైనట్లు తోచింది. ఆ ఆకారం దిగంబరం. చుట్టూ తేజోమండలం ఆవరించి ఉంది. శరీరం అక్కడక్కడ మంచు దుప్పటి కప్పుకున్నట్లు అనిపించింది. సాధకుడు శ్రీరామ్ ఆ సౌమ్య ఆకృతిని చూచి ఆనందించాడు. మనస్సులో సంతృప్తి, ధైర్యం కలిగాయి. క్షణం క్రితం ఉన్న భయం అదృశ్యం అయింది. ఆ ఆకృతిని చూసినప్పుడు మనస్సులో ఉల్లాసం ఉప్పొంగింది. లేచి ప్రణామం చేయాలనే కోరిక కలిగింది. సంధ్యావందనంలో ప్రదక్షిణ కర్మ ఇంకా మిగిలి ఉన్నది. ఆ దివ్యమూర్తి శ్రీరామ్ మనస్సులోని భావాలను చదివారు. కూర్చోని ఉండవలసిందిగా సైగ చేశారు. శ్రీరామ్ కూర్చోని ఆ ఆకృతిని పరికించి చూస్తూ ఉండిపోయారు. సవిత దేవణుషి రూపంలో ప్రత్యక్షం అయినట్లు ఆయనకు అనిపించింది.

ఆ ఆకృతి సమీపించింది. ఆ ఆకృతి అడుగు ముందుకు వేసి వచ్చినట్లు అనిపించలేదు. వారి మధ్య దూరం దానికదిగా తగ్గినట్లు తోచింది. కూర్చున్న చోటినుంచే చేతులు చాచి పాదాలను తాకగలిగేంత దగ్గరగా వచ్చింది ఆ ఆకృతి. పాదాలను తాకే అవసరం రాలేదు. శ్రీరామ్ తల తనకు తానుగా వంగి, పాదాలను తాకింది.

ఆ దివ్య ఆకృతి తన చేతిని శ్రీరామ్ తలపై ఉంచింది. ఆ స్పర్శ వ్యక్తిత్వంలో మేలుకొలిపిన మహానందం మాటలకు అందనిది. ఇలాంటి అనుభూతులను వర్ణించడానికి మనీషులు వేయి విధాలుగా ప్రయత్నించారు. ప్రయత్నించిన తర్వాత అలసిపోయి మౌనం వహించారు. ఉపనిషత్తులు ఆ అనుభూతిని ఇలా వ్యక్తపరచాయి. వినేది (చెవి) మాట్లాడదు; మాట్లాడేది (నోరు) వినదు. రుచి తెలుస్తుంది; కాని దానిని వర్ణించి చెప్పడం కష్టం.

కాలం స్తంభించినట్లు

ఆ దివ్య స్పర్శ శ్రీరామ్ ఎదుట ఒక విలక్షణ ప్రపంచాన్ని ఆవిష్కరించింది. ఆ ప్రపంచంలో వాణి యొక్క అవసరం రాలేదు. కాలమే ఆగిపోయింది. స్థలం తన సరిహద్దులను మరిచిపోయింది. దేశకాలాలకు అతీతమైన ఆ అనుభూతిలో మార్గదర్శక సత్తా గత

అనేక జన్మల యాత్ర చేయించింది. ఆ యాత్ర స్మృతులను వెలికి తెచ్చుకోవడం జరగలేదు. శుద్ధ చేతనా జగత్తులో ప్రవేశించి జరిగింది.

ఆ జగత్తులో ప్రవేశించగానే, శ్రీరామ్ తాను వారణాసిలో ఉన్నట్లు అనుభూతి పొందారు. ఆ క్షణాన్ని అనుభూతి అని చెప్పడం పొరపాటేమో. ఆయన వారణాసిలోనే ఉన్నారు. పూజ గదిలో ఉన్న తన రూపం, వయస్సు, వేషం వేరు. ఆయన తనను తాను తనకు తెలియని రూపంలో చూసాడు. అయితే, ఏదో క్రొత్తలోకంలో ఉన్నట్లు అనిపించలేదు. అపరిమితం అయినప్పటికీ, ఆ సమయం, స్థితి, స్వరూపం, సహజం అనిపించింది. తన చేతనలోనే జరుగుతున్నట్లు. తాను ఆ స్థితికి నాయకుడు అయినట్లు.

ఒక దృశ్యంలో స్వామి రామానంద కాశీలో స్నానఘట్టంలో స్నానం చేయడానికి వెళుతున్నారు. మెట్లమీద ఎవరో పడుకుని ఉన్నారు. రామానంద నుండి రామనామ దీక్ష పొందాలనే ఆశతో, అంతకు ముందు ఒక ప్రయత్నం చేసి చూసాడు. కానీ, గురువుగారి సహచరులు అంగీరించలేదు. అంత్యకులం వారికి రామనామ దీక్ష ఇవ్వడం సాధ్యపడదని వారు చెప్పారు. “కావాలనుకుంటే వారు స్వయంగా రామనామం జపించవచ్చు. కానీ, గురువు నోటి నుండి రామనామాన్ని వినే యోగ్యత వారికి లేదు” అని వారు వివరించారు. అలా పరుండిన వ్యక్తి సంతో కబీర్; అతడే పూజ గదిలో తన తలమీద చేయి స్పర్శ పొంది ఇదంతా అనుభవం పొందుతున్న శ్రీరామ్. అతడు తాను మెట్లమీద పరుండి ఉన్నట్లు కూడా చూస్తున్నాడు. బ్రహ్మ ముహూర్తంలో స్వామి రామానంద యధావిధిగా గంగా స్నానానికి వెళ్ళారు. కబీరు మెట్లమీద కానరాని విధంగా ముడుచుకుని పడుకున్నారు. మెట్లు దిగుతూనే రామానంద కుడి కాలు కబీరు శరీరంపై పడింది. ఎవరిమీదో కాలు పడిందని ఆయనకు తెలిసింది. ఇలా తెలియగానే, స్వామీజీ నోటి నుండి ‘రామ్ రామ్’ ధ్వని వెలువడింది. కబీరు తక్షణమే లేచి స్వామీజీ కాళ్ళు పట్టుకున్నారు. “గురువర్యా! నేను ధన్యుడను. నాకు గురుమంత్రం లభించింది” అన్నాడు.

ఈ సంఘటన తర్వాత స్వామి రామానంద కబీరును విధి విధానం ప్రకారం తమ శిష్యునిగా స్వీకరించారు. కాశీలోని విద్వాంసులు, ఆచార్యులు, సాధువులు, మహామండలేశ్వరులు దీన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. ఆయనను ధర్మద్రోహిగా ప్రకటించారు. ఆచారం పట్ల, పరంపరల పట్ల అపరిమితమైన విశ్వాసం కలిగిన స్వామి రామానంద ఇందుకు ఏ మాత్రం చలించలేదు.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ఎదుగుదలలో శ్రమ ఎప్పుడు మంచి ఫలితాన్నే ఇస్తుంది

మనలో నిద్రాణమైన శిష్యుత్వాన్ని మేల్కొల్పుదాం

గురుపూర్ణిమ మహోత్సవాన్ని ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో అతిపెద్ద కార్యక్రమంగా పేర్కొంటారు. ఈ రోజు గురుశిష్యుల ఆత్మలు రెండూ పరస్పర సమర్పణతో విలీనమైపోతాయి. ఈ రోజు గురువు యొక్క మహాప్రాణం శిష్యుని ప్రాణాల్లో కలిసిపోతుంది, తన గురువు యొక్క మహాప్రాణంలో శిష్యుడు విలీనమైపోతాడు. నేర్చుకుని అర్థంచేసుకోగల ఉత్సవం అనడం కన్నా, అనుభవమనే మహాసాగరంలో మునిగిపోవడం అని చెప్పాలి. ఈ ఉత్సవం మాటలకందని గాధ, నిరాకార రూపం, ఎందుకంటే గురువు శిష్యుని ఆత్మలో జీవిస్తాడు. తనదంటూ ఏమీ లేని శిష్యుడికి, గురువు యొక్క మహాచైతన్యమే అతనిలో విహరిస్తూ ఉంటుంది.

సద్గురువులు సామాన్యులు కారు. మహాచైతన్యం యొక్క పరమశక్తిపుంజం, వారు పరమాత్మ ప్రతినిధులు. పరమాత్మ స్వయంగా వారిని నియమించి, వారి భావి కార్యప్రణాళికను రూపొందిస్తాడు. సద్గురువు ఆ భగవంతుని ప్రణాళికతో భువిపై అవతరించి ఆ కార్యాన్ని నెరవేర్చి మళ్ళీ పరంధామానికి తిరిగి వెళ్తాడు. శిష్యుడిని వెతికి, పట్టుకుని, మూసలో వేయడం అనేవి వారి కార్యప్రణాళికలో ముఖ్య కార్యాలు. అన్నీ ప్రణాళిక ప్రకారమే చేయాలి. చేయవలసింది ఏమిటి, అది ఎలా చేస్తారు అనేది వారికి మాత్రమే తెలియాలి. వారి పనులన్నీ ఊహకందనివిగా, ప్రత్యేకంగా, అరుదైనవిగా ఉంటాయి. సామాన్య పద్ధతుల్లో వాటిని అర్థం చేసుకోవడం కుదరదు, అంచనా వేయడం అసలు కుదరదు.

గురువు ఎన్నో కోణాల్లో ఒకేసారి జీవిస్తాడు. వారు ఒకే సమయంలో వేరు వేరు కోణాల్లోని ఎన్నో పనులు పూర్తి చేయవలసి ఉంటుంది. వారి ఈ బహుముఖ జీవితమే ఊహకందని రహస్యాలకు కారణం. వారి మాటలు అర్థం కావు, కాని స్పష్టంగా ఉంటాయి. వారు చెప్పే విషయాలన్నీ వింతగా ఉన్నా, చివరికి అదే జరుగుతుంది. వారి సంకల్పాలు ఎప్పుడూ అసంపూర్ణంగా ఉండవు. ప్రతి ఆలోచన సూక్ష్మజగత్తులో అలజడి రేపి, నిరాకారాన్ని సాకారంగా మారుస్తుంది. వారి ఆలోచనలు క్రియాన్వితమవుతాయి. వారి ఆలోచనలలో వారి తీవ్ర తపస్సు యొక్క శక్తిధారలు ప్రవహిస్తాయి. అందుకే వారు అనుకోగానే అన్నీ జరిగిపోతాయి, ఆశీర్వాదిస్తే లోకకళ్యాణం జరుగుతుంది. అందుకే సద్గురువు యొక్క ఆలోచనలెప్పుడూ శుభప్రదంగా, కళ్యాణ కరంగానే ఉంటాయి.

అటువంటి సద్గురు జీవితం సామాన్య శిష్యుడికి ఏమి అర్థమవుతుంది? శిష్యులు గురువు గర్భంలో ఉండి పెరుగుతారు, ఎదుగుతారు, వికసిస్తారు. ఆయన ఒడిలో తమ జీవితాన్ని సమర్పించుకుని నిశ్చింతగా ఉంటారు. ఎలాంటి కష్టాలున్నా శిష్యుడు నిశ్చింతగా ఉండగలడు. గురువు మాత్రం నిరంతరం ఆచితూచి, జాగ్రత్తగా, అప్రమత్తతో ఉంటాడు. శిష్యుడిని సమర్థవంతంగా చేసి, ముక్తి మార్గంలో ముందుకు నడుపుతూ, అతన్ని సంపూర్ణ కర్మ బంధాల నుండి విముక్తి గావించి, తాను స్వయంగా బంధముక్తుల గావించుకునే బాధ్యత గురువుది. గురువు కూడా ముక్తిని కోరుకుంటాడు. శిష్యుడే గురువుకి ముక్తి, అతని కర్మబంధాలను వదిలించుకుని తన ఆరాధ్యునికి సమర్పించు కోవడమే శిష్యుడికి ముక్తి. ఈ శరీరానికి, మృత్యువుకు సంబంధం లేని బంధం ఇదొక్కటే, ఈ బంధం జన్మజన్మలు కొనసాగుతుంది. గురుశిష్యుల సంబంధం అలౌకికమైనది, పారలౌకికమైనది. అరుదైన, దుర్లభమైన, విలువైన ఈ సంబంధాలన్నీ విలక్షణంగా, ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి.

గురువు చేసే ప్రతి పని విలక్షణంగా, అద్భుతంగా ఉంటుంది. వారి ప్రేమ, ఆప్యాయత అసాధారణమైనవి. శిష్యుని అసంతృప్తిన అంతరాళాల్లోకి వారి ఆప్యాయత చేరుతుంది. దారిలో ఎదురయ్యే అడ్డంకులన్నిటినీ రూపుమాపుతూ అది చేరవలసిన చోటకు చేరుతుంది, చేరి స్థిరంగా ఉంటుంది. ఇదే సద్గురు ప్రేమ. వారి ప్రేమ శిష్యుడిని తీర్చిదిద్దుతుంది. శిష్యుడు శుభ్రపడి, నరనరాల్లో ప్రేమ ప్రవహించాలి. గురువు కోరుకునేదల్లా అదే.

సమర్థుడైన గురువు కోరికను తీర్చగలిగే ధైర్యాన్ని సమర్పణ చేసుకున్న శిష్యుడు కూడబెట్టుకోవాలి. దానికోసం అతను తన సంపూర్ణ అస్తిత్వంతో గురువును శరణువేదాలి. ఎలాంటి పరిస్థితులనైనా, మానావమానాలను, అపనిందలను, తిరస్కారాలను, మృత్యువును తలపించే కష్టాలను సైతం ఆనందంగా ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. తన మృత్యువును ధృవీకరించే పత్రం మీద తన ప్రాణాలతో సంతకం చేసినప్పుడే గురువు యొక్క ప్రేమకి, ఆప్యాయతకి నిజమైన అధికారి కావడానికి అవసరమైన మొదటి నియమాన్ని పాటించినవాడవుతాడు. ఆ తరువాత శిష్యునిపై గురుప్రేమ వర్షించినప్పుడు, కృప అవతరించినప్పుడు శిష్యుడి

ఎంతటి వారైనా విధికి తల వంచవలసినదే

జీవితం ఒక కొత్త జీవితం వైపుకి మరలుతుంది. గురుప్రేమ శిష్యుడిని అపారమైన కష్టాల మహాసాగరంలోకి నెట్టివేస్తుంది. ఏళ్ళ తరబడి, లేదా జీవితాంతం పడే నరకయాతన, కష్టాలు, బాధల పరంపర, చూడడానికి చాలా తీక్షణంగా ఉంటుంది. దేవుడా! నా గురువు నిర్ణయుడు, మమకారం లేని క్రూరుడు అనిపిస్తుంది. ఇహ నా వల్ల కాదు. ఇంక చాలు. అటు చావలేను, ఇటు బ్రతకలేను. లెక్కలేనన్ని కష్టాల రుంగురూటాల్లో మునిగి తేలవలసి వస్తుందని అనిపిస్తుంది.

ఈ కష్టనష్టాలన్నీ గురుకృపకు ప్రతిరూపాలు. ప్రతి శిష్యుడు ఈ యాతనా మార్గంలో పయనించక తప్పదు. మహాకష్టాల రూపంలో గురుకృప అవతరిస్తుంది. కాని వారి దయతో ప్రాపంచిక జీవితం సుఖసౌఖ్యాలతో నిండిపోతుంది. వారి దయతో పరువు ప్రతిష్ఠ, భౌతిక వైభవాలు ఏరులై పారుతాయి, సద్గురు కృప వర్షించినప్పుడు కష్టాలనేవి రైలు పెట్టెలలాగా మీదకొస్తాయి. ఒకటి దాటిందో లేదో మరొకటి ముందుకొస్తుంది అంటారు స్వామి వివేకానంద. ఆధ్యాత్మిక శక్తులను ధరించలేని మనస్సు, శరీరం కలవారిపై గురువు దయచూపి ప్రాపంచిక వైభవాన్ని ప్రసాదిస్తారు. శక్తులను మనస్సులోను, శరీరంలోను ధరించగల సత్తా ఉన్న శిష్యుల చిత్తంలో నిండిపోయిన సంస్కారాలన్నిటినీ వారు దుమ్ము దులిపినట్టు దులిపేస్తారు. పాత్రత ఉన్న శిష్యులపై గురుకృప వర్షిస్తుంది.

శిష్యుడు గురువును వెదకకూడదు, అసలది కుదరని పని. కాలువ సముద్రాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోగలదు? చకోర పక్షి స్వాతి చినుకును వెతకగలదా? ఇలాంటి ప్రక్రియ కుదరనే కుదరదు. కాబట్టి శిష్యుడు తన పాత్రతను వికసింపజేసుకుని అపారమైన ధైర్యంతో, నిరుపమానమైన సహనంతో సద్గురు అవతరణ కోసం వేచి ఉండాలి. సద్గురువు శరీరధారి అయి ఉండవచ్చు, కాకపోవచ్చు. సద్గురువు చైతన్యం యొక్క మహాప్రవాహ ప్రతిరూపం. మన పాత్రత, గ్రహణశీలతలను బట్టి వారు స్వయంగా విచ్చేస్తుంటారు. గురుపూర్ణిమ యొక్క ఈ అరుదైన సమయంలో మనలో నిద్రాణమై ఉన్న శిష్యత్వాన్ని మేల్కొల్పాలి. పాత్రతను ఎలా వికసింపజేసుకోవాలి? అనే దానిపై తీవ్రమైన ఆత్మమధనం చేయాలి.

ఈ గురుపూర్ణిమ మన ప్రజ్ఞా పరిజనులందరి జీవితాలలో ఖ్యాతి, ప్రత్యేకత, దివ్యత్వం తీసుకురావాలి, అందుకు మనం ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా ఉండాలి. మన భావాలలో, ఆలోచనలలో,

కర్మలలో మన ఆరాధ్యులైన పరమపూజ్య గురుదేవులు అవతరించెదరుగాక. వారికి తగ్గట్టుగా మన జీవితాలు కొనసాగాలి, అప్పుడే వారు మన హృదయంలో, మనసులో, ప్రాణంలో నెలకొంటారు. అలాంటి మహాసాధన మనం చేయాలి. అది మొదలుపెట్టడానికి ఈ గురుపూర్ణిమ నుండి ప్రతిక్షణం కాకపోయినా గంట రెండు గంటలకొకసారైనా గురువుగారి దివ్య స్వరూపాన్ని తలుచుకుంటూ ఉండాలి. శిష్యత్వాన్ని స్వీకరించడానికి మనం వారి పనులనే నిష్కామ భావంతో చేయాలి. గురుస్మరణ, గురుకార్యాలతోనే శిష్యత్వ పాత్రత సాధ్యమవుతుంది. కాబట్టి ఈ గురుపూర్ణిమకి ఏదైనా ప్రత్యేకంగా చేయాలనే సంకల్పం తీసుకోవాలి. అప్పుడే మన సద్గురువు మన జీవితంలో అవతరించ గలరు. అప్పుడే జీవితం ధన్యమవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2005
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్, జయలక్ష్మి

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

**95. అనగ 'సవితుః' వినినతల్లి హర్షమొంది
పరిత హృదయాన స్థిరముగ పవ్వళించు
అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హాయిగూర్చు
విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత**

తా:- 'సవితుః' అనే మంత్రభాగాన్ని ఉచ్చరించగానే ఆ దేవి సంబరపడి సాధకుని హృదయంలో స్థిరముగా పవ్వళిస్తుంది. ఆ సమయాన సాధకుని మనస్సుకు హాయిని కలిగిస్తుంది వేదమాత.

**96. భక్తితో 'వరేణ్యం' అని పలుకునంత
వినిన ఆ తల్లి భక్తుని కనుల మొదలు
అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హాయిగూర్చు
విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత**

తా:- మంత్రంలో ఒక భాగమైన 'వరేణ్యం' అనే శబ్దాన్ని సాధకుడు పలుకగానే విన్నటువంటి ఆ తల్లి భక్తుని కళ్ళల్లో కదలాడుతుంది. ఆ సమయాన సాధకునికి నూతనోత్సాహాన్ని ఇస్తుంది వేదమాత.

రచన: సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

ఏ ఇల్లాలైనా భర్త నుండి ధైర్యం, నమ్మకం, గౌరవం కోరుకుంటుంది

ప్రథమ అధ్యాయం-ప్రథమ వర్ణి

(గత సంచిక తరువాయి...)

అతిథి అనాదరణ మీ సమస్తాన్ని హరిస్తుంది

మంత్రము 8 :

ఆశాప్రతీక్షే సక్లతం సూన్యతాం చ
ఇష్టాపూర్తే పుత్రపశూఇబ్బు సర్వాన్
ఏ త ద్భుక్ష్యే పురుషస్యాల్పమేధసో
యస్యానశ్చ న్యసతి బ్రాహ్మణో గృహే ॥

భావము: ఎవనియొక్క గృహమున అతిథియగు బ్రాహ్మణుడు భుజింపక నివసించునో ఆ బ్రాహ్మణుడు ఆ గృహయజమాని యొక్క ఆశాప్రతీక్షలను, వానివలన కలుగు ఫలమును, సత్యఫలమును, ఇష్టాపూర్తములను, సకల పుత్రులను, పశువులను నశింప చేయును.

ఇదొక విచిత్రమైన శ్లోకము. దీపము వెలిగిస్తే వెలుగు ప్రసరిస్తుంది. ఈ విషయము తెలిసినవాడికి అదేమి పెద్ద విషయము కాదు. తెలియనివారికి అదొక చమత్కారము. అలాగే ఇక్కడ కూడా. ఒక అతిథి మీ ఇంటికి వచ్చి ఖాళీ చేతులతో, నిరాహారిగా వెళ్ళరాదు. మన పూర్వులు అతిథి దేవోభవ అన్నారు. ఎవరైనా మీ ఇంటికి వస్తే మీకున్న దానిలో ఏదో ఒకటి పెట్టండి. దానివలన మీకు లాభమేగాని, నష్టము లేదు.

ఋషులు ఉపనిషత్తులలో నిత్యజీవితములో చెయ్యవలసిన చిన్నచిన్న పనులను చెప్పారు. అందులో ఒకటి మీ ఇంటికి ఎవరు వచ్చినా అతనికి ఆహారమియ్యకుండా పంపించకు. వచ్చిన వ్యక్తి తిని వెళ్ళాల్సిందే.

ఏ దేశములో అయితే అతిథిపూజ చెయ్యడానికి సామాన్యుడు ఆర్థికముగా కష్టపడేటటువంటి దుస్థితి ఉన్నదో, ఆ దేశముయొక్క ప్రభుత్వము, జాతి రెండు కూడా అభద్రమైనటువంటి స్థితిలో ఉన్నట్లే అని వేదములలో చెబుతారు ఋషులు. ఈ శ్లోకములో అతిథిని ఆదరించకపోతే ఏమి జరుగుతుందో చెబుతున్నాడు.

1. ఆశ - ఇది రెండు రకములు. 1) ఐహికము 2) ఆయుష్షికము. ఈ రెండు ఆశలు నిరాశగా పరిణమిస్తాయి.

2. ప్రతీక్ష - అనగా ఫలితముకోసము ఎదురుచూసే స్థితి. అతిథికి ఎవరయితే అన్నము, నీళ్ళు సమకూర్చడములో నిర్లక్ష్యం చేస్తారో, వారికి ప్రతీక్షకూడా వ్యర్థం అవుతుంది.

3. సంగతం - అనగా సహవాసము. పెద్దల యొక్క సహవాసం, సత్సాంగత్యం వలన పొందిన ఫలితముకూడా వ్యర్థమైపోతుంది.

4. సూన్యతం - అనగా సత్యము. ఇంతవరకు ఇతను సత్యమే మాట్లాడినందువలన, నిజాయితీగా నిత్యజీవితమును గడుపుటవలన ఇతనికి లభించిన తేజస్సు, శక్తి మొదలైనవి ఏవయినా ఉంటే అవీ వ్యర్థమైపోతాయి. అతిథిరూపములో, పెద్దల రూపములో ఉన్న పరమాత్మను ఇంతవరకు గౌరవించి, వారితో చక్కగా ప్రవర్తించి ఉంటే, ఈనాడు అతిథిని నిరాదరణ చెయ్యడం వలన ఆ తపశ్శక్తికూడా వ్యర్థమైపోతుంది.

5. ఇష్టము - అనగా యజ్ఞార్థకర్మ. దీనివలన లభించిన ఫలితం కూడా వ్యర్థమైపోతుంది.

6. పూర్తము - అనగా తన కర్తవ్యముగా చేసే పనులు. వీటి ఫలితము కూడా వ్యర్థమైపోతుంది.

ఇక్కడ అతిథి అభ్యాగతులతో ఎలా ప్రవర్తించాలో చెబుతున్నాడు. వారికి ఖచ్చితముగా ఏదో ఒకటి ఇవ్వాలి. ఒకవేళ నువ్వు ఇవ్వకపోయినా, లేక ఇచ్చినా అతిథి దానిని స్వీకరించకపోతే మీ సంపద, పశువులు... అన్నీ నాశనమైపోతాయి. ఇది మిమ్మల్ని భయపెట్టడానికి ఋషులు చెప్పలేదు. మీరు అతిథులను ఆదరించక పోయినా, వారు మీరు ఇచ్చిన ఆతిథ్యమును స్వీకరించకపోయినా ఋషులు చెప్పినవి అన్నీ జరుగుతాయి.

అమ్మాయికి పెళ్ళి కావడము లేదు, అబ్బాయికి ఉద్యోగము రావడము లేదు, రోగములు రావడము ... ఇవన్నీ జరుగుతున్నాయి కదా! కారణము ఇదే.

కాస్సర్ రావడానికి ముఖ్యమైన కారణమేమిటంటే - అతిథులకు భోజనము పెట్టకపోవడం.

పూర్వకాలములో అన్నదానము చెయ్యండి అని చెప్పినది ఇందుకే. మీరెవరికైనా ఆహారము పెట్టినప్పుడు మీ కణముల యొక్క పెరుగుదల సరిగ్గా జరుగుతుంది, లేకపోతే జరుగదు. కణముల విభజనలో వచ్చే లోపాన్నే కాస్సర్ అంటారు.

శక్తిని సరిగ్గా ఉపయోగించకపోతే డయాబెటిస్ వస్తుంది.

పూర్వకాలములో ఉన్నత పదవులలో ఉన్నవారికి, ధనవంతులకు డయాబెటిస్ వస్తే వాటిని అలసట మరియు వత్తిడి

వివాహం ఇద్దరు వ్యక్తులనే కాదు, రెండు కుటుంబాలను కలిపే బంధం

వలన వచ్చిన రోగాలనేవారు. ఎప్పుడైతే శక్తిని దురుపయోగం చెయ్యడం మొదలెడతావో అప్పుడు డయాబెటిస్ వస్తుంది.

అనేక గృహములలో జరిగే తప్పేమిటంటే భోజనము వడ్డించి పిలవగానే రాకపోవడం. వడ్డనచేసి భోజనానికి రమ్మని పెద్దవారు పిల్లలను పిలుస్తారు. పిల్లలు ఏదో కారణము చెప్పి వెంటనే భోజనానికి రాకుండా ఆలస్యం చేస్తారు. సాధారణముగా అందరి ఇళ్ళల్లో జరిగేది ఇదే. దీనివలన మీ పిల్లలకు ఖచ్చితముగా కాన్సర్ బీజాలను మీరే వేసినట్లు. భోజనానికి పిలవక ముందే వెళ్ళి దాన్ని గౌరవించడము నేర్చుకొండి, నేర్పించండి. అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం అని చెబుతూ; కంచములో అన్నము వడ్డించినా వెళ్ళక పోవడము తప్పేకదా! పరబ్రహ్మ స్వరూపమైతే నువ్వే భోజనం కోసం ఎదురు చూడాలి తప్ప వడ్డించాక కూడా వెళ్ళకపోవడం కాదు.

తర్వాత భోజన విషయములో చేసే ఇంకో తప్పేమిటంటే పిల్లలకి బలవంతముగా భోజనము పెడతారు పెద్దలు. అది తప్పు. వారికి ఎప్పుడు ఆహారము తీసుకోవాలో మీరు చెప్పనక్కర్లేదు. ఆకలేస్తే వాళ్ళే తింటారు. అలా అని వదిలెయ్యకూడదు. అవసరమై నప్పుడు బలవంతముగానైనా పెట్టాలి. పై రెండు విషయాలను ఎవరైతే పద్ధతిగా చేస్తారో దాని గురించి మెహర్బాబా ఒక విషయము చెప్పాడు. అతిథులను ఆదరించే వారి ఇళ్ళలో ఆహారానికి లోటు ఉండదు.

కరోపనిషత్తులో కేవలము భగవంతునిగురించి మాత్రమే చెప్పలేదు. నిత్యజీవితములో ఎలా ప్రవర్తించాలి? ఏ సాధనలు చెయ్యాలి? గృహస్తు ఎలా ప్రవర్తించాలి? అతనికున్న నియమము లేంటి? మొదలగు అనేక విషయాలను చెప్పాడు.

నచికేతుని ఉపవాసము - యముని వరాలు

మంత్రము 9:

తిస్రో రాత్రీ ర్యదవాత్సీర్ణహే

మేఽసశ్చన్ బ్రహ్మాన్న తిథి ర్న మస్యః ।

సమస్తేఽస్తు బ్రహ్మాన్ స్వస్తి

మేఽస్తు తస్మాత్ప్రతి త్రీ స్వరా స్పృణీష్య ॥

భావము: ఓ బ్రాహ్మణుడా! నీకు నమస్కారము. మాకు నీవు పూజింపతగిన అతిథివి. అటువంటి నీవు భుజింపక మూడు రాత్రులు నా గృహమందుంటివి. అందువలన మూడురాత్రులకు గాను మూడు వరములను ఇచ్చెదను. కోరుకొనుము.

నచికేతుడు గురువు (తండ్రి) ఆజ్ఞను శిరసావహించి యముని దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అయితే అక్కడ యముడు లేడు. కనుక

నచికేతుడు యమునికోసము ఎదురుచూస్తూ మూడురోజులపాటు నిరాహారంగానే ఉన్నాడు. నచికేతుడు యముడిని దర్శించకుండా ఆహారము తీసుకోనని చెబుతాడు యమకింకరులకు. యముడు యమలోకమునకు వచ్చిన తర్వాత అతనికి నచికేతుడు వచ్చిన సంగతి, అతను ఆహారము స్వీకరించలేదన్న సంగతి తెలుస్తుంది. అప్పుడు యముడు నచికేతుడితో నా ఇంట ఉండి కూడా మూడు రోజులు ఆహారము తీసుకోలేదు. నేను కొన్ని కారణములవలన అతిథిని ఆదరించలేకపోయాను. వేదోక్తమార్గములో అది తప్పు. కనుక అందుకు ప్రతిగా నేను నీకు మూడు వరాలు ఇస్తున్నాను కోరుకో అంటాడు.

ఇక్కడ ఉపనిషత్కారుడు చెప్పిన సాధన ఏమిటంటే సాధన చేస్తున్నప్పుడు మీరు రసాలమీద మూడురోజులు ఉండగలిగితే చాలా మంచిది. ఒక్కొక్క ఉపనిషత్తు చదువుతున్నప్పుడు మీరు ఒక్కొక్క రకమైన నియమము పాటిస్తూ ఉండాలి. కరోపనిషత్తు కైతే మూడురోజులపాటు నిరాహారముగా ఉండాలి.

అధ్యాత్మికత మొత్తము మీకు ఏమి నేర్పుతోందంటే చావు అనగా ఏమిటి? దాన్ని ఎలా ఎదిరించాలి? అని

మనము కూడా ప్రతి రాత్రి మృత్యువుకి ఎదురేగుతున్నాము. ఎందుకంటే నువ్వు నిద్ర పోగానే నీకు ఈ ప్రపంచమే మాయమై పోతుంది. మళ్ళీ మీరు నిద్ర లేస్తేనే మీకు తిరిగి సృష్టి ఉంటుంది. నిద్రలోకి వెళుతున్నప్పుడు ఏ ఏ సంబంధాలున్నాయి? ఎవరెవరు ఎక్కడున్నారు? అవేవి నిద్రలోకి వెళ్ళేముందు ఎలా ఉన్నాయో, నిద్రలేచాక కూడా అలానే ఉంటాయి. నిద్రపోయేముందున్న సంబంధాలు మరల నిద్ర లేవగానే కొనసాగుతాయి. నిద్రలో లయమైపోతాయి.

యమలోకములో నచికేతుడుకి యముడికి మధ్య జరిగిన సంవాదములో నచికేతుడికి మూడు వరాలు ఇవ్వబడతాయి. మీరు కూడా ఈ స్థితికి వచ్చినప్పుడు మీకు కూడా ఈ మూడు వరాలు ఇవ్వబడతాయి.

మొదటి వరము - పూర్వజన్మ స్మృతులు

మంత్రము 10:

శాన్త సజ్జల్కః సుమనా యథాస్యాత్

వీతమన్యై ర్గాతమో మాభి మృత్యోః ।

త్వత్ప్రసృష్టం మాభివదే త్రప్రతీత

ఏతత్ప్రయాణం ప్రథమం వరం వృణే ॥

భావము: నచికేతుడు ఇట్లు పలికెను. ఓ మృత్యుదేవా! గౌతమ వంశీయుడగు నా తండ్రి నా ఎడల శాంత సంకల్పుడై ప్రసన్న

జీవితంలో అన్నీ ఉన్నా ఆరోగ్యం లేకపోతే మిగిలినవి ఎందుకు కొరగావు

చిత్తుడై కోపములేనివాడు అగుగాక. ఇచ్చట నుండి వెళ్ళిన నన్ను గుర్తించి పూర్వమువలె ప్రేమతో మాట్లాడునట్లు చేయుము. ఇదియే నా మొదటి కోరిక.

మొదటి వరము : నీతో తిరిగి వెనక్కి పంపించబడ్డ నన్ను నా తండ్రి గుర్తించుగాక! అన్నాడు. యముడి దగ్గరికి వెళ్ళి వచ్చిన వ్యక్తి అదే రూపముతో తిరిగిరాడు. నిద్రపోయిన వ్యక్తి అదే రూపముతోకాదుగాని గుర్తించగలిగే రూపముతో నిద్ర లేస్తాడు. ఎందుకంటే క్షణక్షణమునకు చిన్నప్పటినుండి మీలో మార్పు వస్తూనే ఉన్నది కదా! చిన్నప్పటినుండి రూపం మారుతున్నా మనము ఫలానా అని గుర్తించగలుగుతాము. కాని మృత్యువుని వరించిన వ్యక్తిని నువ్వు గుర్తించలేవు. ఎప్పుడైతే తండ్రి నచికేతుడిని మృత్యువు దగ్గరికి పంపించాడో అప్పుడే బాలుడు చనిపోయాడు. అందుకని నా తండ్రి నన్ను గుర్తించేటట్లు చెయ్యి అని మొదటి వరమును కోరుకుంటాడు. ఈ శ్లోకము చాలా గొప్పది. ఇలా గుర్తిస్తే గతజన్మ సంబంధబాంధవ్యాలు తెలుస్తాయి. ఇక్కడ ఋషులు పునర్జన్మ గురించి చెప్పారు. అయితే చాలామందికి దీని గురించి తెలియదు. తిరిగి నువ్వు జన్మించినప్పుడు నీకు కావలసిన వారి దగ్గరికి వెళతావు నువ్వు.

రాత్రి నిద్ర పోయేటప్పుడు పైన చెప్పిన సాధన చేస్తే, ఖచ్చితముగా 12, 15 రోజులలో మీ పూర్వజన్మ స్మృతులు వస్తాయి. మీరు దానిమీద మనసు పెట్టి సాధన చేస్తే మీ పూర్వజన్మ వృత్తాంతములను తెలుసుకోవడము అంత కష్టము కాదు.

అధికారికముగాకాని, అనధికారికముగాకాని, కుటుంబ పరముగా కాని... మీకు ఎవరితోనైనా సంబంధము ఏర్పడితే ఖచ్చితముగా మీకు పూర్వజన్మ ఉన్నది అని. అది భారతీయ విజ్ఞానముయొక్క ఒక విలక్షణమైన సిద్ధాంతము.

అంటే అర్థం ఏమిటి? నువ్వు ఎప్పుడైనా ఎవరితోనైనా కలిస్తే, ఆ కలయికకి కారణము పూర్వజన్మ సంబంధము. ఆ సంబంధమే తెలియకపోతే ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పురోగమించలేరు. చెట్టు క్రింద కూర్చున్నంత మాత్రాన మీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. అలాగే సాధన చేస్తున్నప్పుడు మీకు నిత్యజీవితములో ఆహార నియమాలు కూడా తెలియాలి. ఏ ఇంద్రియానికి సంబంధించిన ఆహారము ఆ ఇంద్రియానికి ఇవ్వాలి అన్నది తెలియాలి. ఆహారమును, ధనమును అందరితో పంచుకోవాలి. పంచుకోకపోతే వంశమే నాశనమవుతుంది అని చెప్పతాడు ఋషి. ఈనాడు ఉమ్మడి కుటుంబాలు ఎందుకు లేవు? ఉన్నా ఎందుకు కలిసి ఉండలేక పోతున్నారు అంటే ఈనాడు ఈ పంచుకునే విధానం లేదు. పంచుకోవడము అనేది అన్ని విషయాలకు సంబంధించినది.

ఆహారపరముగా, ఆర్థికపరముగానే కాదు, ఇంద్రియములు కూడా మనస్సుతో కలిసి పనిచెయ్యగలగాలి.

తర్వాత నువ్వు ఎవరితో కలిసి ఉన్నా, నువ్వు వారితో ఎందుకు కలిశావో నీకు తెలియాలి. అందుకే ఆధ్యాత్మికసంస్థలలో ఒక మాట చెబుతారు. నువ్వు ఫలానా సంస్థలోకి ఎందుకు వచ్చావంటే ఆ సంస్థ యొక్క గురువు ఎవరో, ఆయనకి నీకు పూర్వ జన్మలో సంబంధము ఉండే ఉంటుంది. ఆ సంబంధమును అర్థము చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే, అర్థమవుతుంది. ఇది ఒక విజ్ఞానము.

నచికేతుని ద్వారా ఉపనిషత్వారుడు ఆధ్యాత్మికతలో మీకు తెలియవలసిన ఆధారభూతమైన విషయాలను చెబుతున్నాడు. మీ జీవితములో ఉన్న ప్రతి సంబంధం వెనుక ఏదో ఒక బంధం ఉంటుంది. అది మీకు తెలియాలి. అయితే ఇక్కడ మీకు తెలియాల్సిన విషయమేమిటంటే ఆ వ్యక్తి నుండి నువ్వు నేర్చుకోవలసిన విషయమేమిటి? అనేది తెలియాలి. అతని నుండి నువ్వు ఏదైనా తీసుకోవలసియైనా ఉంటుంది లేక నువ్వు అతనికి ఏదైనా ఇవ్వవలసియైనా ఉంటుంది. ఈనాడు ఈ సంబంధముల గురించి తెలియదు. ఉద్యోగాలలో అనేకమందితో కలిసి పనిచేస్తారు. నిత్యజీవితములో అనేకమందితో అనేక సంబంధ బాంధవ్యములు ఉంటాయి. వాటిని వేటిని మీరు పట్టించుకోవడం లేదు. ఎవరైనా సరే చెడు పనిచేయడానికైతే బాగా కలుస్తారు. ఉదాహరణ - మధుసూదను. మంచి పనిచేయడానికైతే కలవడము తక్కువ. నిత్యజీవితములో అనేకమంది కలిసి ఆ పనులు ఎందుకు చేస్తున్నారు అని చెప్పే విద్యా విధానమే ఈనాడు లేదు. అది రావాలి.

తర్వాత ఇంకోటి కూడా ఉన్నది ఇక్కడ. వాజశ్రవసుడు తన కుమారుడిని యముని దగ్గరికి పంపించిన తర్వాత అతడు యముని దగ్గర నేర్చుకోవలసిన జ్ఞానమును నేర్చుకుని రావాలని కోరుకుంటాడు, కనుక నచికేతుడు నేను ఇక్కడికి శిష్యుడిగానే వచ్చాను. పరమాత్మ దర్శనము చేసుకుని, బ్రహ్మవేత్తగానే తండ్రి దగ్గరకు వెళ్ళాలి అని అనుకుంటాడు.

మృత్యుభీతి లేని నచికేతుడు

మంత్రము 11 :

యథా పురస్తా ధృవితా ప్రతీత
 ఔద్దాలకి రారుణీ ర్మత్వ సృష్టః |
 సుఖం రాత్రీః శయితా వీతమన్యః
 త్వాన్త దృశివా న్మృత్యుముఖాత్త్ర ముక్తమ్ ||

భావము: యముడు ఇట్లనెను “నా యొక్క ప్రేరణచే అరుణ పుత్రుడగు ఔద్దాలకి (నీ తండ్రి) నిన్ను గుర్తించి పూర్వమువలెనే

ప్రార్థించే పెదవులకన్నా సేవలు చేసే చేతులు మిన్న

ప్రేమగా చూచును. మృత్యుముఖమునుండి వచ్చిన నిన్ను చూచి కోపం పోయి సుఖముగా నిద్రించును.”

పూర్వకాలములో సాధారణముగా రాత్రిళ్ళు అందరు ఇదే సాధన చేస్తూండేవారేమో! వాజ్మత్రపనుడు తన కుమారుడిని యమునికి దానమిచ్చాడు కనుక ఆ బాధతో రాత్రిపూట సరిగ్గా నిద్రపోలేకపోతున్నాడు. అందుకని నచికేతునికి యముడు, నీ తండ్రి నిన్ను గుర్తిస్తాడు కనుక నువ్వు భయపడకర్లేదు అని వరమిస్తాడు. దానితో తన తండ్రి రాత్రిపూట హాయిగా నిద్రిస్తాడని నచికేతుడు ఆనందిస్తాడు.

శిరిడిసాయి చరిత్రలో ఇదే సంఘటన అనేకమార్లు వస్తుంది. అనేకమంది తమ పిల్లలు చనిపోయారని సాయి దగ్గరికి వస్తే ‘నువ్వేమి బాధపడకు, ఆ పిల్లవాడినే తిరిగి నీకు పంపిస్తాను’ అని చెబుతాడు ఆయన. ఇది కరోపనిషత్తులోని సంఘటనే. అయితే సాయి కూడా కర్మసిద్ధాంతమునకు ఎదురు తిరగలేదు. కాని నీవారు మృత్యుముఖములోకి వెళితే, వారే తిరిగి నీ దగ్గరికే వస్తారు అని చెప్పాడు. కానీ ఈనాడు అది అనుమానమే. ఎందుకంటే దగ్గర ఉన్నప్పుడే సరైన సంబంధాలు లేవు. ఏ అమెరికాకో వెళ్ళి అక్కడి నుండి బావున్నారా? అని ఫోన్ చేస్తాడు. ఇంతకీ వారికి నీ మీద ఏమైన ప్రేమ ఉన్నదా? మరి ఉన్నట్లు ఎందుకు నటిస్తారు? నీకు నిజముగా నీ కుటుంబ సభ్యుల మీద ప్రేమ ఉన్నట్లయితే విదేశాలకు వెళ్ళకుండా ఇక్కడే ఉండి ఏదో ఉద్యోగము సంపాదించుకుని వారిని పోషించుకో! అలా చెయ్యకుండా అటు పిల్లలు, ఇటు తల్లిదండ్రులు కూడా విదేశీ వ్యామోహముతో, ధనాశతో అనేకానేక దేశములు తిరుగుతూ అప్పుడప్పుడు ఫోన్ కాల్స్ చేస్తూ, ఇ-మెయిల్స్ ఇస్తూ బావున్నారా? అని అడిగితే ఒకరిమీద మరొకరికి ప్రేమ నిజముగా ఉన్నట్లా? లేక వారికి ఆ దేశములలో ఋణానుబంధములు ఉన్నాయా? అన్నవి గమనించుకోవలసిన విషయములు.

వృద్ధాశ్రమాలు కూడా అలాంటివే. తల్లిదండ్రులు ఋణాను బంధ రూపేణానే కదా వచ్చేది! ఆ బంధమున్నవారు ఏ సేవ చేయరు. ఆశ్రమాలు పెట్టినవారు పిచ్చివాళ్ళలాగా వారికి సేవ చేస్తున్నారు. తర్వాతి జన్మలో అది తిరుగబడాలి కదా? అప్పుడు మీ ఖర్చు ఏమవుతుందో ఆలోచించుకోండి. మీ జీవితములు ఎలా ఉంటాయో ఆలోచించుకోండి. వృద్ధులకు సేవ చెయ్యి. కానీ వాళ్ళని కూర్చోబెట్టి తిండి పెట్టకు. వారు తమ జీవితములో సరిగ్గా బాధ్యతలను నిర్వర్తించలేదు కనుక వృద్ధాశ్రమాలకు రావలసిన ఖర్చు పట్టింది. అందుచేత వారికి సౌకర్యాలు కల్పించడము మాత్రమే గాక వారిని సమాజములోకి తీసికెళ్ళి వారిచేత సమాజానికి ఉపయోగపడే పని చేయించండి. వారి ప్రతిభను, జ్ఞానమును ఉపయోగించుకోండి.

యముడు నచికేతునికి ‘నా దగ్గరనుంచి వెళ్ళినవానిగా, అంటే ఆత్మసాధన ద్వారా మృత్యువుని దాటినవాడిగా నిన్ను చూచి నీ తండ్రి సంతోషిస్తాడు’ అని మొదటి వరము ఇస్తాడు. అంటే ఇంక నేను చనిపోతాను అనే భీతి లేదు నచికేతునికి. నీకు ఆ స్థితి వస్తుంది అని యముడు నచికేతునకు చెప్పినట్లేగా!!

(సశేషం)

గమనిక: గత సంచికలో రాగి పాత్రలోని నీరు ఉదయం లేవగానే త్రాగే విధానం చెప్పబడింది. కాని ఈ సాధన డయాబెటిస్ వ్యాధి ఉన్నవారు చేయరాదు.

- డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి ఉపన్యాసముల నుండి సేకరణ: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

యజ్ఞమయ జీవిత విధానం

కృష్ణన్ కేరళలో ప్రసిద్ధ కళాకారుడు. అతని ఇంటి పొరుగున ఒక ముస్లిం ఇంటికి నిప్పు అంటుకొన్నది. చిన్న పిల్లల ఇద్దరి చుట్టూ ప్రచండమైన మంటలు చుట్టేసినాయి. పిల్లల తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలని కాపాడమని గట్టిగా అరుస్తున్నారు. కృష్ణన్ మంటలలో దూకి పిల్లలని సురక్షితంగా బయటికి తీసుకొని వచ్చాడు. కాని అతని శరీరం బాగా కాలిపోయింది. ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు. కాని అతను చనిపోయాడు.

కృష్ణన్ ఇంట్లో అతని విధవ భార్య, తల్లి, ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. వారి జరుగుపాటుకి ఆధారం ఏమీ లేదు. పరోపకారం చేసిన కళాకారుల కుటుంబానికి సహాయం చేయటానికి ‘కాలికట్’ వార్తా పత్రిక ‘మాతృభూమి’ లో సార్వజనిక సహాయం కోసం ప్రకటన చేసారు. దాని ఫలితంగా 20 వేల రూపాయలు సమకూరినాయి.

‘మాతృభూమి’ పత్రిక సంచాలకుడు ఆ డబ్బును విధవరాలైన కృష్ణ భార్యకి ఇవ్వటం కొరకు వారి ఇంటికి వెళ్ళాడు. కాని ఆమె ఆ డబ్బును తీసుకోలేదు. తన పొరుగు ముస్లిం ఇంటి నిర్మాణానికి, వారి జీవించటానికి అవసరమైన వస్తువులను సమకూర్చుకోవటానికనివారికి ఇప్పించింది. ఆమె స్వయంగా కష్టపడి కూలీపని చేస్తూ తన కుటుంబాన్ని పోషించుకుంటున్నది.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 1980

అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజ్యం

వాత్సల్యపూరిత పలకరింపులు ధైర్యాన్ని ఇచ్చే అనునయింపులు

గాయత్రీ పంచముఖి-ఏకముఖి - 2

(గత సంచిక తరువాయి...)

5. ఆనందమయ కోశము

గాయత్రి యొక్క ఐదవ ముఖం ఆనందమయకోశం. ఆనందమయకోశంలో ప్రవేశించినప్పుడు ఆత్మకు ఆనందం కలుగుతుంది. అక్కడ శాంతి, సువిధ, స్థిరత, నిశ్చింతత, అనుకూలత ప్రాప్తిస్తుంది. గీత రెండవ అధ్యాయములో స్థితప్రజ్ఞుడికి ఏ లక్షణములు చెప్పబడ్డాయో, ఆ గుణకర్మ స్వభావములు ఆనందమయ స్థితిలో జరుగుతాయి. ఏ విషయముల గురించి మనిషి దుఃఖిస్తాడో, ఆ స్థితిని స్థితప్రజ్ఞుడు ఒక వినోదముగా అర్థం చేసుకుంటాడు. దానిని ఉపేక్షిస్తాడు. ఆత్మిక భూమికలో తన స్థానాన్ని సుస్థిరము చేసుకుని శాంతిని అనుభవిస్తాడు.

భగవద్గీత రెండవ అధ్యాయములో స్థితప్రజ్ఞుడు ఎల్లప్పుడు ఆత్మ స్థితిలో రమిస్తాడని చెప్పబడింది. అతడు సుఖదుఃఖములను, ప్రియ అప్రియములను సమానంగా చూస్తాడు. ఇంద్రియముల ప్రభావము ఆత్మపై పడకుండా చూస్తాడు.

ఆనందమయకోశ స్థితి పంచమ భూమిక, దీనినే సమాధి అంటారు. సమాధి స్థితులలో అనేక రకాలున్నాయి. వీనిలో కష్ట సమాధి, భావసమాధి, ధ్యానసమాధి, సహజసమాధి మొదలైన 24 సమాధి స్థితులున్నాయి. ఈ రకమైన 24 సమాధి స్థితులలో నేటి దేశకాల పరిస్థితులనుసరించి సహజ సమాధి సులభం, సుఖసాధ్యం. కబీర్ మహాత్ముడు సహజసమాధికి అత్యంత ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. వారు వారి అనుయాయులకు (followers) ఈ సాధనకే ప్రేరణ ఇచ్చారు.

ఈ సహజసమాధి సహజమైనది, సులభమైనది. సహజ యోగము యొక్క తాత్పర్యము సిద్ధాంతమయ జీవనం, కర్తవ్య పూర్ణ కార్యక్రమం, సాత్విక సిద్ధాంతములను జీవనమునకు ఆధారము చేసుకొని తదనుసారము ఆలోచనలు, పనులు చేస్తూ ఆత్మ యొక్క సత్ తత్వములో రమించటం అభ్యసించాలి. ఈ అభ్యాసం పరిపక్వతనొందినప్పుడు సహజయోగం యొక్క రసాస్వాదన సాధకుడు చేస్తాడు, దానివల్ల ఆనందం అనుభవిస్తాడు. అధిక దృఢత, శ్రద్ధ, విశ్వాసం, ఉత్సాహం, సాహసముల వల్ల అతని స్థితి చాలా ఉన్నతంగా ఉంటుంది. అతని ప్రసన్నత సంతృప్తత అసాధారణముగా ఉంటాయి. ఈ స్థితినే సహజసమాధి స్థితి అంటారు.

ఆనందమయ కోశం జాగరణ అయినప్పుడు అన్ని కష్టాలు దూరమవుతాయి. దృష్టిదోషమే సమస్త దుఃఖములకు తాత్విక కారణము. అజ్ఞానం, మోహం, స్వార్థమనే అంధకారములో జీవుడు కష్టాలపాలవుతాడు. ప్రకాశం ఉదయించినప్పుడు అంధకారం వలన కలిగిన కష్టాలు దూరమవుతాయి. అదేవిధంగా దృష్టి కోణము సరిచేసుకుంటే దుఃఖం, కష్టం, క్షోభం, వ్యధ, శోకం, సంతాపం, క్షేమం, కలహం ఎదుర్కొనవలసిన అవసరము ఉండదు. ఈ నిరామయ స్థితిని బ్రహ్మస్థితి అంటారు. ఈ బ్రహ్మస్థితిలో దివ్యదృష్టి ప్రాప్తించి భగవంతుని దర్శనము నిరంతరం సర్వత్రా ప్రాప్తిస్తుంది.

ఈ స్థితిలోనికి చేరుకున్న వ్యక్తి మనిషి ఆకారములో ఉన్నా అతనికి ఈశ్వరుని ప్రతినిధిత్వం లభిస్తుంది. అతడు ఈశ్వరుని కార్యక్రమాలు నిర్వర్తిస్తూ పరమేశ్వరుని అనంతమైన ఐశ్వర్యమును ఉపయోగించే, అనుభవించే సామర్థ్యము పొందుతాడు.

గాయత్రీ మాత దశ భుజములు

మానవ జీవనం రెండు రకములు 1) ఆధ్యాత్మిక జీవనం 2) భౌతిక జీవనం. గాయత్రీ మాత చిత్రములో కుడి పార్శ్వమున, ఎడమ పార్శ్వమున ఐదు ఐదు భుజములున్నాయి. ఇవి గాయత్రీ మాత శక్తులు. విభూతులు. దక్షిణ పార్శ్వమున ఐదు భుజములు ఆధ్యాత్మికమైనవి. అవి 1) ఆత్మజ్ఞానం 2) ఆత్మదర్శనం 3) ఆత్మానుభవం 4) ఆత్మలాభం 5) ఆత్మకళ్యాణం. వామ పార్శ్వమున 5 భుజములు భౌతికమైనవి. అవి 1) స్వాస్థ్యము 2) సంపత్తి 3) విద్య 4) కౌశలం 5) మైత్రి. నిజమైన గాయత్రీ సాధకునికి ఈ దశ సిద్ధులు, దశ విభూతులు లభిస్తాయి. వీటి సంక్షిప్త పరిచయం ఈ క్రింది విధముగా ఉంటుంది.

1. ఆత్మజ్ఞానం

ఆత్మజ్ఞానమంటే తనను తాను తెలుసుకోవటం, శరీరం ఆత్మల భిన్నత్వం చక్కగా తెలుసుకోవటం, శారీరకమైన లాభాలను ఆత్మజ్ఞానం వెలుగులోచూసి ఎంత ప్రాముఖ్యతనివ్వాలో అలా చేయటం. ఆత్మజ్ఞానములో అసంయమం దూరమవుతుంది. ఆత్మజ్ఞాని ఇంద్రియభోగముల నిర్ణయం ఆత్మలాభ దృష్టితో చేస్తాడు. దీనివల్ల శారీరక సంబంధమైన దుఃఖముల నుండి రక్షింపబడతాడు. ప్రారబ్ధకర్మల వలన కలిగిన కష్టములను కూడా తేలికగా దాటివేస్తాడు.

స్నేహపూరిత హృదయంతో, ఆర్ద్రతతో చెప్పే మాటలు బ్రతుకు మీద ఆశను, నమ్మకాన్ని పెంచుతాయి

2. ఆత్మదర్శనం

ఆత్మదర్శనం యొక్క తాత్పర్యం తన స్వరూపాన్ని సాక్షాత్కారం చేసుకోవటం. సాధన ద్వారా ఆత్మప్రకాశం సాక్షాత్కారమవుతుంది. శ్రద్ధ, నిష్ఠ, విశ్వాసముల భావనల బలం పుంజుకుంటుంది.

ఆత్మదృష్టి కలిగిన వ్యక్తులకు ఉచితమైన గుణములు, కర్మలు, స్వభావం సాధకునిలో ప్రకటితమవుతాయి. ఆత్మదర్శనం జరిగినప్పుడు ఇతరులను అర్థం చేసుకోవటం, వారిని ప్రభావం చేయగలిగే సిద్ధి లభిస్తుంది.

ఆత్మదర్శనం కలిగినవారికి ఆత్మిక క్షమత వ్యాప్తి చెందుతుంది. తన మనోభావములు, ఆచరణములు, గుణములు, స్వభావము, ఉద్దేశ్యము ఎలా అర్థమవుతాయో, అదే విధంగా ఇతరుల అంతరంగమునందు జరుగుతున్నవన్నీ అర్థం అవుతాయి.

3. ఆత్మానుభవం

ఆత్మానుభవం అంటే తమ వాస్తవిక స్వరూపం క్రియాశీలం చేయటం. కొందరి ఆలోచనలు ఎంతో ఉన్నతమైనవిగా ఉన్నప్పటికీ, బాహ్యజీవనములో వారి ఆచరణ అందుకు భిన్నంగా ఉంటుంది. ఆత్మానుభవం పొందిన వ్యక్తి ఉన్నతమైన ఆలోచనలో, ఆచరణలో భిన్నత్వము ఉండదు. వారి జీవనం ఋషి జీవనం అవుతుంది.

ఆత్మానుభవం కలిగిన వ్యక్తికి సూక్ష్మప్రకృతిలో జరుగుతున్నవి అర్థమవుతాయి. ఎవరికి ఎలాంటి భవిష్యత్తు ఉన్నది? జరిగిపోయిన కాలంలో ఏమి జరిగింది? ఏ కార్యమునందు దైవీప్రేరణ ఉన్నది? ఏ ఉపద్రవము ఉత్పన్నము కానున్నది? లోకమునందు, లోకాంతరమునందు ఏమి జరుగుచున్నది? ఇటువంటి అదృశ్య అజ్ఞాత విషయములు ఆత్మానుభవం కలిగిన వ్యక్తి చక్కగా తెలుసుకుంటాడు.

4. ఆత్మలాభం

ఆత్మలాభమంటే తన పూర్ణ ఆత్మతత్వమును ప్రతిష్ఠించటమే. కొలిమిలో పెట్టిన లోహం అగ్నివర్ణం ఎలా దాల్చుతుందో అలాగే ఈ భూమికలో ప్రవేశించిన సిద్ధ పురుషుడు దైవీ తేజపుంజములో పరిపూర్ణుడవుతాడు. అతడు సతీకి ప్రత్యక్షమూర్తి. వృక్షం యొక్క చల్లని నీడలో కూర్చున్న వ్యక్తికి ఎలాగ ఎండనుండి విశ్రాంతి లభిస్తుందో, అలాగే మహాపురుషుల దగ్గరగా సతీ గుణ వాతావరణ ఛాయలో ఉన్న వ్యక్తి కూడా శాంతిని అనుభవిస్తాడు. ఈ విధంగా మహాపురుషులు అనేక మందికి శాంతి ప్రదానం చేస్తారు.

ఆత్మలాభంతో పాటు పరమాత్మ యొక్క అనేక దివ్య శక్తులతో

సంబంధం ఏర్పడుతుంది. ఆ దేవశక్తులను ఇచ్చానుసారం కార్యములలో ఉపయోగించుకోగలడు.

5. ఆత్మకళ్యాణం

ఆత్మ కళ్యాణమంటే జీవనముక్తి, సహజసమాధి, కైవల్యం, అక్షయానందం, బ్రహ్మ నిర్మాణం, స్థితప్రజ్ఞత, పరమహంస గతి, ఈశ్వరప్రాప్తి. ఈ స్థితి చేరినవారిని దేవదూతగా, అవతార మూర్తిగా, పైగంబర్గా, యుగ నిర్మాతగా, ప్రకాశస్థంభముగా అనేక పేర్లతో పిలుస్తారు. ఈ త్రిగుణాత్మక ప్రపంచములో బ్రహ్మానందం, పరమానందం, ఆత్మానందం మించిన సుఖములు లేవు. ఈ సర్వోచ్చ లాభములు పంచమ భూమికలో ప్రవేశించిన వారికి ప్రాప్తిస్తాయి.

భౌతిక పక్షము యొక్క 5 సిద్ధులు గాయత్రీమాత యొక్క వామ పార్శ్వ భుజములు. అవి :

1) నిరోగత : గాయత్రీ ఉపాసకుల ఆహార విహారాలు సంయమముతో కూడి ఉంటాయి. ఏ అంగము, ఇందియ్రం దురుపయోగం చేయకపోవటం వలన అవి చిరకాలం స్థిరంగా ఉంటాయి. సంయమము లేకపోవటమే రోగానికి, అకాల మృత్యువుకి కారణము. ఆధ్యాత్మిక దృష్టికోణం గలవారికి సంయమం సహజం కావున వారికి శరీరబాధ ఉండదు. ప్రారబ్ధవశమున వచ్చినా కూడా అది ఎక్కువ కాలం ఉండదు.

2) సమృద్ధి : గాయత్రీ ఉపాసనలో కలిగే సద్గుణములలో ప్రముఖమైనవి శ్రమశీలత, తత్పరత, మధురత, మితవ్యయం. ఈ సద్గుణములు ఎక్కడ ఉన్నా అక్కడ సమృద్ధి తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. కష్టించి పనిచేసే, సావధానంగా ఉండే, ఇతరులతో మధురంగా వ్యవహరించే వారి అవసరాలు సహజంగా తీరతాయి. కొందరిలో సంపాదించిన డబ్బును అనవసరమైన ఖర్చు చేయటం జరుగవచ్చు. ఈ అవస్థయము వల్ల వారు దారిద్ర్యం అనుభవించ వలసి వస్తుంది. ఏ దుర్గుణాలు మనిషిని అస్తవ్యస్తం చేస్తాయో, అవియే దారిద్ర్యానికి కారణము. గాయత్రీ యొక్క శిక్షణను, ప్రేరణను సరియైన సాధకుడు హృదయాంగమము చేసుకుంటాడు. అప్పుడు ఫల స్వరూపంగా దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించ అవసరం లేదు.

చాలాసార్లు ఆర్థిక ఇబ్బందులలో ఉన్నప్పుడు గాయత్రీ ఉపాసన ఆశ్చర్యజనకమైన ప్రకాశాన్ని ఇస్తుంది. అడ్డంకులు తొలగిపోయి, సమృద్ధి అనాయాసముగా లభిస్తుంది. గాయత్రీ మాత అనుగ్రహము మనిషి దరిద్రతను, విపత్తును దూరం చేస్తుంది.

రోగికి వైద్యులు ఇచ్చే మందులతో పాటు సపర్యలు చేసే వారి ప్రేమ, సహకారం కూడా అవసరమే

3) విద్య : గాయత్రి బుద్ధి యొక్క దేవి, గాయత్రీ సాధకుని అభిరుచి జ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోవడంపై ఉంటుంది. స్వాధ్యాయ, సత్సంగముల ద్వారా ఆత్మికజ్ఞానము పెరుగుతుంది. పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొనటానికి, అతని జ్ఞానాన్ని ఉపయోగిస్తాడు. అధ్యయనం అతని వ్యసనం అవుతుంది. గాయత్రీ ఉపాసకుడు అశిక్షితుడు, మూఢుడు, శిక్షణను ఉపేక్షించేవాడు అవటానికి వీలులేదు. గాయత్రీ సాధన వల్ల మందబుద్ధులు కూడా బుద్ధిమంతుడుగాను, దూరదర్శిగాను, వివేకవంతుడుగాను మారటం చూసారు.

4) కౌశలం : ఆలోచించి మాట్లాడడం, పరిస్థితుల రూపం అర్థం చేసుకొనటం, పనులు సక్రమముగా చేయడానినే కౌశలం అంటారు. ఏ పని ఏ విధంగా సలభమవుతుంది. దీనికి సరియైన విధంగా నిర్ణయం తీసుకునే క్షమతనే చాతుర్యం అంటారు. చతురుడు, క్రియాశీలునికి సఫలతలపై సఫలతలు అతని చేతులలో ఉంటాయి. గాయత్రీ సాధన వల్ల తల్లక్రిందులుగా ఆలోచించేవారు కూడా, కళాకారులు, నేతలు, శిల్పులుగా, సరస్వతి పుత్రులుగా యశస్విగా అవటం చూసారు.

5) మైత్రి : సద్బుద్ధిదేవి గాయత్రి తన నిజమైన ఉపాసకునికి సద్గుణముల వరదానం ప్రాప్తింపజేస్తుంది. వాని వల్ల నమ్రత, సౌజన్యం, సేవాభావన, ప్రసన్నత, ఉదారత, దయ, అహంకారము లేకపోవుట, సజ్జనతలాంటి విశేషతలు ఉత్పన్నం అవుతాయి. అటువంటి వ్యక్తిని సుగంధభరితమైన కమలంతో పోల్చవచ్చు. అతడు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ సుమధురమైన వాతావరణం ఉంటుంది. ఎవరి మీద అతడి దృష్టి పడుతుందో అతడు ఆకర్షితుడవుతాడు.

ఏకముఖ గాయత్రి

సాధారణ ఉపాసనలో ఏకముఖి, రెండు భుజముల గాయత్రీ ధ్యానములో ఉపయుక్తమైనవి. ఎందుకంటే అది మానవునికి సరళమైనది, స్వాభావికమైనది. జ్ఞానము యొక్క ప్రతిబింబము సద్భావముల ప్రేరణ, నిష్ఠ, సహృదయత, సజ్జనతల కొరకు ప్రకాశ మండలము మధ్య విరాజమానమైన గాయత్రీ ధ్యానం ఉపయుక్త మైనది. గాయత్రీమాత చేతిలో పుస్తకమున్నది. దీని అర్థము గాయత్రీ సాధకుడికి జ్ఞానమే ముఖ్య అవలంబనం, గాయత్రి రెండవ చేతిలో జలముతో నిండి ఉన్న కమండలం ఉన్నది. దైవీ ప్రేమ, శాంతి, త్యాగము సద్భావముల ప్రతీక కమండలము. ఎక్కడ గాయత్రి ఉన్నదో, అక్కడ ఈ లక్షణముల అభివర్ధన తప్పనిసరిగా ఉంటుంది.

గాయత్రీమాత వాహనం హంస. దీని అర్థము నీరక్షిరముల, ఉచితానుచితముల వివేకము. హంస పాలలో నీరు కలసి ఉన్నా కేవలము పాలు తీసుకుని నీటిని వదలి వేస్తుంది. ఈ ప్రవృత్తి గాయత్రి జ్ఞానధారణకు ఆవశ్యకం. మంచి చెడు కలిసి ఉన్న ప్రపంచమునందు మంచిని గ్రహించి చెడును వదిలివేయమని ఉద్దేశ్యము.

గాయత్రీమాత ఆసనము వికసించి ఉన్న కమలపుష్పం. సాధకుడు వికసించి ఉన్న పుష్పంవలె ప్రసన్నంగా ఉండాలి.

ఏకముఖ రెండు భుజముల గాయత్రిని ధ్యానించే గాయత్రీ ఉపాసకుడు ఈ విషయములను మనస్సులో ఉంచుకోవాలి. పంచముఖి, దశభుజి గాయత్రి నుంచి తత్వజ్ఞానము, ఉపాసన క్రమము గ్రహించాలి.

గాయత్రి యొక్క భావనాత్మకమైన, వైజ్ఞానికమైన మహత్తు

గాయత్రీ ఉపాసన భావనాత్మకముగాను, వైజ్ఞానికముగాను గొప్ప మహత్తుగలది. సామాన్యముగా మనుష్యులు సద్బుద్ధిని గురించి పట్టించుకోవడం లేదు. దీని ఫల స్వరూపముగా జీవిత లక్ష్యం నుంచి వంచితలవుతున్నారు.

సృష్టిలోని సమస్త ప్రాణులకన్నా శ్రేష్ఠమైన శరీరము మనిషికి లభ్యమైనది. మనిషికి ఎన్ని రకాల సుఖసాధనాలు ఉన్నాయో, వీటిలో వెయ్యోవంతు అన్య ప్రాణులకు లభించినా, అవి ధన్యమైనట్లుగా భావిస్తాయి. మనిషికి ఇన్ని సుఖసౌకర్యాలు ఉన్నా దుఃఖపడుట చాలా ఆశ్చర్యకరమైన విషయము. ఎందుకు మనిషికి నిరంతరం అశాంతి? ఎందుకీ బాధలు? ఎందుకీ దిగులు? దీనికి కారణము ఆలోచించే విధానము తెలియకపోవటం, సద్బుద్ధి యొక్క ప్రాముఖ్యత తెలుసుకోకపోవటం. ఆలోచనా విధానము సక్రమమైన మార్గమున ఉన్నట్లయితే, ఈ రోజు ఉన్న అసంఖ్యాకమైన సమస్యలు, కష్టములు దృష్టి గోచరమయ్యేవికావు. సక్రమముగా ఆలోచించే విధానము నేర్చుకున్నట్లయితే, ఈ జీవితములోనే స్వర్గం యొక్క అనుభూతులు లభ్యంకావటం ప్రారంభమవుతుంది. మానవుల కూడని ప్రణాళికల వల్లనే స్వర్గసౌకర్యాల నుంచి దూరమైన నరక ప్రాయమైన దుఃఖము, దారిద్ర్యము అనుభవించ వలసి వస్తుంది. సుఖశాంతులే మన అభీష్టమైతే, దానికి ఒకే ఒక ఉపాయం ఉన్నది. అది మన ఆలోచనా పద్ధతులను మార్చుకోవడం.

గాయత్రీ మహామంత్రము ఈ ధర్మ రహస్యాన్ని ఉద్ఘాటిస్తుంది. సుఖశాంతుల కొరకు కనీసము ప్రయత్నించండి. ఈ ప్రయత్నానికి

ఆత్మీయతతో అమృతాన్ని పంచి నీడ ఇచ్చే చెట్లవలె అవ్వాలి

ముందు సుఖశాంతులు ఎక్కడ నుండి ఎలా లభ్యమవుతాయో తెలుసుకోవాలి.

ఆలోచనలను మార్చుకోకుండా, భావనాత్మకమైన వికాసం లేకుండా సుఖశాంతుల ప్రాప్తి ఇప్పటివరకు ఎవరికి లభించలేదు, ముందు ముందు లభించబోవు. వస్తువులు క్షణికమైన సుఖమును ఇస్తాయి. కోరికలు, తృప్తులు, మదిర కొన్ని క్షణములు ఉన్నట్టుగా చేస్తాయి. వీటి పరిణామముగా అశాంతి, హాని, అసఫలత తప్పనిసరి. అందువలన మన మానసిక సంస్థానమును పరిశుద్ధి చేయటానికి గొప్ప ప్రయత్నం చేయాలి. మన ప్రతిఒక్క ప్రవృత్తిని సూక్ష్మంగా గమనించాలి. చెడు సంస్కారములను సాహస పూర్వకముగా వదిలించుకోవాలి. దీనినే సాధన అంటారు.

ప్రభూ! మాకు ఈ మానవ శరీరాన్ని ఇచ్చి గొప్ప మేలు చేశావు. ఇప్పుడు మాకు మానవ బుద్ధిని ఇచ్చి, మమ్ము నిజమైన అర్థములో మానవులని చెప్పే విధంగా చెయ్యమని, మానవ జీవనములో ఆనందం పొందే విధంగా చెయ్యమని గాయత్రీ మంత్రమందు ఈశ్వరుని ప్రార్థిస్తాము. గాయత్రీమంత్రంలోని 24 అక్షరములలో పరమాత్మ యొక్క సవిత, వరేణ్యం, భర్గో. దేవగుణములను అర్థము చేసుకొని జీవితములో పెంపొందించుకోవాలి. పరమాత్మ అనుగ్రహం సద్బుద్ధి రూపములో మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. సద్బుద్ధి సంపన్నులయిన మహా మానవులు ఏ మార్గాన చరించారో, ఆ మార్గాన్నే మీరు నడవండి. ఈ సంకల్పాన్ని మరల మరల గుర్తుచేసుకుంటూ, పూర్తి నిష్ఠతోను, భావనా పూర్వకముగా చెయ్యటమే గాయత్రీ జపము యొక్క నిజమైన స్వరూపం. దీనివల్ల అనిర్వచనీయమైన లాభాన్ని ప్రాప్తించుకోవచ్చు. ఇలా చేసినవారు ఈ అమృతాన్ని గ్రోలి అమరులై, ఈ మృత్యులోకమునందు ఉన్నప్పటికీ దివ్యలోకములో నివాసమున్న స్వర్గీయ ఆనందాన్ని పొందుతారు.

వైజ్ఞానికత దృష్టిలో గాయత్రీ ఉపాసన వల్ల లెక్కలేనన్ని భౌతిక లాభాలు కూడా ఉన్నాయి. కష్టములను, విపత్తులను ఎదుర్కొంటున్న వారు ఈ మహామంత్రాన్ని ఆశ్రయించినప్పుడు వారికి ఆశా కిరణాలు దృష్టి గోచరమై దారిద్ర్యంనుంచి, విపత్తుల నుంచి ముక్తి లభ్యమైన సంగతి అనేక జీవితాలలో గమనించవచ్చు. కోరికలతో మండుతున్న మనస్సుకు తృప్తి, శాంతి లభించటం చూసాము. ఈ అవలంబనముతో క్రిందపడి ఉన్న వ్యక్తులు తిరిగి పైకి లేవటం గమనించవచ్చు. ఈ రకమైన ప్రతిఫలం మాజిక్ ఏమీకాదు, ఇది ఒక వైజ్ఞానిక పద్ధతి. గాయత్రీ ఉపాసన మనుష్యుల ఆలోచనా పద్ధతిలో మార్పు తెచ్చి కార్యములలో ఒక క్రొత్త మలుపు తీసుకు వచ్చి ఒక మంచి పరివర్తన తీసుకువస్తుంది. ఎవరి అంతర్ జగత్తు

మారుతుందో వారి బాహ్యజీవనము తప్పనిసరిగా మారుతుంది. దీనిని ప్రజలు గాయత్రీ మాత యొక్క అనుగ్రహంగా, వరదానంగా భావిస్తారు.

భావనాత్మక దృష్టితోను, వైజ్ఞానిక దృష్టితోను గాయత్రీ మహాత్వమైనది. దీనికి నిత్య కార్యక్రమములో శ్రద్ధాపూర్వకమైన స్థానం ఇవ్వవలసినదిగా శాస్త్రకారుల నిర్దేశము. ఋషులు కూడా వివేకశీలురైన వ్యక్తులకు నిష్ఠాపూర్వకమైన గాయత్రీ ఉపాసన అనివార్యమన్నారు. ఏకముఖి గాయత్రీ ఉపాసన మనుష్యులను శక్తితోను, ప్రాణముతోను నింపివేస్తుంది. వారి జీవనము చక్కగా నడుస్తుంది.

పంచముఖి సాధన ద్వారా పంచకోశముల వికాసం ఒక విజ్ఞానం. ఈ విజ్ఞానం భౌతిక విజ్ఞానముకంటే చాలా సామర్థ్యవంతమైనది. దీనివల్ల మనుష్యుల శరీరం, వారివంశం చాలా సామాన్యముగా కనిపించినప్పటికీ, వారు రాజులవలె, మహారాజులవలె జీవనయానం చేస్తారు. సమస్త సిద్ధులు ఆ విజ్ఞానానికి సన్నిహితం. విశ్వంలో ఏమేమి ఉన్నాయో వాటి దర్శనము గాయత్రీ పంచముఖి సాధన ద్వారా ప్రాప్తించుకోవచ్చు.

ఈ పుస్తకములో ఈ సత్యముల గురించిన విజ్ఞానము యొక్క సంక్షిప్త పరిచయం ఇవ్వబడినది. సాధనల వివరణ ఇవ్వబడలేదు. ఈ సాధనల పూర్తి వివరణ గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్ అనే పుస్తకంలో ఇవ్వబడినది. దీని ఆధారంగా జిజ్ఞాసువు సాధకుడు, అంతర్ వికాసం చేసుకోవచ్చు. సిద్ధులను ప్రాప్తించుకోవచ్చు. వీటివల్ల ఈ శరీరములోనే దేవతలవలె ఆనందాన్ని ప్రాప్తించుకోవచ్చు.

★★★

బాపు

బాపు కాలిలో పగుళ్ళు ఏర్పడ్డాయి. కస్తూరిబా వేడి నీళ్ళతో పగుళ్ళను కడుగుతోంది. బాపు ఆదేశం మేరకు ఆమె నీటిని ఎప్పుడూ వృధా చేసేదికాదు. ఆ రోజు కూడా ఆ నీటిని గులాబీ మొక్కకు పోసింది. బాపు గులాబీల వంక చూస్తూ “ఈ పువ్వులు ఇంత అందంగా ఉన్నా నాకెందుకో ఆనందాన్ని కలిగించవు. ఈ చెట్టు కూడా అందమైన పూవులకు బదులు కూరగాయలో పళ్ళో ఈయగలిగే శక్తి కలిగి ఉంటే నా పేద భారతభూమిలోని మరికొందరు కడుపు నిండేది కదా” అని అన్నారు బాధగా.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

మనం కన్ను మూశాక మనతో ఒక్క రూపాయి కూడా రాదు

మహాకాలుని గీత-సత్సంకల్పాలు - 6

నియమాలను పాటిస్తాము, చేయకూడని పనులు చేయము, పౌర బాధ్యతలను పాటిస్తాము, సమాజం ఎడల నిష్ఠను కలిగి ఉంటాము

పరమాత్మ ప్రాణులన్నిటిలో మనిషికి ప్రత్యేకమైన బుద్ధిని, శక్తిని ప్రసాదించాడు. ప్రపంచంలోని శక్తులన్నింటిలో సర్వ శ్రేష్ఠమైనది బుద్ధి. మానవజాతి నేటివరకు సాధించిన ప్రగతికి మూలం బౌద్ధిక శక్తి, దాని చమత్కారం. ఈ శక్తులతో పాటు పరమాత్మ మనిషికి కొన్ని బాధ్యతలను కూడా అప్పజెప్పాడు. ఆ బాధ్యత పేరు కర్తవ్యధర్మం.

రైలు ఇంజనుకు చాలా శక్తి ఉంటుంది. కాని దారి తప్పితే అనర్థమే. అందుకే నేల మీద రెండు పట్టాలు వేసి దాని మీదనే ప్రయాణించేటట్లు జాగ్రత్తపడతారు. విద్యుచ్ఛక్తి కూడా అపారమైనదే. దాన్ని నియంత్రించడం చాలా అవసరం. అందుకే దాన్ని ఒక తీగ ద్వారానే ప్రయాణింపజేసి, దానికి మళ్ళీ ఒక ప్రత్యేకమైన తొడుగు (insulation) ఉండేలా జాగ్రత్తపడతారు. శక్తి తత్వాలన్నింటిని నియంత్రించి తీరాలి, లేని పక్షంలో అవి వినాశనానికి దారితీస్తాయి. కర్తవ్య ధర్మాలు అనే నియంత్రణ లేకపోతే భయంకరమైన అసర్థాలను సృష్టించే ప్రాణిగా మనిషి మారతాడు.

క్రిమి కీటకాలు, ఈగలు, దోమలవంటి చిన్నజీవులను ఎవరు బంధించరు. కాని గుర్రాలు, దున్నపోతులు, ఒంటెలు, ఏనుగులు మొదలైన భారీ జంతువులకి ముక్కుకు తాడుగట్టి కొరడాలతోనో, అంకుశంతోనో నియంత్రిస్తారు. లేకపోతే శక్తివంతమైన ఈ జంతువుల వల్ల లాభంకన్నా నష్టమే ఎక్కువ ఉంటుంది. కొంతమంది అసురులు, మామూలు మనుష్యుల్లాగానే కనిపిస్తారు. నియమాలను పాటించకుండా, ఇష్టానుసారం చేస్తూ, కర్తవ్యం ధర్మములను పట్టించుకోకుండా ఇష్టానుసారం ప్రవర్తిస్తారు. శక్తిమంతులం అన్న మదంతో ఏది నచ్చితే అది చేస్తారు కాబట్టి అందరు వారిని అసహించుకుంటారు. ఎందరినో పీడించి, సమాజంలో అశాంతిని నెలకొల్పుతారు. అసురత్వం అంటేనే విచ్చలవిడితనం.

సూర్యుడు, చంద్రుడు, గ్రహాలు, నక్షత్రాలు అన్నీ వాటికి

నియమించబడ్డ కక్షలో, ఏక్సిస్ లో (axis) తిరుగుతాయి. పరస్పర ఆకర్షణశక్తితో ముడిపడి, ఒక వ్యవస్థలో పరిభ్రమిస్తాయి. ఈ విధమైన నియమానికి బద్ధులై ఉండకపోతే ప్రళయమే సంభవించేది. మనిషి కూడా తన కర్తవ్యధర్మాన్ని వదిలితే అతనికి, ఇతరులకి కూడా నష్టం కలుగుతుంది.

మనిషి అంతరాత్మలో పరమాత్మ ఒక మార్గదర్శక చైతన్యాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు. సరైన పనులకు ఈ అంతరాత్మ ప్రేరణనిస్తుంది, కాని దుష్కర్మలు చేయదలచినప్పుడు హెచ్చరిస్తుంది. సదాచారం, కర్తవ్యపాలనవంటి పుణ్యకర్మలు ఆచరించిన వెంటనే మనిషికి శాంతి, ప్రసన్నత కలుగుతాయి. అలా కాకుండా ఇష్టానుసారంగా, ధర్మాలకు విరుద్ధంగా, స్వార్థంతో అవినీతికి పాల్పడితే భయం, సిగ్గు, పశ్చాత్తాపం, గ్లాని, సంకోచం మొదలైన భావాలు కలుగుతాయి. లోలోపల అశాంతి నెలకొంటుంది. అంతరాత్మ తనను చీత్కరించు కుంటోంది అని అనిపిస్తుంది. ఈ ఆత్మపీడను మరచిపోవడానికి అపరాధులు మత్తుపదార్థాలను ఆశ్రయిస్తారు. పాపవృత్తులు నిప్పు లాంటివి, అవి వాడిని కాల్చేస్తాయి.

ఆత్మ ప్రతాడన అన్నిటికన్నా పెద్ద మానసిక వ్యాధి. దుష్కర్మలు చేసే మనిషిని అతని మనస్సు నిరంతరం ధిక్కరిస్తూనే ఉంటుంది. తద్వారా ఆంతరిక శక్తి నశిస్తుంది. ఎన్నో దోష దుర్గుణాలు అతన్ని కమ్ముకుంటాయి. క్రమంగా ఎన్నో మనోవికారాల బారిన పడతాడు.

నియమాలను ఉల్లంఘించి, అవినీతితో, అహంకారంతో తక్షణమే కలిగే లాభాలైన కీర్తి, ధనం అన్నీ తాత్కాలిక సుఖములే. అవన్నీ చివరికి పెద్ద పెద్ద విపత్తులకు దారి తీస్తాయి. మానసిక ఆరోగ్యం నాశనం కావడానికి, ఆధ్యాత్మిక సంపదలు నిర్వీర్యం అవ్వడానికి ముఖ్య కారణం ఆత్మ ప్రతాడన. వడగళ్ళ వలన పంట నష్టమైనట్టే, ఆత్మ ప్రతాడన వలన అంతఃకరణలోని శ్రేష్ఠ తత్వాలన్నీ నశించిపోతాయి. అటువంటి మనిషి ప్రేతపిశాచాల సృశాన మనోభూతితో నిరంతరం వేదనను అనుభవిస్తూ ఉంటాడు.

ధ్యాన పెట్టకుండా ఏ విషయం సంపూర్ణంగా అవగాహనకు రాదు

నియమాలను ఉల్లంఘించి, చెడుకర్మలు చేసే మనుషులను నిరోధించటానికి, వారిని దండించడానికి సమాజం, పాలకులు తగిన వ్యవస్థను నియమిస్తారు. దీనినుండి తప్పించుకోవడం ఎప్పుడూ సాధ్యం కాదు. ధూర్తులు, అపరాధ ప్రవృత్తి కలవారు సమాజం చేసే మందలింపులను పట్టించుకోకపోయినా, చట్టం విధించే శిక్షను తప్పించుకున్నా, ఎల్లకాలం అలాగే సాగదు. అసత్యపు పొర తొలగితీరవలసిందే. మనస్సులో పుట్టిన ద్వేషం అతనిపై సూక్ష్మ ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. అది చివరకు అతనికి హాని చేసి తీరుతుంది. చట్టం నుండి తప్పించుకునేందుకు వారు లంచాలివ్వడానికి చాలా ఖర్చు పెడతారు. ఎప్పుడూ భయంతోనే బతుకుతారు, నిజమైన మిత్రులే ఉండరు. వీరి వల్ల లాభం పొందిన వారు కూడా మనసులో ద్వేషిస్తూనే ఉంటారు, చివరికి శత్రువులు అవుతారు. ఆత్మ ధిక్కరించిన వారిని అందరు ధిక్కరిస్తారు. అటువంటివాడు బతికినా, చచ్చినవాడితో సమానమే.

ఈశ్వరుని నియమాలను పాటించి, నియంత్రణలో ఉండడమే ఎప్పటికైనా మనీషికి మంచిది. బాధ్యతలు తెలుసుకుని, కర్మవ్యాలను పాటించాలి. నీతిని, సదాచారాన్ని, ధర్మాన్ని పాటించడం వల్ల చాలా కొద్ది లాభాలతోనే తృప్తిపడవలసిరావచ్చు. బీదరికంలో బతకవలసి వచ్చినా, అందులో ప్రశాంతత ఎక్కువ. అవినీతితో సంపాదించిన ధనం వల్ల ఎదురయ్యే ఉపద్రవాలను ఎదుర్కోవడం కష్టం. దంభం, అహంకారాలతో ఎదుటివారిపై ఆధిపత్యాన్ని ప్రదర్శించినా, వాటివల్ల శ్రద్ధ, గౌరవం, ప్రేమ లభించదు. విలాసంతో, అనుచిత భోగాలను అనుభవించేవాడు తన శారీరిక, మానసిక సంతులన పోగొట్టుకుని శూన్యమైపోతాడు. ఇహపరాలను, రాజోయే జన్మలను అంధకారమయం చేసుకుంటాడు. ఆత్మను బాధపెట్టి, పరమాత్మను అప్రసన్నం చేసే క్షణిక సుఖాల కోసం అవినీతికి పాల్పడడం అంటే దూరదృష్టి లేకపోవడమనే చెప్పాలి.

ధర్మం, కర్తవ్య పరాయణత, సదాచారం, నియమపాలనలోనే వివేకముంటుంది. తను ప్రశాంతంగా జీవించి ఇతరులను సుఖంగా జీవించనివ్వాలి. నియంత్రణలో ఉంటేనే ఇదంతా సాధ్యం. కర్తవ్యం, పరమాత్మ ధర్మం అనే అంకుశాన్ని పెట్టి సన్మార్గం నుండి తప్పిపోకుండా చూస్తాడు.

సమాజంలో ఆరోగ్యకరమైన పరంపరలు కొనసాగడమే అందరికీ శుభకరం. ఇది దృష్టిలో ఉంచుకుని మనం అందరం పౌర బాధ్యతలను మనస్ఫూర్తిగా పాటించాలి. ఈ సమాజం అందరిది. నియమాన్ని నేనొక్కడినే కదా ఉల్లంఘిస్తున్నది అని ప్రతి ఒక్కరు అనుకుంటే నష్టం పెద్దదవుతుంది. అదేవిధంగా

ఎప్పటికీ వారు వారికి వీలైనంత సవరిస్తూ ఉంటే అదంతా కలిసి సమాజానికి ఎంతో మేలవుతుంది. సమాజంలోని అందరు కలిసి కట్టుగా చక్కటి సవరణలు చేయడం వల్ల ఆరోగ్యకరమైన పరంపరను కొనసాగించే అవకాశం ఉంటుంది. ఈ ప్రయత్నంతో వికసించిన సభ్యసమాజంలో భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని సాధించి సుఖసంతోషాలతో వర్ధిల్లవచ్చు.

ఇతరుల సౌకర్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని, మన సౌకర్యాన్ని, స్వేచ్ఛను మనస్ఫూర్తిగా తగ్గించుకోవడం ఒక సభ్య పౌరుని కర్తవ్యం. అంత దూరం ఏం నడుస్తాలే అనుకుని నిల్చున్న చోటే చెత్తవేయడం, ఉమ్మివేయడం వంటివి చేస్తే ఇతరులకు ఎంతో ఇబ్బందికరంగా ఉంటుంది. అంతేకాక రోగాలు కూడా వ్యాపిస్తాయి. అడ్డుచెప్పేవారులేరు కదా అనుకోవడం కన్నా స్వచ్ఛందంగా నిర్దేశించబడ్డ స్థలాన్నే ఆ పనులకు ఉపయోగించాలి. బహిరంగ ప్రదేశాలలో ధూమపానంవంటివి ఇతరులకు అసౌకర్యంగా ఉంటాయి. అసలు అలాంటి అలవాటు మానుకోవడం అన్నింటి కన్నా శ్రేయస్కరం.

ఇళ్ళలోని చెత్త వీధుల్లో వేస్తే నడిచేవారికి ఇబ్బందిగా ఉంటుంది, పరిసరాల పరిశుభ్రత దెబ్బతింటుంది. ఒక చెత్త బుట్టను ఏర్పాటు చేసుకుని స్వీపర్లు వచ్చినప్పుడు వాటిని అందివ్వాలి. బహిరంగ ప్రదేశాల శుభ్రత, వ్యవస్థలను చిన్నాభీన్నం చేసేవారికి మౌలిక పౌరబాధ్యతలు కూడా తెలియనట్టే. పార్కులలో, బీచుల్లో, సినిమా హాళ్ళల్లో, ఆస్పత్రులలో ఇష్టం వచ్చినట్టు చెత్త చెదారం పారేస్తారు. రైళ్ళల్లో చెత్త పారేయడం, టాయిలెట్లు శుభ్రంగా వాడకపోవడం వలన తరువాత ప్రయాణించే వారికి అసౌకర్యంగా ఉంటుంది. రద్దీగా ఉన్న రైలు పెట్టెలలో పడుకుని ప్రయాణిస్తుంటారు, లేవమంటే గొడవపడుతుంటారు, అటువంటి వారికి మానవత్వంలో ప్రాథమిక శిక్షణనివ్వాలి.

ఆవును పెంచుకుని, దాని పాలు పితుక్కునే కొందరు, దానికి ఆహారం మాత్రం పెట్టరు. ఊరి మీదకి వదిలేస్తారు. గోమాతను ఆదరించాలి కాబట్టి చుట్టుపక్కలవారు చీదరించుకోరు. కాని ఆ ఆవు ఆహార పదార్థాలను తినేటప్పుడు అటూ ఇటూ పారేసి అందరికీ ఇబ్బంది కలిగిస్తుంది. తను లాభాలను అనుభవించి ఇతరులను ఇబ్బంది పెట్టేవారిని ఏమనాలి? ఎవరింట్లో వారు ఒక మాదిరి శబ్దంతో పాటలు వింటే పర్వాలేదు. అంతే కాని అర్ధరాత్రి, అపరాత్రి లేకుండా లాడ్ స్వీకర్లలో హోరెత్తించడం చుట్టుపక్కల ఉండే పెద్దవాళ్ళను, రోగులను, చదువుకునే పిల్లలను ఇబ్బంది పెట్టే భక్తి గీతాలు పెట్టడంకన్నా ఊరుకోవడం మేలు. మన పౌర మర్యాదలను, బాధ్యతలను అర్థం చేసుకోవాలి.

కలలు కంటున్న విధంగా జీవించడానికి మించిన సాహసం మరొకటి లేదు

మాట నిలబెట్టుకోవడం, నిజాయితీగా వ్యవహరించడం మనుషుల ప్రాథమిక మరియు నైతిక కర్తవ్యం. ఫలానా వారిని కలుస్తామని, ఫలానా వస్తువు ఇస్తామని, ఫలానా పని పూర్తి చేస్తామని మాట ఇచ్చినప్పుడు చెప్పిన గడువు లోపల మాట నిలబెట్టు కునేటట్లు జాగ్రత్తపడాలి, తక్కిన వారిని ఇబ్బంది పెట్టకుండా చూసుకోవాలి. ముఖ్యంగా టైలర్లు, చాకలి వాళ్ళు కూడా చెప్పిన సమయానికి పని పూర్తిచేసే ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రవచనం చెప్తామన్న సమయానికి ఖచ్చితంగా చేరాలి, ఎంత సమయం ఇచ్చారో అంత సేపు మాత్రమే మాట్లాడాలి. ప్రేక్షకుల సమయానికి విలువని ఇవ్వకపోవడమంటే వారి పట్ల అన్యాయం చేసినట్టే. చెప్పిన సమయానికి విందు ఏర్పాటు చేయకపోతే, అందరు వేచి ఉండవలసి వస్తే, నష్టపోయిన సమయం, నష్టపోయే డబ్బు కన్నా హానికరమైనది.

వస్తువు యొక్క విలువ, స్వరూపం నిజాయితీతో చెప్పాలి.

నకిలీ వస్తువులను, ఎక్కువ ధరలు వేసి అమ్మే వ్యాపారుల పని ఖచ్చితంగా అనుచితమైనదే. సరైన వస్తువులను, నకిలీ వస్తువులను వేరు చేసి వాటికి తగ్గ ధరలు చెప్పి స్పష్టంగా వ్యాపారం చేస్తే కొనుగోలుదారులకు ఎంతో సౌకర్యంగా ఉంటుంది, సమయం కలిసి వస్తుంది, తృప్తి ఉంటుంది. నిజాయితీలో నష్టం ఉండదు.

ప్రతి పౌరుడు చేసి తీరవలసిన పనులు - ఎదుటి వారి సౌకర్యానికి ఎక్కువ విలువనివ్వాలి, శిష్టాచారంతో, సభ్యతతో, మధుర భాషణతో వ్యవహరించాలి, మాట నిలబెట్టుకోవాలి, నిజాయితీపరునిగా, నమ్మకస్తునిగా ఉండాలి, సమాజం ఎదల బాధ్యతను తప్పనిసరిగా నెరవేర్చాలి, మన ఆచరణతో సమాజంలో ఆరోగ్యకర పరంపరను వ్యాపింపజేసి చక్కటి పౌరులుగా జీవించాలి, జీవించనివ్వాలి.

- అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

తథాగతుని వినయం

తథాగతుడు శ్రావస్తీ నగరంలో పర్యటిస్తూ ఉండగా జైతవనం యొక్క బాగోగులు అనాథ పిండకుడు చూసుకునేవాడు. దక్షిణాది యాత్ర ముగించి ఇదే సమయంలో దాసచరిత్రుడు ఆశ్రమానికి తిరిగి రావటం జరిగింది. వెళ్ళినచోటల్లా అతని బుద్ధి, ప్రతిభల చమత్కారాన్ని మిశ్రమం చేసి ప్రదర్శిస్తూ ఉండేవాడు. దానితో అతనికి అంతులేని కీర్తి, గౌరవం, ధనం, మృష్యాన్న భోజనాలు లభించాయి. దీనివల్ల అతని హావభావాలు, వ్యవహారం యావత్తు ఆశ్రమం నుండి ప్రజల మధ్యకు వెళ్ళినప్పుడు ఉన్నట్లుగా లేవు. పూర్తిగా భిన్నంగా ఉన్నాయి. అతను పొందినవి చాలా సులభంగా లభించేవే. కానీ వాటిని సక్రమంగా జీర్ణింపచేసికోవడం ఏ కొద్దిమందికో తప్ప, అందరికీ సాధ్యం కాదు. మృష్యాన్న భోజనమే జీర్ణం చేసికోవడానికి నానా అవస్థ పడవలసి ఉండగా, ఇంకా కీర్తి ప్రతిష్ఠలు జీర్ణం చేసుకోవటం ఎవరితరం? మృష్యాన్న భోజనం, విపుల వైభవం తాలూకు అజీర్ణం దాసచరిత్రుని ముఖాకృతిపై స్పష్టంగా అలముకొని ఉన్నాయి. ఇది గమనించిన అనాథ పిండకుడు గొడ్డలి చేతికిచ్చి, ఆశ్రమం కొరకు వంట చెరుకు తీసుకుని రమ్మని ఆదేశిస్తాడు. కానీ దాసచరిత్రుడు తాను పొందిన గౌరవ మర్యాదలు, సౌకర్యాల కారణంగా తానేదో గొప్పవాడిననే అహంతో గొడ్డలిని ఒక మూల పారేసి కూర్చుంటాడు. ఆ రోజుకి అనాథపిండకుడు మౌనం వహించి ఆతిథ్యాన్నిచ్చి, మరునాడు బుద్ధుని వద్దకు పంపివేస్తాడు. ఇతడు శ్రావస్తీ నగరానికి చేరుకొని, బుద్ధునికై వెదుకుతూ ఉండగా భిక్షాటనకై వెళ్ళి తిరిగి వస్తూ, ఇల్లాళ్ళు జోలీలో వేసేటప్పుడు నేలమీద పడిన ఆహారాన్ని కూడా జాగ్రత్తగా ఏరి ఆశ్రమంలోని ఎలుకలకు ఉపయోగపడుతుందని వేరే జోలిలో జాగ్రత్త చేసి, తీసుకుని వస్తూ దాసచరిత్రుని కంటపడతాడు. ఇంత గొప్ప బౌద్ధసంఘానికి అధిపతియై ఉండి గుమ్మం గుమ్మం దగ్గర భిక్ష అడిగి, క్రిందపడినవి కూడా ఏరుకొని తీసుకొని రావటం చూసి సిగ్గుతో పశ్చాత్తాపంతో కన్నీళ్ళు కారుస్తాడు. చెప్పకుండానే మనస్సు చదవగల తథాగతుడు దాసచరిత్రుని భుజం మీద వాత్సల్యంతో చేయివేసి “అహంకారం పెరిగే కొలదీ చిన్న శ్రమ కూడా భారంగాను, అవమానకరంగాను అనిపిస్తూ ఉంటుంది. శ్రమించకుండా లభించే కీర్తి, ప్రతిష్ఠ, సౌకర్యాలతో మనకు పెరిగేది నటన, బూటకం మాత్రమే. అంతేగాక, సత్యదేవతకు నీకు మధ్య దూరం కూడా పెరిగిపోతుంది. కాబట్టి అహంకారాన్ని తగ్గించుకొని శ్రమకు, వినయానికి విలువ ఇవ్వటం నేర్చుకోవాలి” అని పలుకుతాడు. దాసచరిత్రుడు తన తప్పును తెలిసికొని బుద్ధుని పాదాలకు నమస్కరిస్తాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం : శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

పిల్లల పాఠ్యాంశాలలో నైతిక విలువలకు ప్రాధాన్యత ఉండాలి

మెస్మరిజం యొక్క చరిత్ర

ఈనాడు భౌతిక విజ్ఞానమునందు యూరప్, అమెరికాకు చెందిన విద్వాంసులు గొప్ప పేరు సంపాదించారు. వారు ప్రతి పదార్థము యొక్క మూలతత్వములను గుర్తించి వాటి గుణదోషాలన్నింటిని వేరువేరుగా తెలుసుకున్నారు. ఇప్పుడు వారు ఆ మూలతత్వాలను వేరువేరుగా గుణిస్తూ, కొత్తకొత్త విధానాలను జోడిస్తూ ఆశ్చర్యకరమైన పదార్థాలను, యంత్రాలను తయారు చేస్తున్నారు. వాటివల్ల ప్రపంచం మొత్తం మారిపోతున్నది. ప్రారంభంలో వైజ్ఞానికులు ప్రత్యక్షంగా కనిపించే పదార్థాలను, శక్తులను తప్ప మరి వేటిని నమ్మేవారు కాదు. కానీ మెల్లమెల్లగా మానసికశక్తులను గుర్తించడం మొదలుపెట్టారు. అంతేకాదు ఈ సూక్ష్మశక్తులద్వారా అనేకవైన పనులు చేయవచ్చునని అంగీకరించారు. ఈ సూక్ష్మశక్తులను అధ్యయనం చేయడం, ప్రశ్నించడం ద్వారానే మెస్మరిజం, హిప్పటిజం, సైకోమెట్రీలాంటి విద్యలన్నీ ఉత్పన్నమైనాయి.

మొట్టమొదట మెస్మరిజంను ఆవిష్కరించి దానిపై ప్రయోగాలు చేసిన వ్యక్తి పేరు మెస్మర్. ఈయన ఆస్ట్రీయా దేశానికి చెందిన వాడు. ఆస్ట్రీయా రాజధాని 'వీనా' లో ఈయన వైద్యవిద్యను అభ్యసించాడు. అక్కడ యానిమల్ మాగ్నటిజం (animal magnetism) శక్తి యొక్క సిద్ధాంతము గురించి తెలిసిన 'ఫాదర్ హిల్' అనే పేరుగల మతప్రబోధకునితో ఈయనకు పరిచయం కలిగింది. ఇందుకు సంబంధించిన కొన్ని విషయాలు ఆయన దగ్గర నేర్చుకున్న తరువాత అందులోని వాస్తవాలు అర్థమయ్యాయి. అప్పటినుండి తానే స్వయంగా అన్వేషించడం మొదలుపెట్టాడు. ఈ విధానంలో ఆయన ఎటువంటి మందులు వాడకుండానే అనేక రకాల రోగాలను నయంచేయడంలో విజయం సాధించాడు. దానితో ఆయన ఉత్సాహం ఇనుమడించింది. రష్యా, జర్మనీ, స్విట్జర్లాండ్, పార్సీ మొదలైన దేశాలకు వెళ్ళి అక్కడి చక్రవర్తులకు తన విద్య గురించి తెలియపరచడమే కాకుండా ఈ విద్య ద్వారా రోగాలను నయం చేసేందుకు ఆసుపత్రులను కూడా తెరిపించి ఈ విధానంతో వైద్యం చేయడం మొదలు పెట్టాడు. మొదట్లో వైజ్ఞానికులు మెస్మర్ యొక్క ఈ విధానాన్ని చాలా వ్యతిరేకించారు. ఆయనను అడ్డుకోవాలని చాలా రకాలుగా ప్రయత్నించారు, అడ్డుకున్నారు, అతనిది చేతివంటం అని ప్రచారం కూడా చేశారు. కానీ మెల్లమెల్లగా ఈ శక్తి గురించి ప్రజలందరికీ

తెలిసిపోయింది. కొద్దిరోజుల తరువాత 'మానసిక శక్తి ద్వారా ఇతరులను ప్రభావితం చేయడం' అనేది సైన్సులోని ఒక శాఖగా అంగీకరించబడింది. ఈ విద్యలో ఆయన ఎంతవరకు ముందుకు వెళ్ళగలిగాడంటే 'ప్రతి పెద్ద ప్రాణియందు ఒక రకమైన ఆకర్షణ శక్తి ఉంటుందని, దాని ద్వారా అది ఇతరులను ప్రభావితం చేయడం, కష్టాలను తొలగించడమే కాదు, నష్టాలను కలిగించడం వంటి పనులు కూడా చేయవచ్చు' అని కనుగొన్నాడు. దీనిని ఆయన 'యానిమల్ మాగ్నటిజం' అని అన్నాడు. కానీ ఆ తరువాత వచ్చిన వైజ్ఞానికులందరు ఈ విషయంలో ఇంకాస్త ముందుకెళ్ళారు. ప్రసిద్ధ హిప్పాటిస్ట్ 'లేబాట్' పెద్ద జంతువులు అన్నింటిలోనే కాక చిన్నచిన్న ప్రాణులయందు కూడా ఈ శక్తి ఉంటుంది అని తేల్చాడు. ఆయన దాన్ని 'జూ మాగ్నటిజం' (zoo magnetism) అని అన్నారు. దీని తరువాత 'పారిశ్చీయస్' తన పరిశోధనల్లో ఈ ఆకర్షణశక్తి అనేది పలుచని సూక్ష్మద్రవ్యమువలె ఉంటుందని, అది ఒకచోటి నుండి మరొక చోటికి కదులుతూ ఉంటుందని, ఇది జంతువులయందే కాక ప్రపంచలోని ప్రతి పదార్థమునందు కూడా ఉంటుందని కనుగొన్నాడు. ఆయన దానికి 'మాగ్నటిక్ ఫ్లూయిడ్' (magnetic fluid) అనే పేరు పెట్టాడు. ఇదేవిధంగా శ్రీ జెన్ వెక్, శ్రీ బార్డిక్ లు వైజ్ఞానిక ప్రపంచానికి ఒక కొత్త విషయాన్ని చెప్పారు 'ఏ వస్తువుల యందు పరమాణువులు దట్టముగా ఉంటాయో అవి తమ లోపలినుండి మానవుని శారీరక, మానసిక స్థితికి లాభాన్ని చేకూర్చే కిరణాలను వెదజల్లుతాయి. వాటి ఆకర్షణశక్తికి, మానవుని శారీరక, మానసిక శక్తులతో కొంతవరకు సంబంధం ఉంటుంది. రత్నాలన్నింటిలోకి వజ్రం ఎన్నో గొప్ప గుణాలను కలిగి ఉంటుంది. ఎందుకంటే అందులో పరమాణువులు చాలా దట్టముగా, చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి. కనుకనే దాన్ని ఏ ఆయుధముతోను పగలగొట్టడం సాధ్యం కాదు. ధాతువులన్నింటి లోకి బంగారం అన్నింటికంటే బరువైనది కనుకనే ప్రాచీనకాలం నుండి దాన్ని శుభదాయకమైనదిగాను, లాభదాయకమైనదిగాను చెప్పారు.'

సమ్మోహనం లేదా హిప్పటిజం

యూరప్ లో మెస్మరిజంకు బాగా ప్రచారం లభించిన తరువాత విద్వాంసులు ఈ విషయంపై ఎన్నో గ్రంథాలు కూడా వ్రాశారు. కొంతమంది ఇందుకు సంబంధించి సరికొత్త శక్తులను

క్రమశిక్షణ పేరుతో సంతోషాలను, ఆనందాలను వదులుకోనక్కరలేదు

పరిశోధించడం, పరీక్షించడం మొదలుపెట్టారు. మాంచెస్టర్ కు చెందిన డా. వ్రెడ్ వారిలో ఒకరు. ఆయన 1841లో హిప్పటిజం సిద్ధాంతాన్ని కనిపెట్టాడు. ప్రాణుల మధ్య ఉండే అకర్షణశక్తికి స్వతంత్రమైన ఉనికి ఉన్నదని అది ఒకచోట నుండి మరోచోటికి ప్రవహిస్తుందని మెస్మర్ చెప్పిన సిద్ధాంతము సరికాదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. మెస్మరిజంలో అవతలి వ్యక్తిని మనం వశపరచుకొని వారికి ఆదేశాలిచ్చి మనకు నచ్చిన విధంగా పనులు చేయించుకోగలగడానికి వెనుక ఉన్న రహస్యం 'మానసిక సంకల్పమే' తప్ప మరేమీ కాదని అన్నారు. అవతలివారికి చెప్పబోయే ఏ విషయాన్నైనా ప్రభావవంతంగా చెప్పగలిగితే అతడు దాన్ని విశ్వసించి తదనుగుణ్యంగా ఆచరించడం మొదలు పెడతాడు. సమ్మోహనవిద్యకు ఈ సంకల్పశక్తి మూలతత్వం. దీన్నే ఆంగ్లంలో సజెషన్ (suggestion) అంటారు. చేతిని త్రిప్పడం, ముక్కుచివరన దృష్టిని కేంద్రీకరించడం, ఏదైనా మెరిసే వస్తువుపై దృష్టిని నిలపడం వంటి క్రియలు "సంకల్ప ప్రకాశము" అనే ఈ ప్రక్రియకు సహాయపడతాయి. ఈ విద్యయందు నిష్ణాతులైన వారి అభిప్రాయం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.

‘ఏ శరీరానికి ఏ ప్రక్రియ చేస్తే అవసానదశకు (అనగా శరీరంపై పట్టు కోల్పోయి నిద్రావస్థలో ఉన్నట్లు భావించడం) చేరుకుంటుంది అనే విషయంపై జ్ఞానమును పొందాలంటే సమ్మోహనపరిచే విద్యను నేర్చుకోకతప్పదు. మనం ఏ వ్యక్తినైనా అతని కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ, కళ్ళల్లో ఆ స్థితిని తీసుకు రాగలిగితే అతని యందు తన శరీరము పడిపోయిందనే భావం చోటు చేసుకుంటుంది. ఆ తరువాత నిద్రలోకి వెళ్ళు అని చెప్పి 'సంకల్పమును' ప్రయోగిస్తే ఆ వ్యక్తికి నిద్ర వచ్చినట్లుగా అనుభూతి కలుగుతుంది. మెస్మరిజం చేసేవాళ్ళు రోగాలను నయం చేయడం, మూసి ఉన్న ఉత్తరాలను చదవడం, దూరదేశంలో ఉన్నవారికి సందేశాలను పంపించడం, దొంగతనము చేయబడ్డ సొమ్మును, దాచిన వస్తువులను వెతికితీయడం వంటి చమత్కారాలను చేస్తారు. దీనిని వారు ప్రపంచంపై విజయం సాధించడమని చెప్పుకుంటారు. యోగవిద్య యొక్క ఉద్దేశ్యము ఇందుకు భిన్నంగా ఉంటుంది. అందులో బంధనాల నుండి విముక్తి పొందడమే మెస్మరిజంలో ఉచ్చస్థమైనదని అని చెప్పబడింది.

యోగసాధనయందు దీనికి ఏ మాత్రం విలువ లేదని, తక్కువ స్థాయి ఆటవంటిదని, మెస్మరిజంనందు విశిష్టమైన విషయమేమీ లేదని ప్రియమైన మా పరిజనులకు మేము చెప్తూ ఉంటాము. భారతీయ యోగులు ఈ ఆటనే ఆడాలని అనుకొని ఉంటే

వేలరకాల మెస్మరిజంలను తయారు చేసి ఉండేవారు. మానవుని మనస్సు మాయతో తయారైన నది లాంటిది. ఇందులోంచి వచ్చే ప్రతి తరంగము ఆశ్చర్యకరంగానే ఉంటుంది. ఏకాగ్రతతో ఏ దివ్యశక్తులైతే మనలో ఉత్పన్నమౌతాయో అవి వీటితో కలవవు. శ్రీమతి ఓ.హాష్టుహారా తన గ్రంథమైన Concentration and the Acquirement of Personal Magnetism లో ఈ విషయంపై వైజ్ఞానికంగా విశ్లేషిస్తూ మనిషి మనస్సు అద్భుతశక్తుల భాండాగారమని, మానసిక ఏకాగ్రత ద్వారా ఆశ్చర్యకరమైన శక్తులను ఉత్పన్నం చేయవచ్చని నిరూపించారు. ఇందుకొరకై చేసే ప్రారంభ ప్రయోగమే మెస్మరిజం.

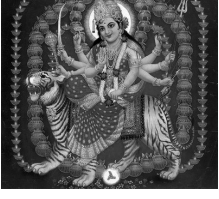
- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 17 నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

మంచి మనిషి

ఒక ఊరిలో ఎంతో మంచి మనిషి నివసించేవాడు. అతని మంచి మనసుకు దేవతలు ప్రసన్నులయ్యారు. ఏదైనా వరం కోరుకోమన్నారు. అప్పుడతను, “నిజంగా మీరు నాపై కృప వర్షించాలనుకుంటే నాకొక వరాన్ని ప్రసాదించండి, నా వల్ల ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరికి మంచి జరుగుతూనే ఉండాలి, కాని ఆ విషయం నాకు తెలియకూడదు”. ఆశ్చర్యపోయిన దేవతలు ఉపాయాన్ని ఆలోచించి, చివరకు అతని కోరికకు, ‘తథాస్తు’ అన్నారు. దేవతలు అతనికిచ్చిన వరం ఏమిటంటే, ‘అతనెక్కడికెళ్ళినా అతని నీడ ఎవరి మీద అయితే పడుతుందో వారికి మంచి జరిగే అద్భుత శక్తిని ప్రసాదించారు’. ఇక ఆ మనిషి ఎక్కడికెళ్ళినా, అతని నీడ ఎండుగడ్డ మీద పడితే అది వచ్చగడ్డిగా మారేది, రోగి మీద పడితే ఆరోగ్యం వచ్చేది, మందబుద్ధి కలవానికి తెలివి వచ్చేది, దరిద్రుడికి ఐశ్వర్యం కలిగేది, కాని ఈ విషయాలేవీ ఆ మంచి మనిషికి తెలిసేవి కాదు. దేవతలు సంతోషించారు, ఆ మనిషి తృప్తి చెందాడు. అతనికి ఈ విషయం తెలిస్తే అహంకారం పెల్లుబికి అతని సౌమ్యత్వం నాశనమయ్యేది. ఇతరులకు కూడా అతని అలౌకిక సామర్థ్యం గురించి ఏమీ తెలియలేదు. అందరికీ తెలిస్తే అతను ఎంతో ఖ్యాతిని గడించేవాడు, చుట్టూ ఈర్ష్యాపరులు గుమిగూడి అతన్ని విసిగించేవారు.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1980
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

పిల్లల ఆసక్తికి తల్లితండ్రుల ప్రోత్సాహం ఉండాలి

భావనాత్మకమైన వేదనల నుండి ముక్తి ఎలా లభిస్తుంది?

ఆదిశక్తి లీలాకథ ఆధ్యాత్మిక సాధనకు చెందిన కాంతులీనే మార్గమును సాక్షాత్కరింపజేస్తుంది. భవానీమాత యొక్క ఈ భక్తిమయ కథలో లీనమైనప్పుడు సాధకుని అంతశ్చేతనలో ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశం యొక్క సహస్ర-సహస్రధారలు వర్షిస్తాయి. తత్ప్రభావముచేత చింతన, చేతనత్వములలో ఉన్న సంశయములు, సందేహములు, భ్రమలు హఠాత్తుగా సమసిపోతాయి. ఒక ఆంతరికమైన శుభ్రత, స్వచ్ఛతలు సహజముగానే ప్రాప్తిస్తాయి. దీని ప్రభావము చేత సాధన-సాధకుడు-సాధ్యము ఈ మూడు ఏకమౌతాయి. ఇలా జరుగనిచో తప్పుదారిలో పయనించడము, భ్రమలు అన్నవి వెన్నంటే ఉంటాయి. జీవితము మొత్తం ఒక నిపుణుడైన ఇంద్రజాలికుని మాయవలె గోచరిస్తూ ఉంటుంది. దృగ్గోచరమౌతున్నదేది జరుగదు. జరుగుతున్నదేది చూడబడదు. అటువంటిస్థితిలో పథము-పథికుడు రెండూ విచిత్రమైన అంధకారముతో ఆవరించబడతాయి. మధ్యమార్గంలో అవసరమైన వనరులు సమకూడవు. మార్గదర్శకుని గురించి ఏ స్పష్టత ఉండదు. దీనితోపాటు గమ్యం మరింతగా దూరమవుతూ ఉంటుంది. అయినప్పటికీ గమ్యమును చేరుకోవాలనే భ్రమ ఎల్లవేళలా ఉంటూనే ఉంటుంది.

ఆదిశక్తిలీలాకథ గత భాగములో మహారాజు సురభుని యొక్క మనస్సులోని ఈ పరిదృశ్యము శబ్దరూపములో బయటికి వెలువరించబడినది. అందులో ఇలా చెప్పబడి ఉన్నది. 'గత కాలములో మహాపరాక్రమవంతుడు అని చెప్పబడిన సురభ మహారాజును మళ్ళీ మళ్ళీ మోహజనితమైన స్మృతులు చుట్టు ముడుతున్నాయి.' అతనిలా ఆలోచిస్తున్నాడు. 'దురాచారులైన నా సేవకగణము నేను లేనటువంటి నా నగరమును ధర్మ పూర్వకముగా పాలిస్తూ రక్షిస్తున్నదో? లేదో? ఎల్లప్పుడూ మదధారలను వర్షించే పరాక్రమశాలియైన నా ఏనుగు ఇప్పుడు ఎలా ఉన్నదో? ఇవేమీ నాకు తెలియవు.' ఇటువంటి అనేకానేక విషయములచేత అతని మనస్సు అశాంతిగా ఉన్నది. మనస్సు ఈ అశాంతినుండి బయట పడటానికి లేదా దానిని తగ్గించుకోవటానికి అసలు ప్రయత్నించడము లేదు. ఈక్రమములోనే అతనిని క్రొత్తక్రొత్త సంశయములు, నవీన సందేశములు మరియు అపరిచితమైన గాడితప్పిన ఆలోచనలు వ్యాకులతకులోనుచేసి కలవరం పుట్టిస్తున్నాయి. గతవిషయములు

గతించి పోయినప్పటికీ సాధకుడిని అవి స్మృతుల సూత్రములతో మరియు రాగ-ద్వేషముల బంధనములతో గట్టిగా బిగించివేస్తాయి.

అతని ఈ బాధ ఉపశమించే బదులు పోనుపోను పెరుగు తున్నది. ఈ విషయమే ఆదిశక్తిలీలాకథ తరువాత శ్లోకములో చెప్పబడినది.

**మమ వైరివశం యాతః కాన్భోగానుపలప్యతే |
యే మమానుగతా నిత్యం ప్రసాదధనభోజనైః ||(1/1/14)**

అర్థము: 'నా ప్రధాన ఏనుగు ఇప్పుడు శత్రువుల ఆధీనమై ఏ (కష్టములను) భోగములను అనుభవిస్తున్నదో తెలియదు. నా కృప, ధనము మరియు భోజనాదులను పొందుట వలన సదా నా వెన్నంటి నడిచే నా స్వజనులు ఇప్పుడు ఏ దశలో ఉన్నారో తెలియదు.

ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క ఈ శ్లోకమంత్రము సాధకులకు ఆత్మవిశ్లేషణ, ఆత్మవివేచన చేసుకొనుటకు ప్రకాశస్థంభం. తమకు తమ స్థితి గురించి పరిచయమున్నవారికి జీవితానుభవము ద్వారా స్మృతులు వెంటాడుతూనే ఉంటాయి అని వారికి తెలుస్తుంది. సమస్తం వెనక్కు గతించిపోయినప్పటికిని స్మృతులు బలవంతముగా తిరిగి తిరిగి నవ్విస్తూ, ఏడిపిస్తూ ఉంటాయి. స్మృతుల వలన పలుమార్లు నేత్రాలు అశ్రువులతో నిండిపోతాయి. ఎన్నోమారులు అనాయాసముగా పెదవుల మీద చిరునవ్వుల కాంతి తళుక్కు మంటుంది. ఇవి మనస్సును మళ్ళీ మళ్ళీ ఆర్ద్రము కావిస్తాయి, అలాగే పొడిబారిపోయేటట్లు చేస్తాయి. అయినప్పటికీ వివేకమనే గీటురాయిమీద పరీక్షించి చూసినప్పుడు వాటికి ఔచిత్యమేమీ ఉండదు. అయినాకూడా వీటి మాయమరీచికలు తమ యొక్క అనేక మాయాజాలాలను విసిరి, అనేకానేకమారులు మనస్సును భ్రమింపజేస్తాయి, దారితప్పేటట్లు చేస్తాయి. సురభమహారాజు ఈ దారితప్పిన, భ్రమపూరిత మనోస్థితిలో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉన్నాడు. అతను మహామాయనుండి విముఖుడై మోహపాశములలో బంధింపబడ్డాడు. ఆ మోహపాశములు అతనిని రకరకములుగా పీడిస్తున్నాయి.

కర్మసూత్రమును గురించి వాస్తవ జ్ఞానమున్నవారికి ప్రతియొక్క కర్మ, ఇచ్చ అన్నవి భావన మరియు సంకల్పముతో

పిల్లలను ఒక కంట కనిపెడుతూ సరిదిద్దడం తల్లితండ్రుల బాధ్యత

ముడిపడి కర్మగా మారుతాయి అని తెలుసు. ఈ కర్మను కాలం తన ఒడిలో ఒకానొక పరిపక్వస్థితికి తెస్తుంది. సరైన సమయములో దానిని కర్మఫలరూపములో ప్రకటింపజేస్తుంది. ఇది సృష్టి మరియు సృష్టికర్త యొక్క తొలగించలేని, నశింపజేయలేని ఒకానొక సత్యము. ఇది ప్రతి ఒక్కరికి సమానరూపములో అమలు అవుతుంది. కర్మఫలం ఎదుట సామాన్యప్రాణులు మొదలుకొని అవతారముల వరకు అందరూ సరిసమానులే! ఇది ఎన్నడూ ఎవ్వరికీ తగ్గదు. ఎవ్వరికీ ఎక్కువగా రాదు. అందుచేత దూరదృష్టి, వివేకశీలత ఉన్నవారు ఎల్లప్పుడూ కర్మఫలమునకు అనురూపముగానే తమ జీవితమును రూపొందించుకుంటారు, నిర్మించుకుంటారు, తీర్చిదిద్దుకుంటారు. దానిని గుర్తించలేనివారు ఎప్పటికీ దారితప్పుతూనే ఉంటారు, భ్రమపడుతూనే ఉంటారు. బహుశ చివరికి జీవితమును నష్టపరచుకుంటారు.

ఈ కర్మయొక్క ప్రత్యక్షస్వరూపమునకు సూక్ష్మరూపమే సంస్కారము! అది చిత్తభూమిలో సంచితమై, సంగ్రహించబడి ఉంటుంది. తగిన సమయమున పరిపక్వత చెందినప్పుడు ఇదే ప్రారబ్ధరూపంలో ప్రకటితమౌతుంది. అప్పుడది అనాయాసంగానే చిత్తభూమిలో అంకురిస్తుంది. ఇది అంకురించగానే దానికి అనురూపముగా మానసికస్థితి మరియు పరిస్థితులలో వ్యాపకమైన పరివర్తన పొడచూపుతుంది. అప్పుడప్పుడు ఏమౌతుందంటే ఆలోచించనిది, చింతించనిది, భావించనిది కంటిముందు నిలుస్తుంది. అనగా అనుకోనిది, భావించనిది జరిగిపోతుంది. ఈ సంస్కారముల యొక్క ఇరుకైన దారులగుండా ప్రతి ఒక్కరు ముందుకు నడువవల్సినదే! ఎవ్వరూ, ఎట్టి పరిస్థితులలోను దీనినుండి తప్పించుకోలేరు. వివేకవంతులు, వైరాగ్య సంపన్నులు, తమను తామ భగవతి మహామాయకు అర్పించుకున్న వారు సహజముగానే ఈ మార్గముగుండా నిరాటంకముగా సాగిపోగలరు. అలా ఎందుకు జరుగుతుందంటే భావమయమైన భక్తి కారణముగా అంకురించిన అనాసక్తి వారికి ఎక్కడాకూడా రాగద్వేషముల బురదను అంటుకోనివ్వదు.

లేకపోతే గడచినకాలపు సంస్కారములు బలవంతముగా మనస్సును చుట్టుముడతాయి. మహారాజు సురభునికి ఇలానే జరిగినది. శత్రువుల చేతిలో పరాజయంపాలై నగరమును వీడి బయట ఉన్నప్పటికీ నగర సేవకులు మరియు ధనము, కోశాగారములనే వెతుకుతున్నాయి అతని స్మృతులు. తానిప్పుడు అనుభవించలేని, తాను నిజముగా పొందలేని వస్తువులను రాజు తన స్మృతులలో వెతుక్కుంటున్నాడు. ఆలోచించి ఆలోచించి

మనస్సు దుఃఖమునకు, బాధకు లోనౌతున్నది. మనస్సు మళ్ళీ మళ్ళీ రోషము, ఆక్రోశములతో నిండిపోతున్నది. ఋషి మేధుని ఆశ్రమములోని సురమ్య, సుఖమయ వాతావరణము కూడా అతనికి ఇసుమంతైనా సుఖమును ఇవ్వలేనంతగా అతనిని ఈ బాధ మరియు వ్యాకులత పట్టిపీడిస్తున్నాయి. మహారాజు సురభుని సంస్కారముల మరియు స్మృతులతో నిండిన దుఃఖము. భవాని యొక్క భావమయ స్మరణ చేస్తున్నప్పుడు, ఆమెకు భక్తి పూర్వకముగా సమర్పణ గావించుకున్నప్పుడే ఈ దుఃఖము నుండి బయట పడగలదు. ఎందుకంటే అలా చేసినప్పుడే సంస్కారములు మరియు స్మృతులు సరైన రీతిలో ప్రక్షాళన గావించబడతాయి. అలా జరుగనప్పుడు వీటి బాధ జన్మ జన్మాంతరముల వరకు వెంటాడుతూనే ఉంటుంది.

సాధనాపథములో అగ్రసరులవ్వాలనుకునే సాధకులకు మహారాజు సురభుని యొక్క ఈ అనుభవము ప్రేరణాప్రదమైనది, మార్గదర్శకమైనది. నిజానికి దుర్భావనలు, దుష్టచింతన కారణముగానే కుసంస్కారములు మరియు దోషపూరిత స్మృతులు చెలరేగుతాయి. వీటినుండి బయటపడటానికి మళ్ళీ మళ్ళీ భవానీ మాతను స్మరించాలి, తిరిగి తిరిగి ఆ మహామాయకు సమర్పణ చేసుకొనవలెను. లేకున్నచో రాగ-ద్వేషములు, అభిరుచులు-ఆకాంక్షలు ఎన్నటికీ నశించిపోవు. అవి నిరంతరము పెరుగుతాయి. ఎన్నడూ నశించవు. మనస్సు కూడా మళ్ళీమళ్ళీ వీటిగురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటుంది. పలుమార్లు గతములోకి తొంగిచూసి వాటిని సమీక్షిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు వీటిని గుర్తుకుతెచ్చుకుని తన రాగ-ద్వేషములను, అభిరుచులను మరియు ఆకాంక్షలను మరింతగా పెంచుకుంటాడు. అయితే వీటిగురించి ఎన్నడు ఆలోచించకుండా ఉండటమే ఉచితమైన కార్యము. ఆలోచనలు సాగించుటకు యోగ్యమైనది కేవలము విశ్వజనని మహామాయ మాత్రమే!

ఆదిశక్తి లీలాగాధకు చెందిన ఈ శ్లోకమంత్రములో దాగి ఉన్న ఆధ్యాత్మిక-దార్శనిక భావనలతోపాటు, దీనియొక్క మంత్ర పరమైన సత్యము కూడా ఇమిడి ఉన్నది. అది క్రిందన ఇవ్వబడు తున్నది.

సాధనా విధానము

వినియోగః: ఓం అస్మశ్రీ 'మమవైరివశం యాతః' ఇతి సప్తశతీ చతుర్దశ మద్రస్య శ్రీమహర్షి వేదవ్యాసముషిః, శ్రీమహాలక్ష్మీ దేవతా, క్రాం బీజం, దశాశక్తిః, పీతామ్బురామహావిద్యా, రజోగుణ,

మంచి మార్గంలో ఎదురైన సవాళ్ళను ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి

త్వక్ జ్ఞానేంద్రియం, గామ్భీర్య రసః, గుడ కర్మేంద్రియం, గమ్భీర స్వరం, భూతత్వః, ప్రవృత్తి కళా, ప్లింబం ఉత్పీలనం, ధేను ముద్రా, మమ జ్ఞానభక్తివైరాగ్య క్షేమస్థైర్యాయురారోగ్యాభివృద్ధ్యర్థం శ్రీఆదిశక్తి మాతా గాయత్రీ రూపేణ యోగమాయా భగవతీ శ్రీమహాదుర్గా ప్రసాదసిద్ధ్యర్థం చ నమోయత ప్రణవ-వాగ్భీజ-స్వబీజ-లోమ-విలోమ పుటితోక్త చతుర్దశ మస్త్రజపే వినియోగః ॥

న్యాయః

కరన్యాయః షడంగన్యాయః
 ఓం ఏం క్రాం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః హృదయాయనమః
 నమో నమః తర్జనీభ్యాం నమః శిరసేస్వాహా
 మమ వైరివశం యాతః మధ్యమాభ్యాంనమః శిఖాయైవషట్
 కాన్ఘోగానుపలప్యతే అనామికాభ్యాంనమః కవచాయహూమ్
 యే మమానుగతా నిత్యం కనిష్ఠికాభ్యాంనమః నేత్రత్రయాయవోషట్
 ప్రసాదధన భోజనైః కర-తలకరపృష్ఠాభ్యాంనమః అస్త్రాయఫట్

ధ్యానం

పీతామ్బురాం పీతమాల్యాం పీతాభరణ భూషితామ్ ।
 పీతకంజు పద ద్వన్దాం కమలాం చిన్తయేఽనిశమ్ ।

మంత్రం

ఓం ఏం క్రాం నమః
 మమవైరివశం యాతః కాన్ఘోగానుపలప్యతే ।
 యే మమానుగతా నిత్యం ప్రసాదధనభోజనైః ॥
 నమో క్రాం ఏం ఓం ॥ 14 ॥
 1000 జపాత్ సిద్ధిః -పాయస-ఘృతతిలైః,
 హరిద్రయా చ దశాంశ హోమః ।

పాయసము-నెయ్యి-నువ్వులు, పసుపు కలిపి హోమము చేయవలెను.

గాయత్రీ మహామంత్ర జపము 10,000 చేయాలి. అందులో పదవవంతు గాయత్రీ విధివిధానముతో హోమము చేయాలి.

10 మాలలు గాయత్రి చేసి ఒక మాల సప్తశతీమంత్రం చేయాలి. ఈ విధంగా పదిరోజులు చేయవలెను. ఆ తరువాత ప్రతిదానికి పదవవంతు హవనము చేయాలి.

ఆధ్యాత్మిక ఫలశృతి : మోహ సంస్కారమునకు చెందిన అంతర్జ్ఞానము కలుగుతుంది.

లౌకిక ఫలితము : భావనాత్మకమైన వేదనలకు ఉపశమనము.

గాయత్రీ మంత్రముతో పాటు చేసే ఈ సప్తశతీమంత్ర సాధన సాధకునిలో అంతర్ప్రజ్ఞను జాగృతపరుస్తుంది. తత్కారణముగా సాధకునిలో స్వయముగానే ఒక అంతఃప్రకాశం అనుభవములోకి వస్తుంది. ఈ అనుభూతితోపాటే సాధకునికి తన సాధనలో ఎదురయ్యే అవరోధములు, అడ్డంకులు మరియు వ్యతిరేక పరిస్థితులను గురించిన జ్ఞానం ఉదయిస్తుంది. తన భావచేతన ఏ ప్రతిబంధకముల వలన ఎక్కడ, ఎంతమేర బంధించబడినది అన్న జ్ఞానమును పొందుతాడు. దాని ప్రత్యక్షజ్ఞానము కలుగుతుంది. ఈ జ్ఞానం ఉదయించడముచేత అతనికి తన మోహజనితమైన అవరోధములను గురించి తెలుస్తుంది. అప్పుడతను వాటిని అధిగమించుటకు సమర్థుడౌతాడు. ఈ మోహం నశించిపోగానే అతని భావనాత్మకమైన వేదనలన్నీ స్వయముగానే సమసిపోతాయి. ఎందుకంటే అంతర్వివేకం జాగృతమై ఉన్నప్పుడు, మోహ పాశములు మెడకు చుట్టుకోనప్పుడు భావనాత్మకమైన వేదనలు మనిషిని ఎన్నడూ బాధించవు. అతను సర్వదా సంపూర్ణముగా సుఖశాంతులతో ప్రసన్నముగా జీవిస్తాడు. అతని అంతర్మనస్సులో దివ్యప్రకాశం వెదజల్లబడుతూ ఉంటుంది.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2010
 అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

కోట బురుజుపై ఒంటె

బలక్ బాదుషా ఇబ్రహీంకి భక్తి ఎక్కువ, కానీ సంపద, భక్తి రెండింటిలోను గొప్పవాడు కావాలని కోరుకొనేవాడు. ఒకరాత్రి ఆయన కోటబురుజుపై ఏదో విరిగిన శబ్దాన్ని విన్నాడు. ఎవరని ప్రశ్నించగా నీ శత్రువుని కాదని జవాబు వచ్చింది. ఇబ్రహీం నిశ్చింతగా శ్వాస పీల్చుకొని అయితే నీవెవరవని, కోట బురుజుపై ఏం చేస్తున్నావని ప్రశ్నించాడు. ఒంటె తప్పిపోతే ఇక్కడ వెతుకుతున్నానని అతను బదులు పలికాడు. ఇబ్రహీం పకపకానవ్వి ఎవరైనా ఒంటెను బురుజు మీద వెదుకుతారా? అని ప్రశ్నించాడు. సంపదలో భక్తిని వెతుకగాలేనిది బురుజుపై ఒంటెను వెతికితే తప్పేమిటని ఎదురు ప్రశ్నవేశాడు. ఇబ్రహీం ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఆయనకు క్రమంగా జ్ఞానోదయమయ్యింది. ఒక సక్రమ పద్ధతిలో సాధన, అన్వేషణ మొదలుపెట్టాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
 అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

అభ్యాసంతో అన్నీ సాధ్యమే

పుష్పక విమానాన్ని ఎడ్లబండిగా మార్చుకు

మానవ శరీరం స్వతహాగా ఒక పరిపూర్ణమైన మిషన్ వంటిది. దీన్ని పరమాత్మ గొప్ప ఆలోచనతో, తన మనోయోగం ద్వారా తయారుచేశాడు. మనం ఈ ప్రపంచంలోని ప్రాణులను గమనించితే నిజమైన సత్యం బోధపడుతుంది! మానవ శరీర నిర్మాణం కొరకు ప్రకృతి తన బుద్ధి కౌశలాన్ని ఉపయోగించి ఎంతో శ్రమించింది. ఇలా ఏ ఇతరప్రాణి కొరకు చేయలేదు. ఈ ప్రపంచంలోని ప్రాణికోటి స్వరూపం, అంగ-అంగాల నిర్మాణం, కంటికి కనిపించని జీవాణువుల నుండి అతిపెద్ద విశాలమైన ఏనుగువరకు దాదాపు 84 లక్షల ప్రాణులు ఈ సృష్టిలో ఉన్నాయి. ఒకదానికంటే మరొకటి విచిత్ర ఆకృతి, స్వభావం గల ప్రాణులున్నాయి. సముద్రజలలో ఆక్టోపస్, నీటి గుర్రాలు, విశాల కాయంతో కూడిన తిమింగలాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ప్రకృతి జీవజలాలన్నింటిని విలక్షణంగా సృష్టించినప్పటికీ, ఒక్క మానవ స్వరూపానికిచ్చినంత ఐశ్వర్యం మరే ఇతర ప్రాణికివ్వలేదు. ఇతర జీవులు ఏదో విధంగా తమ కోర్కెలకనుగుణ్యంగా జీవించి నశించి పోతాయి. అవన్నీ తమ ఆత్మరక్షణకు, ఆకలి తీర్చుకుంటానికి, తమ వంశాభివృద్ధికి జీవితమంతా వెచ్చిస్తాయి.

యోగ వాశిష్టంలో జీవుల స్థితి గురించి భాష్యకారులు ఇలా సూచించారు...

అనారతం ప్రతిదిశం దేశ-దేశ జలే స్థలే ।

జాయంతే హ మ్రియంతే వా బుద్ బుదా ఇవవారిణీ ॥

అర్థం: ఏ విధంగానైతే నీటి మీద బుడగలు పుట్టి క్షణ మాత్రంలోనే నశించిపోతాయో, అలాగే ప్రతి దేశకాల పరిస్థితులలో అనంత జీవకోటి పుట్టి నశించిపోతూ ఉంటాయి..

మానవ శరీరం లోపల ఎన్నో అసంఖ్యాకమైన విశేషాలు కనుపిస్తాయి. ఇటువంటి విశేషాలు ఇతర ప్రాణులలో కనిపించవు. కాబట్టి పరమాత్మ మనిషిని ఏదో ఒక విశిష్ట ఉద్దేశ్యంతో తయారుచేసి ఉన్నాడని స్పష్టమవుతుంది.

ఎన్నో విశిష్టతలు మానవ శరీరంలోని రోమరోమాలలో దాగి ఉన్నాయి. ఆత్మిక విశాలత; ఆలోచనల తర్కాలు, శరీరపు సంరచనా ఇంకా విభిన్న అంగాల సువ్యవస్థ గురించి ఆలోచిస్తే, ఎన్నో అద్భుతాలు దర్శనమిస్తాయి. ఈ విధంగా భగవంతుడు ఎంతో గొప్ప సదుద్దేశ్యంతో చేసి ఉంటాడనిపిస్తుంది.

మానవ శరీరంలో అత్యంత ఆధారభూతమైనది జీవకోశం. అదే బయోలాజికల్ సెల్ (Biological cell) మానవ శరీరంలో దాదాపు 60 అరబ్ కోశికలున్నాయి. (ఒక అరబ్ = 100 కోట్లు)

ప్రతి ఒక్క కోశం వేల పవర్ స్టేషన్ పరివాహక సంస్థానాలతో అనుసంధానమై కలసిమెలసి పనిచేసే వ్యవస్థీకృతమైన పెద్ద పట్టణం వలె ఉంటుంది. ఈ సంస్థానంలో పచ్చి సరుకు క్రొత్త సరుకుగా తయారై, పనికిరాని సరుకు బయటకు తోసివేయు విధి విధానాలు కూడా సవ్యంగా జరిగిపోతూ ఉంటాయి. ఒక సమర్థ ప్రభుత్వ పాలనలాగా, ఈ శరీరంలో జీవన విధానం సువ్యవస్థతో జరిగి పోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

జీవకోశమనేది ఎంతో సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైనదిగా ఉంటుంది. ఇవి ఎంత సూక్ష్మంగా ఉంటాయంటే ఒక కోటి కోశాలను తేలిగ్గా సూది మొనమీద నిలపవచ్చు. వీటిలోని పెద్దదైన భాగాన్ని సూక్ష్మదర్శిని యంత్రంలో చూడవచ్చు. కాని ఇంకా విస్తారంగా చూడాలనుకొంటే ఎలక్ట్రాన్ మైక్రోస్కోప్ ని ఉపయోగించి చూస్తేగాని తెలియదు. ఒక కోశం (cell) గురించి పోలికతో (సామ్యములో) మొత్తం శరీరంలో ఉన్న cells (కోశాల) మీద దృష్టి సారస్తే, అవి ఏదో సార మండలంగానో, లేక బ్రహ్మాండం కంటే కొంత తక్కువ విలక్షణంతో విరాట్ రూపంలో ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ఇప్పుడు కంటి విషయమే తీసుకొందాం! దీని ద్వారా మనం ప్రకాశాన్ని చూచుటలో సహాయపడగల రాడ్ సెల్స్ (rod cells) 250 కోట్ల వరకు ఉండి వాటిలో 30 కోట్ల కంటే అధిక ప్రకాశాన్ని పట్టుకోగల సూక్ష్మరంగుల కణాలతో నిండి ఉంటుంది. ఈ కణాల క్షమతను తెలుసుకోగోరితే, 3 గంటలసేపు చూడగల సినిమా ఫిల్మ్ పొడవు 10 మైళ్ళుగా ఉంటే, ఈ కళ్ళు మాత్రం 80 మైళ్ళ దృశ్యాలను ప్రతిరోజు మెదడుకు పంపగలదు. అంతేకాదు, వాటిలో కొన్ని దృశ్యాలను జీవితాంతం స్మృతి పథంలో సురక్షితంగా నిల్వ ఉంచగల సామర్థ్యంతో కూడా ఉంటాయి.

“ఏకోహం బహుస్యాం” అనే వేద వాక్యానుసారం, విరాట్ తత్వాన్ని ఇంత లఘుగా అమర్చుటలో గమనించాలనుకొంటే ఒక సెల్ లోని ఓవమ్ (ova) (తల్లి గర్భంలోని అండము) లేక డింబకణం అంటారు. పెరిగే క్రమాన్ని గమనిస్తే విచిత్రంగా ఒకటి-రెండు గాను, రెండు-నాలుగుగాను, నాలుగు-ఎనిమిది గాను విభాజించు కొంటూపోతూ; చివరకు 2 అరబ్ కోట్ల కోశికలు తయారయేంత వరకు చేరి; చివరకు వాటిలో దాగి ఉన్న గుణ సూత్రాల (chromosomes) ఆధారంగా క్రొత్త జీవనంతో కూడిన ఒక నవజాతి శిశువు స్వరూపంగా తల్లి గర్భకోశంలో తయారవుతుంది.

ప్రతి జీవకోశంలో సైటోప్లాజం అనే ఒక పెద్ద సరస్సులో విభిన్న రకాల శక్తి కేంద్రాలు తేలుతూ ఉంటాయి. నిత్యం వీటిలో

జ్ఞాన సముపార్జనకు అభ్యాసమే ఆలంబన

గందరగోళం ఏర్పడుతూ ఉంటుంది. 'మైటోకాండ్రీయా', వెసికిల్; ఎండ్ ప్లాస్మిక్ రెటీకులమ్, గోల్జీ బాడీజ్ వంటి మహాశక్తులన్నీ ఈ సరస్సులలో తేలుతూ గందరగోళం చేస్తూ ఉంటాయి. నాభి (న్యూక్లియస్) లోపల ఉన్న ప్రపంచం అదొక సంపూర్ణ సృష్టి వలె ఉంటుంది. తల్లి-తండ్రి ద్వారా పుట్టే శిశువులో అంతర్గతంగా ఉండే సూచనల మూలంలో విచిత్రమైన శక్తి ఉంటుంది. దాన్ని "డిఆక్సీరిబోన్యూక్లిక్ యాసిడ్" (D.N.A.) అంటారు. అది నాభిలో కనిపించే గుణ సూత్రాల (క్రోమోసోమ్స్) అనగా వంశానుపరంగా వచ్చే గుణాలు చేరి ఉంటాయి. ఇదొక అనుభవశాలి అయిన శిల్పిలాగా, డిజైన్ ఇంజనీరులాగానో లేక అనుభవజ్ఞుడైన 'ఆర్కిటెక్ట్' లాగా ఉండి, కోశికలకు, అవయవాలకు ఇది సూచనలు ఇస్తూ ఉంటుంది, ఏ విధంగా వ్యవహరించాలి, దేనిని తయారు చేయాలి, దేనిని స్వీకరించాలి, దేనిని నిరాకరించాలి వంటి అన్నింటిని అజమాయిషీతో వివరణలు ఇస్తూ ఉంటుంది. అయితే బిల్డింగు నిర్మించే కాంట్రాక్టర్ పాత్రను 'రిబోన్యూక్లిక్ యాసిడ్' (R.N.A.) పోషిస్తుంది. వేల సంఖ్యలో విభిన్న ప్రకారాల ప్రొటీన్లు వంశ నిర్మాణపు డిజైన్ (Blue Print) D.N.A. యొక్క కుబుసంలో దాగి ఉంటాయి. ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే కంటిలో ఉన్న రాడ్ సెల్స్ D.N.A.లో కూడా ఈ సూచనలన్నీ అమలవుతూ ఉంటాయి. ఇవి నవజాతి శిశువులోని సర్వాంగాలు నిర్మాణం కొరకు కావలసినవన్నీ ఉంటాయి. కాని D.N.A. ల ఈ సూచనలు ఇచ్చే భాగాన్ని (టెమ్పులెట్స్) ప్రకృతి గొప్ప జాగ్రత్తగా బ్లాక్ (block) చేసి ఉంచింది. కేవలం ఆ ఒక్క భాగం D.N.A. యొక్క సక్రియంగా ఉండిపోతుంది, అది దేనితో సంబంధం కలిగి ఉంటుందో దానితో మాత్రమే కలుస్తుంది.

పరమాత్మ ఈ మానవ శరీరాన్ని ఎంతో శ్రద్ధతో, తయారు చేసినట్లు అనిపిస్తుంది. మానవ శరీర నిర్మాణంలో తన సమస్త కళాచాతుర్యాన్ని ప్రదర్శించాడనిపిస్తుంది. జీవకోశాల విషయంగానే ఇదంతా జరుగుతుంది. మరికొంత సూక్ష్మ దృష్టితో వీటి వెలుపలి పొరను గమనించితే ఇటువంటి బాధ్యత స్వీకరించిన గొప్ప జాగరూకత గల కాపలాదారునిలాగా మరెక్కడా ఉండనట్లనిపిస్తుంది. ఈ కోశం బయటి పొర ఎంత సూక్ష్మమంటే 0.0000001 మిల్లీమీటర్ అంత మందంగా ఉంటుంది. ఇది బయట నుండి దేన్నీ లోపలకు పోవటానికి అనుమతించదు. ఉప్పు (క్షారాలు) కర్బన్ పదార్థం, నీరు, విభిన్న ఖనిజాలు, ఇంకా రసాయనాలు సరైన ఆదేశాలు ప్రకారం తమకు నిర్దేశించి కోడ్ వర్డ్ (code word) చెప్పితే తప్ప లోపలికి అనుమతి లభించదు. వీటికి తమపర అనే భావం గాని; ఆవశ్యకత అనావశ్యకతల గురించి గాని తెలుసుకోగలవు. ఇటువంటి గుణం దీనిలో లేనట్లయితే, వెంట్రుక (రోమాల) లను తయారుచేయు కణాలు, తమ గుణాల తత్వంగా లోనికి ప్రవేశించినట్లైతే, కన్ను లోపల కూడా వెంట్రుకలు రావటం జరిగి ఉండేది. కంటి రెప్పలు నుండి లివర్ కోశాలు పుట్టే

అవకాశం ఉండేది. కాని ఇక్కడ అంతా వ్యవస్థీకృతమైన బేలెన్సుతో ఉన్నందువల్ల ఎటువంటి పొరపాటు జరుగుటకు అవకాశం లేకుండా; గొప్ప సువ్యవస్థ పని చేస్తూ ఉంటుంది.

ఇక ప్రతి సెకండ్ కాలంలో కొన్ని లక్షల కణాలు చనిపోతూ ఉంటాయి, కొన్ని లక్షల కొత్త కణాలు పుడుతూ ఉంటాయి. ఈ విధానం జీవన యాత్రలో చివర వరకు ప్రతినీత్యం జరుగుతూ ఉంటుంది. అలాగే చర్మములోని కణాలు ప్రతి పది గంటలకు కొత్తవి పుడుతూ ఉంటే, మెదడులోని కణాలు మాత్రం చనిపోతూ ఉంటాయి, కాని ఎప్పుడూ కొత్త కణాలు మాత్రం రావు.

జీవకోశాల పవర్ స్టేషన్ వంటిది 'మైటోకాండ్రీయా' ఇది అతి సూక్ష్మ ఆకారంతో ఉండి ఏకత్రితమైన ఇంధనాన్ని (చక్కెర) మండించుట చేత ఊర్జాశక్తిని ఉత్పన్నం చేస్తుంది, మిగిలిన పనికిరాని చెత్తను వదలి వేస్తుంది. ఆ చెత్త కార్బన్ డైఆక్సైడ్ నీటి రూపంగా ఉంటుంది. ఇటువంటి జటిలమైన రసాయనిక ప్రక్రియ పరిణామ స్వరూపం 'ఎడినోసిన్-ట్రైఫాస్ఫేట్ (A.T.P) అతి గొప్ప ఊర్జాశక్తిగా ఉత్పన్నమవుతుంది. శరీరంలో జరిగే పనులకు, అంటే కనురెప్ప కొట్టుకోవటానికి, ఊపిరితిత్తులు మొదలైనవి పనిచేయడానికి గుండె పనిచేయుటకు ఈ ఊర్జాశక్తి అవసరమవుతుంది. A.T.P లేకుండా కలలలో దృశ్యాలు కనిపించవు. శరీరంలో ఇవి రక్తంలోని ఎర్ర కణాల రూపంలో ఉండి పరిక్రమణత చేస్తూ ఉంటాయి. ఈ కారణంగానే ప్రకృతి స్వయం ఉత్పత్తి జంజాటన నుండి వీటికి మినహాయింపునిచ్చుట జరిగిందనుకోవాలి.

జీవకోశాల ప్రపంచం మొత్తం ఒక సంపూర్ణ సృష్టివంటిది. అవి అనేక గ్రహ మండలాలతో కూడిన తెల్లటి మంచులాగా ఉంటుంది. కాని ఉదరంలోని ప్రేగుల కోశాలు మాత్రం వేరేగా ఉంటాయి. అలాగే మెదడులోని న్యూరాన్లు కూడా పూర్తిగా వేరేగా ఉంటాయి. ఈ మొత్తం గతివిధుల (activities) గురించి ఆలోచించగా ఈ ప్రపంచంలో ఎవరో ఒక నియామకుడు ఉండి ఉండాలని, ఆయన బుద్ధి జీవులమనుకొనే మానవుల కన్నా గొప్ప దూరదర్శిగా, సూక్ష్మమైన సమర్థతలతో, శక్తివంతుడని అనుకోవలసి ఉంటుంది. ఆయన నిర్మించే ఉపకరణాలు మనిషి చేయాలనుకొంటే, ఆధునిక యంత్ర పరికరాలతో వంద కోట్ల సంవత్సరాలు వరకు ప్రయత్నించినాకూడా తయారు చేయలేదు.

హృదయం ఒక పంపు వంటిది, అది నిరంతరం రక్తాన్ని శరీరాని కంతా పంపుతూ ఉంటుంది. ఇది జీవితాంతం ఒక్క క్షణం కూడా విశ్రాంతి లేకుండా నిరంతరం పని చేస్తూనే ఉంటుంది. విశ్రాంతి తీసుకోవటం దీనికి ప్రమాదకరం. దీనికి బదులుగా అత్యంత గొప్పగా ఉండే యాంత్రిక పంపును ఏర్పాటు చేసుకొన్నప్పటికి 24 గంటల పిదప విశ్రాంతిని ఇవ్వకపోతే, బాగా వేడెక్కి పనిచేయలేదు. కాని 250 గ్రాముల బరువు ఉన్న గుప్పెడంత గుండె మాత్రం, ప్రతిరోజు 96,000 కిలోమీటర్ల

ఆలోచనకు ఆచరణకు మధ్య దూరం - సోమరితనం

దూరానికి సమానంగా రక్తాన్ని ధమనుల ద్వారా నిరంతరం చేరవేస్తూ ఉంటుంది. ఎర్రగా, బూడిద రంగుతో ఉండే ఈ అంగం బేరీ పండు (బేరీ) ఆకారంతో ఉంటుంది. నాలుగు ఛాంబర్లతో (గదులు) కూడి ఉండి రెండు ముఖ్యభాగాలుగా విడిపోయి ఉంటుంది. ఒక భాగంలోని రెండు ఛాంబర్లు ఒక దానితో మరొకటి సహకరించుకొంటూ, మలిన రక్తాన్ని ఊపిరితిత్తుల లోనికి పంపి, శుద్ధపడిన తరువాత, మంచి రక్తం రెండవ భాగంలోని రెండు ఛాంబర్ల ద్వారా శరీరమంతా పంపుతూ ఉంటాయి. రోజంతా ఇది పంపించే రక్తం 18,000 వేల లీటర్ల నీటిని ఒక టాంక్లోనికి పంపే దానితో సమానమవుతుంది. 40 సంవత్సరాల వయస్సు వరకు ఇది దాదాపు 3,00,000 లక్షల టన్నుల రక్తాన్ని పంపు చేసేదిగా ఉంటుంది.

స్త్రీల గర్భాశయం తప్ప, మిగిలిన ఏ మాంస కండరం కూడా గుండె అంత బలంగా ఉండదు. అయితే గర్భాశయం మాత్రం ప్రసవ సమయంలోనే సక్రియంగా, బలంగా ఉంటుంది, కాని హృదయ కండరం మాత్రం ఎల్లప్పుడూ బలంగానే ఉంటుంది. పరమాత్మ దీనిలో ఏర్పరిచిన వ్యవస్థ మాత్రం చాలా అద్భుతమైంది. ప్రతి హృదయ స్పందన మధ్య అతి చిన్న విశ్రాంతిని హృదయం పొందేలాగా ఏర్పాటు చేసాడు. ప్రతి రెండు హృదయ స్పందనల మధ్య దాదాపు 3/10 సెకండ్ మూసుకొన్నప్పుడు మాత్రమే హృదయం విశ్రాంతి పొందుతుంది. మనిషి నిద్రించే సమయంలో, చాలా శరీరపు కండరాలు విశ్రాంతిగా ఉండుట చేత, హృదయానికి అధిక శ్రమ చేయు అవసరముండనందున, దాని వేగం ప్రతి నిమిషానికి 72 సార్లు బదులుగా 55 సార్లు మాత్రమే కొట్టుకొంటూ విశ్రాంతిని పొందుతూ ఉంటుంది.

హృదయానికి ఒక గొప్ప ఇబ్బంది కలిగించే శరీరం భారీగా ఉండటం. శరీర భాగం బరువు పెరుగుతూ పోతూ ఉంటే దానికనుగుణంగానే శరీరంలోని క్రొవ్వు దాదాపు 700 కి.మీ. దూరం రక్తాన్ని చేరవేయు ధమనుల సంఖ్య కూడా పెరుగుతూ పోతూ ఉంటాయి. సగటున 60 కిలోల బరువు గల 206 ఎముకలను, 12¹/₄ మీటర్ల పొడవు గల జీర్ణాశయానికి, ఇంకా లెక్కకు మిక్కిలిగా ఉన్న కోశాలతో కూడిన స్థానాలకు తన ప్రవాహం ద్వారా నిరంతరం రక్తం సరఫరా చేస్తుంది. ఇంత శక్తివంతమైనది హృదయం. హృదయానికి సంబంధించిన విషయమే ఇంత అలౌకికంగా ఉంటే, ఇక పంపింగ్ ద్వారా సరఫరా చేయు రక్తాన్ని తీసుకొని పోయే పరీవహన విభాగపు పని కూడా తక్కువదేమీ కాదు. ఇదొక ట్రాన్సుపోర్ట్ వ్యవస్థ వంటిది, ఇది పనిచేయు క్షేత్రపు పొడవు 1,20,000 కిలోమీటర్లు. 5 అడుగుల పొడవైన ఈ మానవ శరీరంలో, ఇంత గొప్పగా విస్తరించి ఉంది. దాదాపుగా 600 అరబ్ (ఒక అరబ్ = 100 కోట్లు) కోశికల వరకు తన సందేశాన్ని అందించేదిగా ఉంటున్నది. ప్రపంచం మొత్తంలోని విమానాలన్నీ తిరుగు పరిధి మొత్తాన్ని కలిపినా కూడా, ఈ రక్త వాహినుల పొడవుతో సమానం కాదు.

ఇంకా తక్కువే అవుతుంది. కోశికల ద్వారా విడుదలయ్యే చెడు ద్రవ్యాన్ని తీసుకొనిపోయి, వాటిని మల ద్వారం ద్వారా, ఇంకా ఊపిరితిత్తుల ద్వారా బయటకు పంపుటలో సహాయపడుతూ, జీవనం కొరకు ముఖ్య అవసరమైన ప్రాణవాయువుని పొందుట లోనే, ఈ రక్త పరివాహన సంస్థా నిమగ్నమై ఉంటుంది.

కనురెప్పపాటు కాలంలో, రక్తంలోని 12 లక్షల ఎర్ర కణాలు, తమ 120 రోజుల యాత్రను పూర్తిచేసుకొని నశించిపోతాయి. ఇంత అవధిలోనే ఎముకలలోని మజ్జ, క్రొత్త కణాలు తయారు చేసుకుంటుంది. పుట్టే మీద ఉన్న ఎముకల కోశికలు తమ జీవన కాలంలో 1/2 టన్ను బరువుగల రక్త కణాలను తయారుచేస్తాయి. తమ అతిచిన్న జీవనంలో ఈ కణాలు హృదయంతో కలుపుకొని, విభిన్న సంస్థానాలకు 75 వేల పరిక్రమలు చేస్తాయి.

ఒక డెలివరి స్థానంలో లోడింగ్-అన్‌లోడింగ్ ఎలా జరుగుతుందో అదేవిధంగా కాపిలరీస్ (capillaries) నుండి కోశికలు ఆక్సిజన్‌ను తీసుకుంటూ, కోశికల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే కార్బన్‌డైయాక్సైడ్‌ని బయటకు తీసుకువెళ్తాయి. ప్రతి కోశిక ఒకే విధంగా ఉండక, ఒకటేమో కోబాల్ట్‌ని కోరుకుంటే, మరొకటి హార్మోనుని, ఇంకొకటి విటమిన్ను కోరుకుంటే మరొకటి చక్కెరను కోరుకుంటాయి. ఎప్పుడు ఆవశ్యకతలు పెరుగుతాయో, కెపిలరీజ్ పూర్తి హద్దు వరకు పనిచేయటం మొదలవటంతో, చర్మం ఎరుపుగా మారుతుంది. మనిషి నిద్రపోయాక ఆవశ్యకతల అవసరం తగ్గినప్పుడు, 90 శాతం కెపిలరీజ్ (capillaries) పని ఆగిపోతుంది. జీవకోశాలు, రక్త పరివహక సంస్థానం హృదయం (cardio vascular system), ఈ మూడు రకాల సమన్వయం మాయాజాలంతో నిండి ఉండి, శరీరపు రహస్యములు, విలక్షణతల యొక్క వివరాలను వెల్లడిచేస్తూ ఉంటాయి. ఇటువంటి ఎన్నో సహకార వ్యవస్థలు శరీరంలో ఉన్నాయో ఎవరికీ తెలియదు. మన పృథ్వీ జీవనమును సునియోజితపరచుటలో ఒక చిన్నదైన బ్రహ్మాండమే ఉన్నట్లుగా ఉన్నది. వాస్తవంలో ఈ పిండ శరీరమే బ్రహ్మాండం యొక్క నకలుగా ఉండి, మానవీయ శరీరంలో ఉన్నది. ఈ శరీరం లోపల నడిచే విధి-వ్యవస్థలన్నీ బ్రహ్మాండీయ క్రియప్రక్రియల లఘు సంస్కరణగా చెప్పుకోవచ్చు.

ఇటువంటి అసాధారణ శరీరం పొంది కూడా, మానవుడు దాన్ని ప్రాపంచిక వ్యవసనాలతో పాడుచేసుకుంటూ ఉంటే, గంధపు కట్టెలను బజారులో అమ్మే అడతీవాలిలాగా, పుష్పక విమానాన్ని ఎద్దుల బండి అనుకొని, భూమి దున్నుకొంటున్న రైతు మాదిరిగా ఉన్నవారిని మూర్ఖులుగానే భావించాలి. ఇంత గొప్ప బహుమతిని అందించిన ఆ పరమాత్మకు అంజలి ఘటించి, ఆయన ఇచ్చిన ఈ మానవ శరీరపు నిర్మాణం వెనుక ఉన్న ఆకాంక్షలను గుర్తించి, వాటిని పరిపూర్ణంగా నెరవేర్చుటకు మనమంతా సిద్ధంగా ఉండాలి.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1981
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

ఇతరుల గురించి నీకు చెప్పేవారు నీ గురించి ఇతరులకు చెప్తారు

మనస్సును సృజనాత్మకమైన విషయాలలో కేంద్రీకరించండి

బాహ్య పరిస్థితులే మనిషి యొక్క ఉజ్వల స్థితికి, ఉదాసీనతకు కారణం అని అందరూ భావిస్తుంటారు. కానీ గుర్తించవలసిన విషయం ఏమంటే సాధనా మార్గాల ద్వారానే సఫలత, అసఫలత అనేది సిద్ధిస్తుంది. కుటుంబం, సంబంధ బాంధవ్యాలే కష్టాన్ని కొని తెస్తాయి, సుఖాన్ని ఇస్తాయి. అదృష్టము, కాలము మనిషిని పైకి తీసుకుని పోతాయి. క్రిందకు పడవేస్తాయి. కానీ నిజానికి కొంచెం లోతుగా దిగి పరిశీలించినట్లైతే వాస్తవికత అందుకు భిన్నంగా ఉంటుంది. తన యొక్క ఆంతరిక స్థితిని అనుసరించి మనిషి యొక్క వ్యక్తిత్వం ఏర్పడుతుంది. ఆ ఆకర్షణ శక్తి మంచి చెడు పరిస్థితులను తన దగ్గరకు లాక్కొస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో మంచి చెడూ రెండూ ఉన్నాయి. ఈ ప్రపంచంలో మన ఇచ్చానుసారం మనకు కావల్సింది కోరుకోవచ్చు అయితే తప్ప ఎక్కడ జరుగుతున్నదంటే సుఖము కోరుకునే వ్యక్తి దానిని సాధించే క్రమంలో ప్రయత్నం వక్రమార్గంలో చేస్తాడు. కాని దానివల్ల ఏర్పడే ప్రతికూల పరిస్థితులకు ఇతరులను దోషిగా ఎంచుతాడు.

తన యొక్క చిత్త క్షేత్రాన్ని ముందు చూపును ఆధారము చేసికొని పునర్నిర్మాణము చేసుకునే అభినవ సాహసాన్ని కూడగట్టు కొనగలిగితే, నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ, ఆడుతూ ఆడిస్తూ ఈ జీవితాన్ని గడపవచ్చు. అంటే దొరికిన దానితో సంతృప్తిగా ఉండటం, ఆనందంగా ఉండటం; తనకు లభ్యమైనది, తన వద్ద ఉన్న దాన్ని ఓ శ్రేష్టమైన విధానంలో ఉపయోగించుకునే విధానాన్ని అవలంబించాలి. మరింతగా పొందడానికి ఉత్సాహంగా ప్రయత్నం చేయాలి. అయితే ప్రతిఫలం తాను ప్రయత్నం చేసిన నిష్పత్తిలో ఉండాలని అనుకోరాదు, అలా ఉండకపోవచ్చు కూడా. పరిస్థితుల ప్రభావం కారణంగా ఎంతో ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ స్వల్ప ఫలితాలు అందుతాయనేశంక ఉండవచ్చు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో కూడా అల్పసంతోషిగా ఉండగలగడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం. ఎంత దొరికితే అంత ఆనందంగా ఉండటం, మిగతా దానికోసం మరో క్రొత్త ప్రయత్నం చెయ్యడం కోసం ఉత్సాహంగా ఉరకలు వెయ్యడం ఆరోగ్య లక్షణం. ఈ విధంగా చిన్న చిన్న ఫలములు అందుకుని ముందుకెళ్ళడం ద్వారానే ప్రసన్నత సిద్ధిస్తుంది. అప్పుడు, ఒక అటగాడిలా విజయం, పరాజయానికి ఎక్కువ విలువ ఇవ్వకుండా ఆటను తనలో ఒక మనోవినోదంగా భావించినట్లయితే ఆరోగ్యకరమైన పరిస్థితులలో ఉంటాడు. నాటకాల్లో పాత్రధారుడు రకరకాల అభినయాలను ప్రదర్శిస్తాడు

అవి ప్రియమైనవి కావచ్చు, అప్రియమైనవి కావచ్చు. అతని దృష్టిలో ఇవన్నీ వినోదం, కళా మరియు బ్రతుకుదెరువు కోసం వేసే తిప్పలు మాత్రమే.

నాటకంలో జరిగే ఘటనలు, మంచి చెడులు తనకు అంటవు, తన మనస్సులో వాటిని ముద్రించుకోడు, కాబట్టి దృష్టికోణం మారితే చాలు ఆ విధంగా జీవితాన్ని తేలికగా గడపవచ్చు. ఈ రోజున మనకు కనిపించే వర్తమాన పరిస్థితులు కఠినంగా కనపడవచ్చు. రేపు అవే పరిస్థితులు, సాధారణమైన ప్రయత్నంతో మనకు అత్యంత అనుకూలంగా మారిపోవచ్చు. అవరోధాలు, అడ్డంకులనే పెద్ద పర్వతాన్ని వివేకమనే పొగమంచులాంటి మేఘం ఒక్క ఉదుటున త్రాసుకు ఒకవైపు పూర్తిగా వంచినట్టుగా అనుభవమవుతుంది. యదార్థవాదాన్ని అవలంబిస్తూ, సమతుల్యతను అవలంబించినట్లైతే మన చింతలు, సమస్యలకి సమాధానం దొరికి సగానికి సగం పరిష్కారమవుతాయి. అంతేకాక చిత్తములో పేరుకుపోయిన అనవసరపు అపనమ్మకాల భారం క్రమంగా తగ్గుతున్నట్లు కూడా మనం గమనించవచ్చు.

ఒకరికి జరిగిన హాని మరొకరికి లాభించవచ్చు. ఈ ద్విముఖ ప్రాపంచిక చక్రం యొక్క రచనను వివేక దృష్టితో అర్థం చేసుకుంటే ఎండను వెన్నంటే నీడలాగా, హాయిగా ముందుకు వెనుకకు ఊగే ఊయలలాగా, సముద్రంలో కలిసిపోయిన ఆటుపోట్లలాగా ఆనందంగా స్వీకరించవచ్చు. ఈ ప్రపంచం మనకోసం మాత్రమే పుట్టినది కాదు, మనం అనుకున్నట్లు అన్నీ జరగాలని అనుకోవడం కూడా పొరపాటే, ప్రపంచం అంతా ముళ్ళు లేకుండా తయారు చేయబడలేదు. మనం చెప్పాలను తొడుక్కుని వెళ్ళవలసి ఉంటుంది, ఎదురయ్యే ముళ్ళను గ్రుచ్చుకోకుండా జాగ్రత్తగా ముందుకు పోవాలి. ప్రపంచంలో కనబడే చెడును మాత్రమే చూసుకుంటూ వెళ్ళడంకంటే మంచి మీద దృష్టి పెట్టినట్లైతే సమతుల్యస్థితి ఏర్పడుతుంది. తనకు అపకారం చేసిన వాళ్ళ జాబితా తన దగ్గర ఉంచుకోవడమే కాకుండా ఉపకారం చేసిన వాళ్ళను లెక్కించికుంటూపోతే ప్రసన్నంగా ఉండగలుగుతారు. సమీప భవిష్యత్తులో ఏదో విపత్తు రానున్నదని మొదలెడితే మనను వికలమయ్యి భారమవుతుంది. ఉజ్వల భవిష్యత్తును ఊహించు కొనగలిగితే కళ్ళల్లో దాగిన నిరాశ, నిస్పృహ తెరలు తొలిగి దాని స్థానంలో ఓ కొంగ్రొత్త జ్యోతి ప్రకాశం చూడగలుగుతాము.

స్నేహంగా ఉన్నారని స్వంత విషయాలు పంచుకోకూడదు

ఈ జగత్తులో తాను బహుమూల్యమైన ఆలోచనా సంపదను అవసరమైన పనులలో వినియోగిస్తే సఫలం అవుతారు. ఏకాగ్రత యొక్క అర్థం ఇదే. మనస్సును ఒక బిందువు దగ్గర కేంద్రీకృతం చేయడం, కల్పనాశక్తిని ఎల్లప్పుడు చతురతతో వినియోగించడం, యోగులయిన కొద్దిమందికి మాత్రమే సంభవం. సామాన్యంగా ఏకాగ్రత, తమ అభీష్ట ప్రయోజనాల కొరకు ఆలోచనలను లీనం చేయడంలో నియోగించబడుతుంది. సాహిత్యకారులు, కళాకారులు, వైజ్ఞానికులు, యోగసాధకులు మరియు కొంతమంది మహా పురుషులు మనస్సును ఎంతగా సాధనలో ఉంచుకుంటారంటే తమ చింతనలను నియత ప్రయోజనాలను సిద్ధింపజేసుకోవడంలో తత్పరులయ్యేంతగా, దానిని ఇష్టం వచ్చినట్లు తిరగకుండా నిరోధించగలరు. తమ విషయాల్లో చాలా లోతుకు వెళ్ళగలిగితే సిద్ధిని పొందగలుగుతారు. ఊగిసలాడే మనసు ద్వారా చేసే ఆలోచనతో పనులు నెరవేరవు. కానీ తన్మయభావంతో చేసే ఆలోచన మనస్సు యొక్క శక్తులన్నింటినీ కేంద్రీకృతం చేయబడి, ప్రఖరమైన భావం వెలువడుతుంది. ఇది సక్రమమైన ఆలోచనలకు నాంది, అనేకమైన అద్భుత సత్యలితాలు ఇలాంటి ఏకాగ్రత ద్వారా మాత్రమే ప్రాప్తించబడతాయి.

సమస్యలకు సమాధానం కావాలంటే, ప్రగతి పథమున నడవాలంటే మస్తిష్క క్షమతలను పూర్తిగా వినియోగించుకోవాలి. అనావస్యక ఆలోచనలు అవాంఛనీయం. Empty mind is devil's workshop అనబడుతుంది కదా. నియంత్రణ లేని ఆలోచనలు క్రిందకే పోతాయి. నీరు ఎల్లప్పుడూ పల్లమునే వెతుక్కుంటుంది. ఉచ్చనీచములను వదిలేసిన ప్రవృత్తులు ఎల్లప్పుడూ పాపకర్మల వైపు, పతనముల వైపు పరుగెడుతుంటాయి. కుకర్మలనే యోచిస్తాయి. వాటిని రచనాతృకమైన దిశలోకి లాక్కురావాలంటే ఒక్కటే ఉపాయం వాటి యొక్క మహత్తరమైన శక్తిని వినాశములోను, తగాదాల్లో వినియోగించకుండా ఉండడమే. ఏ ప్రకారం అయితే పనీపాట లేకుండా శరీరాన్ని ఉంచితే సోమరి, వ్యసనం, అస్వస్థతకు గురి అవుతుందో అలానే మనస్సుకు ఎటువంటి ఆశయము లేకపోతే అవకాశం దొరకగానే పతనం వైపు దారి మళ్ళుతుంది. శరీరానికి నిర్ధారిత దినచర్య ఇచ్చినట్లు మనస్సుకు కూడా ఓ మంచి విషయములో వినియోగిస్తే దానికి కొంచెం వీలు దొరికినా ఆ పనిలో నిమగ్నం అవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 1980
అనువాదం: ఎస్.ఎస్. గుప్త

కడుపు నొప్పికి కారణం

ఒకరాజు తిన్న ఆహారం అరుగుటలేదని, కాస్త తిన్నా కడుపులో విపరీతమైన బాధ కలుగుతోందని రాజువైద్యులకు తెలియజేశాడు. వైద్యులు ఎన్నో వైద్యాలు చేసి, అనేకమైన మందులను ఇచ్చారు. కానీ ఏ మాత్రం ప్రయోజనం లేకపోయింది. రాజులు ఎంతగానో ఆందోళన చెందారు. మంత్రులు, సామంతులు ఏమిచేయాలో తోచక తమ రాజు యొక్క స్వస్థత కొరకు దైవ ప్రార్థనలు చేయడం ప్రజలకు చెప్పసాగారు. అయినా ఏమీ ప్రయోజనం లేకపోయింది.

ఆ రోజులలో బసోహలా వైద్యులు విశ్వవిఖ్యాతి చెందినవారు. అందువల్ల ఒక మంత్రి బసోహలీకి వెళ్ళి అచ్చటి రాజుగారి ఆజ్ఞను గైకొని అక్కడి వైద్యులను వెంట పెట్టుకొని తమ రాజ్యానికి తిరిగి వచ్చాడు. బసోహలీ రాజు వైద్యులకు కూడా ఎంత ప్రయత్నించినా రాజు యొక్క అనారోగ్యానికి కారణం అంతుపట్టలేదు. వారు కూడా రోగ నిర్ణయం చేయలేక వ్యాధి నయం చేయకుండానే తిరిగి వెళ్ళలేక తాము సంపాదించిన పేరు ప్రఖ్యాతులు గంగలో కలసిపోతాయని అనుకొని చివరకు రాజు యొక్క దైనందిన కార్యకలాపాలను జాగ్రత్తగా గమనించసాగారు.

రాజు రాజ దర్బారులోనే భోజనం చేయటం వారు గమనించారు. రాజు భోజనం చేసేటప్పుడు మిగిలిన దాసదాసీజనాలందరూ ఆకలితో ఉండి, ఆ ఆకలి దృక్కులతో రాజును చూస్తూ తమ విధులను నిర్వర్తిస్తూ ఉన్నారు. అది చూసి రాజువైద్యులు ఇలా చెప్పారు “మిగిలిన వారందరూ భుజించిన తరువాత మీరు తినటం అలవాటు చేసుకోండి. ఇలా కొంతకాలం చేసి చూస్తే మీ కడుపు నొప్పి తగ్గిపోతుంది.” రాజు వెంటనే అమలుపరిచాడు. ఎన్ని వైద్యాలు చేసినా బాధ రెండు మూడు రోజుల్లోనే పూర్తిగా నయమైపోయింది. ఇతరులు తిన్న తరువాత మనం తినాలి. ఆకలిగా ఉన్నవారి ఎదుట ఒక్కడే తినకూడదు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

మన అభిప్రాయాలను సున్నితంగా స్నేహం పాడవకుండా చెప్పగలగాలి

గురుపార్లమి ప్రత్యేకం

శ్రీ గురుపాదుకాస్తవం

ఈ గురు పాదుకాస్తవంలోని 12 శ్లోకాలను ద్వాదశి రాశి చక్రములోని 12 రాశులకి ప్రతీకగా పారాయణ చెయ్యాలి. విశ్వమందలి సమస్త ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము ఇందులో 'బీజ' రూపములో పొందుపరచబడి ఉన్నది. మానవ శరీరంలోని పంచకోశ, షట్చక్రాల జాగరణ విధానం నిక్షిప్తమై ఉన్నందున సాధకులు ఈ స్తోత్రాన్ని ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకు ఒక తాళంచెవిగా భావించి పారాయణ చెయ్యాలి. గురువు యొక్క అనుగ్రహం, స్పర్శ సూక్ష్మజగత్తులో జరుగుతుంది. సర్వవ్యాపి, సర్వజ్ఞుడు, సర్వసమర్థుడు అయిన గురువుకు ఎక్కడ ఏమి జరుగుతుందో తెలుసు. బిడ్డ అర్చిని, బాధను తల్లి కనిపెట్టి వారి బాధలను తొలగించినట్లే భక్తుని అవసరాలకు గురువులు రక్షణ కల్పిస్తుంటారు. ఎప్పుడు ఏది ఇవ్వాలో, ఏది నేర్పాలో గురువుకు తెలుసు కాబట్టి ఆ గురుపాదుకలు మనను రక్షిస్తాయనే గట్టి విశ్వాసంతో ఈ స్తవనం చేయాలి.

శ్రీ సమంచిత మద్వయం పరమ ప్రకాశ మగోచరం
 భేదవర్జిత మప్రమేయ మనంత మాద్యమ కల్మషం
 నిర్మలం నిగమాంత మద్వయ మప్రతర్క్య మబోధకం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 1 ॥

నాద బిందు కళాత్మకం దశనాద భేద వినోదకం
 మంత్రరాజ విరాజితం నిజ మండలాంతర్భాసితం
 పంచవర్ణ మఖండమద్భుత మాదికారణ మచ్యుతం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 2 ॥

వ్యోమవత్ బహిరంతర స్థిత మక్షరం అఖిలాత్మకం
 కేవలం నిజశుద్ధమేక మ జన్మహి ప్రతిరూపకం
 బ్రహ్మ తత్త్వ వినిశ్చయం నిరతానుమోద సుబోధకం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 3 ॥

బుద్ధిరూప మబుద్ధికం త్రితయైకకూట నివాసినం
 నిశ్చలం నిరత ప్రకాశక నిర్మలం నిజమూలకం
 పశ్చిమాంతర ఖేలనం నిజశుద్ధ సంయమి గోచరం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 4 ॥

హృద్గతం విమలం మనోజ్ఞ విభాసితం పరమాణుకం
 నీలమధ్య సునీల సన్నిభ నాదబిందు నిజాంశుకం
 సూక్ష్మ కర్ణిక మధ్యమ స్థిత విద్యుదాది విభాసితం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 5 ॥

పంచ పంచ హృషీకదేహ మనశ్చతుష్క పరస్పరం
 పంచ భూత సకాయషట్క సమీరశబ్ద ముఖేతరం
 పంచకోశ గుణత్రయాది సమస్తధర్మ విలక్షణం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 6 ॥

పంచముద్ర సులక్ష్మదర్శన భావమాతృ నిరూపణం
 విద్యుదాది ధగధగిత సుచిర్విసోద వివర్ణనం
 చిన్మృఖాంతర వర్తనం విలసద్విలాస మమాయికం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 7 ॥

పంచవర్ణ సుచిర్విచిత్ర విశుద్ధతత్త్వ విచారిణం
 చంద్ర సూర్య చిదగ్ని మండల మండీతం ఘనచిన్మయం
 చిత్కళా పరిపూర్ణ మంతర చిత్సమాధి నిరీక్షణం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 8 ॥

హంసచార మఖండనాద మనేకవర్ణ మరూపకం
 శబ్దజాలమయం చరాచర జంతుదేహ నివాసినం
 చక్రరాజ మనాహతోద్భవమేక వర్ణ మతాపకం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 9 ॥

జన్మకర్మ విలీనకారణ హేతు భూతమబోధకం
 జన్మకర్మ నివారకం రుచిపూరకం భవతారకం
 నామరూప వివర్జితం నిజనాయకం సుఖదాయకం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 10 ॥

తప్తకాంచన దీప్యమాన మహాణు మాతృక రూపకం
 చంద్ర కాంతక తారకైరవముజ్వలం పరమాస్పదం
 నీలనీరద మధ్యమస్థిత విద్యుదాది విభాసితం
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 11 ॥

స్థూలసూక్ష్మ సకారణాంతర ఖేలనం పరిపాలనమ్
 విశ్వతైజసప్రాజ్ఞ చేత సమంతర నిజాంశుకం
 సర్వకారణ మీశ్వరం నిటలాంతరాశ విహారకమ్
 ప్రాతరేవహి మానసాంతర్భావయే ధ్గురుపాదుకాం
 ॥ 12 ॥

- శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య విరచితం

గట్టిగా తలచుకుంటే ఏ పని అయినా చెయ్యవచ్చు

గురుపార్లమి ప్రత్యేకం
శ్రీ గుర్వష్టకం

**1. శరీరం సూరూపం తథా వా కళత్రం
యశశ్చారు చిత్రం ధనం మేరుతుల్యమ్ ।
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: అందమైన శరీరము, రూపవంతురాలగు భార్య, ఎంతో చిత్రమైన గొప్పదైన కీర్తి, మేరు సమానమైన ధనము ఉన్నా, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**2. కళత్రం ధనం పుత్రపౌత్రాది సర్వం
గృహం బాంధవాః సర్వమేతద్ధి జాతమ్
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: భార్య, ఐశ్వర్యము, పుత్ర పౌత్రాది సర్వస్వము ఉండినను, గృహము, బంధువులు మొదలగున్నవి అన్నీ కలిగి ఉన్నా, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**3. షడంగాదివేదో ముఖే శాస్త్రవిద్యా
కవిత్వాది గద్యం సుపద్యం కరోతి ।
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: శిక్షా, కల్ప, వ్యాకరణము, నిరుక్త, ఛందో, జ్యోతిష్యములను ఆరు అంగములు, నాలుగు వేదములు, శాస్త్రములు కంఠస్తము చేసి, ఇతర విద్యలు, గద్య పద్యములు మరియు కవిత్వములు హేలగా చెప్పగలిగినప్పటికీ, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**4. విదేశేషు మాన్యః స్వదేశేషు ధన్యః
సదాచార వృత్తేషు మతోన చాన్యః
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: విదేశములందు సన్మానము పొందినా, స్వదేశములో ఎంతో ఖ్యాతి గడించినా, ఆచారమునందు ఇంకొకరు సాటి రాకున్నను, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**5. క్షమామండలే భూపభూపాలబృందైః
సదా సేవితం యస్య పాదారవిందమ్ ।
గురోరంఘ్రి పద్మే మనశ్చేన్న లగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: సమస్త భూమండలములోని రాజులు, చక్రవర్తులు, మొదలగువారు పాద దాసులై ఎల్లవేళలా కొలుస్తున్నా, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**6. యశో మే గతం దిక్షు దానప్రతాపాత్
జ్ఞగద్వస్తు సర్వం కరే యత్రసాదాత్ ।**

**గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: “దానవీరుడనని, నా కీర్తితో దిక్కులు నిండి పోయాయని, ప్రపంచంలో అన్ని గొప్ప వస్తువులు నా చేత చిక్కాయని” భావించినా, మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**7. న భోగే, న యోగే న వా వాజిరాజౌ
న కాంతా ముఖే నైవ విత్తేషు చిత్తమ్ ।
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: యోగము లేదు! భోగము లేదు! రాజ్యము, గజములు, పరివారములవంటి ఏ కోర్కె లేదు! కాంత మరియు కనకములపై ఆసక్తి లేదు! అయినను మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**8. అరణ్యే న వా స్వాస్థ్య గేహేచ కార్యే
న దేహే మనో వర్తతే మే త్వనఘ్నే ।
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: “గృహస్థాశ్రమము - వానప్రస్థము మీద కోర్కె లేదు! ఏ కార్యము నందు కోరిక, ఇష్టము లేదు! శరీర భోగములకు మనస్సు సిద్ధముగా లేదు మరియు వాటిని ఇష్టపడుట లేదు, దీని అవలనున్న గొప్పదానిని పొందగోరుచున్నాను” అని పలుకు వారి మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**9. అసర్వాణీ రత్నాని ముక్తాని సముక్తే
సమాల్లింగితా కామినీ యామినీషు ।
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేనలగ్నం
తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥**

భావము: వెలకట్టలేని రత్నములు దొరికనవి, సుఖవంతమైన భుక్తి లభించినది, యామినులందు (రాత్రులందు) కామినులైన కాంతల అలింగన సుఖము లభించి మనస్సు ఆనందముగా ఉన్నది, అయిన ఏమి? మనస్సు శ్రీ గురుచరణముల పాద పద్మముల చెంత లగ్నము చేయలేనప్పుడు ఎన్ని ఉన్నా ఏమి లాభము?

**10. గురోష్టకం యః పఠేత్పుణ్యదేహీ
యతిర్భూపతిర్భూచారి చగేహి ।
లభేద్వాంచితార్థం పరం బ్రహ్మసౌఖ్యం
గురోరుక్త వాక్యే మనోయస్య లగ్నం ॥**

భావము: యతి, భూపతి, బ్రహ్మచారి, గృహస్థు - ఎవరైనా సరే, ఈ గురు అష్టకము చదివేవారు పుణ్యపురుషులే. గురు వాక్యమున విశ్వాసము కలవారికి అన్ని కోర్కెలు తీరి, అన్నిటికన్నా గొప్పనైన పరబ్రహ్మము యొక్క సంజ్ఞ పొందగలడు (బ్రహ్మమును గూర్చి తెలుసుకొనగలడు).

- శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య విరచితం

ఎవరి మీద ఆధారపడకూడదు

గాయత్రీయే కామధేనువు - 1

మానవీయ చేతనత్వములోని రహస్యకోణములను ఒక్క కుదుపుతో తెరచివేయగలిగే ఒక అద్భుతమైన శక్తి పూజ్యగురుదేవుల వాక్కులో ఉన్నది. తన ప్రత్యేకమైన ఉద్దేశ్యంతో, 'తగిన పాత్రతను వికసించజేసుకున్న ప్రతి ఒక్క జాతికి, అన్ని వర్ణముల వారికి గాయత్రీ మంత్రముపై అధికారమున్నది' అన్న రహస్యమును వెల్లడిస్తూ గురుదేవులు ప్రవచనమును ఆరంభిస్తున్నారు. పారదర్శకమైన వ్యక్తిత్వం, కరుణాపూరితమైన హృదయం కలిగి ఉండటమే సత్పాత్రతకు చిహ్నము. ఇతరుల దుఃఖమును చూసి చలించని హృదయము గల వ్యక్తిని భగవంతుడుకూడా అనుగ్రహించడు. రాజహంసను ఉదాహరణగా వర్ణిస్తూ యుగముషి 'ఆదర్శవాదియైన వ్యక్తి ఖచ్చితమైన సిద్ధాంతములకోసము జీవిస్తాడు, వాటికోసమే మరణిస్తాడు. అలాంటి వ్యక్తి జీవితములోనే గాయత్రీమాత ఫలదాయిని అవుతుంది' అని చెప్తున్నారు. పూజ్యగురుదేవుల అమృతవాణిని హృదయంగమము చేసుకుందాము రండి!

గాయత్రీయే కామధేనువు!

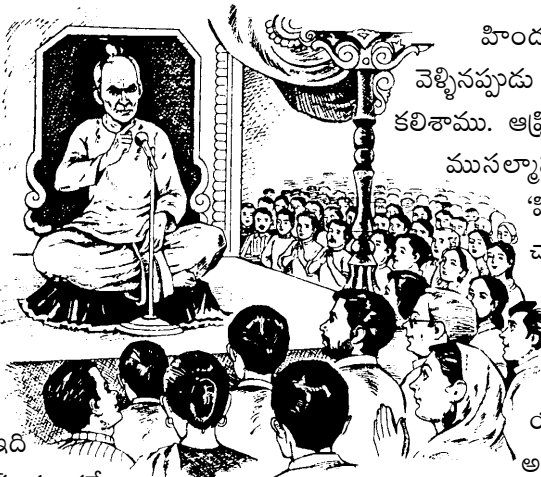
గాయత్రీ మంత్రమును మాతో పాటు ఉచ్చరించండి

ఓం భూర్భువఃస్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం
భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ ॥

24 సంవత్సరముల కాలములో 24 మారులు గాయత్రీమంత్ర పురశ్చరణలు పూర్తిచేసిన పిదప, మేము మొట్టమొదటి సారిగా 'గాయత్రీ' మీద ఒక పుస్తకమును రచించాము. 'గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్' దాని తరువాత వ్రాసిన గ్రంథము. మొట్టమొదట ప్రచురించబడినది 'బ్రాహ్మణుని కామధేనువు గాయత్రీ' అనే చిన్న పుస్తకము. ఈ పుస్తకమును అచ్చువేయగానే బ్రాహ్మణులు 'ఇది కేవలము పండితులకు, బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే సంబంధించినది. ఆచార్యులవారు కూడా పురశ్చరణలు చేసిన తరువాతనేకదా దీనిని అచ్చువేశారు. గాయత్రీని బ్రాహ్మణులు మాత్రమే జపించగలరు. మరి ఏ జాతివారు చేయకూడదు. మేము చెప్పినదానినే ఆచార్యులవారు కూడా చెప్పారు. వారు చెప్పిన దానికి, మేము చెప్పినదానికి ఎటువంటి తేడా లేదు' అన్నారు.

ఈ పుస్తకమును చదివి ప్రాచీన సంప్రదాయవాదులు, చాలా కాలముగా జరుగుతూవస్తున్నదానినే తిరిగి వల్లెవేశారు. నిజానికి నా అభిప్రాయము 'బ్రాహ్మణత్వం' అనేకాని, 'బ్రాహ్మణ వంశం' అని కాదు. అయితే చెయ్యగలిగేదేముంది, పొరపాటు జరిగి పోయింది. అందుచేత మొదటి ప్రచురణ అయిన తరువాత ఇక

మేము ఆ పుస్తకమును అచ్చువెయ్యటం ఆపి వేశాము. ఆపైన ఆ పుస్తకము యొక్క పేరును 'గాయత్రీయే కామధేనువు' అని మార్చుచేశాము. కామధేనువు అంటే అందరికీ కామధేనువు అని అర్థము. బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, హిందువులు, మహ్మదీయులు.... ఒకరేమిటి అందరికీ కామధేనువు.

హిందూదేశమును దాటి విదేశములకు వెళ్ళినప్పుడు మేము క్రైస్తవులను, మహ్మదీయులను కలిశాము. ఆఫ్రికాలోని నీగ్రోలలో ఎక్కువ భాగము ముసల్మానులు లేదా క్రైస్తవులు ఉన్నారు. 'హిందువు' అన్న మనిషే అక్కడ లేడు. చాలారోజులవరకు మేము అక్కడ ప్రచారం చేశాము. వారికి గాయత్రీ మంత్రము నేర్పించి, మంత్రదీక్ష కూడా ఇచ్చాము. పూనాలో మహ్మదీ యుడైన ఒక మంచి వ్యక్తి ఉండేవాడు. అతను మా గాయత్రీ తపోభూమికి

వచ్చేవాడు. కొన్నిరోజుల తరువాత అతను 'గురువు గారు! నాకు హిందువుగా మారాలని ఉంది' అన్నాడు. 'వద్దు నాయనా! నువ్వు ముస్లింగానే ఉండి, అక్కడే పనిచెయ్యవలసి ఉన్నది' అని చెప్పాము. ఒకసారి మేము పూనా వెళ్ళటము జరిగినది. అతను దాదాపు 1000 మంది ముసల్మాను శిష్యులను వెంటబెట్టుకుని మా దర్శనము కోసము వచ్చాడు. వారందరూ ఎంతో బలవంతముచేసి మమ్మల్ని తాముండే ప్రదేశమునకు తీసికెళ్ళారు. అక్కడ ఆ 1000 మంది గాయత్రీమంత్ర జపం, హవనం చేశారు. అలాగే మేము బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడు గుంపులు గుంపులుగా పారశీకులు వచ్చేవారు. వారు అగ్నిపూజ నిర్వహించేవారు. పార్శీలలో 'నానక్ జీ శ్రాఫ్' అనే వ్యక్తి తమ సమాజములో గాయత్రీమంత్రమును

శారీరిక అవయవాలే నిజమైన ఆస్తులు

ప్రచారము చేశాడు. పార్శ్వలలో ఎంతోమంది ప్రతి సంవత్సరము ఇక్కడికి వస్తుంటారు.

గాయత్రిపై అందరికీ అధికారమున్నది

ఇప్పుడు మేము మా తప్పును సవరించుకుంటున్నామను కుంటున్నారా? లేదు, లేదు. అసలు మేము దానిని తప్పుగా భావించటమేలేదు. గాయత్రికి, మానవ జన్మకు ఎంతవరకు సంబంధమున్నదో, అంతవరకు ప్రతి వ్యక్తికి గాయత్రి మీద హక్కున్నది. గాలి, వెలుతురు, నీరు... వంటి భగవత్ ప్రసాదిత పదార్థముల మీద మానవులందరికీ హక్కున్నది. అలాగే హిందువు, ముస్లిమ్, వైశ్యుడు, బ్రాహ్మణుడు... ఒకరేమిటి? అందరికీ గాయత్రి పైన హక్కు ఉన్నది. 30 సంవత్సరముల క్రితము మేము ఏదైతే చెప్పామో, అదే మాట తిరిగి ఇప్పుడూ చెప్తున్నాము. అది ఖచ్చితమైన మాట. గాయత్రి కామధేనువే! కానీ అందరికీ కాదు, బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే! బ్రాహ్మణులంటే ఎవరు? మేము జన్మనుబట్టి జాతిమీద నమ్మకముంచము. మేము గీతను విశ్వసిస్తాము. శ్రీకృష్ణభగవానుడు వర్ణాశ్రమధర్మములను 'చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగశః'(4/13) అని సృష్టముగా చెప్పినదానినే మేము విశ్వసిస్తున్నాము. గుణకర్మ స్వభావములను బట్టి ఏర్పడ వర్ణమునే మేము అంగీకరిస్తున్నాము గాని జాతిని బట్టి కాదు, జన్మను బట్టి కాదు.

బ్రాహ్మణత్వం

'గాయత్రి బ్రాహ్మణునికి కామధేనువు' అని మేము చెప్పదలచు కున్నాము. ఇక్కడ 'బ్రాహ్మణుని' అనగా 'బ్రాహ్మణత్వము' అని అర్థము చేసుకోవాలి. బ్రాహ్మణత్వము అంటే మనిషి వ్యక్తిత్వము దృష్ట్యా అతడు అత్యంత పవిత్రుడు, శుద్ధుడు అయ్యిందాలి. మనిషి తన జీవితములో ఎంతగా పవిత్రతను సంతరించుకుంటాడో అంతగా అతనిలో నుండి 'బ్రాహ్మణత్వము' పెల్లుబికి వస్తుంటుంది. బ్రాహ్మణత్వము, భగవంతుని కృపా మొదలైనవి ఎక్కడో బయటనుండి తెచ్చుకొనగలిగేవి కావు. దేవతల అనుగ్రహము, సిద్ధులు మొదలైనవి కూడా అంతే. వీటి మూలం మనిషి లోలోపలే ఉంటుంది.

వృక్షము యొక్క వేళ్ళు భూమిలోపల ఎక్కడో లోతుల లోపల ఉంటాయి. ఆకులు, పూలు, పండ్లు కొమ్మలనుండి వస్తుంటాయి. అవి ఎక్కడో ఆకాశమునుండి వచ్చి కొమ్మలకు అతుక్కోవు. ఇవన్నీ కూడా వేళ్ళనుండే వచ్చి, కొమ్మలపైన మన దృష్టికి గోచరం అవుతాయి. ఇదేవిధముగా మనిషి యొక్క మూలములు, అతడి అంతరంగము లోపలే ఉంటాయి. భగవంతుడు అతడి లోపలే ఉదయిస్తాడు. భగవంతుడు బ్రహ్మలోకము, వైకుంఠము, బదరీనాథ్

లేదా కేదార్నాథ్ వంటి బయటి ప్రదేశములనుండి రాడు. ఆయన మన లోపలినుండే వెలికివస్తాడు.

లోపలినుండి వెలువడే బ్రాహ్మణత్వము అంటే మానవుని వ్యక్తిత్వము ఉన్నతముగా ఉండాలి. ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వము లేని వ్యక్తి నిర్మలుడుగా ఉండడు. సదాచరణ, మర్యాద, మన్ననలను పాటించడు. అటువంటి మనిషి బ్రాహ్మణత్వమునకు కొన్ని క్రోసుల దూరములో ఉంటాడు. అదే విధముగా అంతరంగములో దయ, కరుణ అనేవి లేకమాత్రమైనా లేని వ్యక్తి, ఇతరుల దుఃఖమును చూసి చలించని వ్యక్తికూడా బ్రాహ్మణుడు కాలేదు. దేనినైనా భుజించేటప్పుడు ఇందులో ఇతరులకు కూడా భాగమున్నది, మనము ఇతరులకు కూడా దానము చెయ్యాలి' అని ఆలోచించని వ్యక్తి బ్రాహ్మణత్వపు మర్యాదలకు, నియమములకు దూరమైనట్లే!

ఈ సందర్భముగా మహాభారతములోని ఒక కథను ఉదహరించవచ్చు. ఒక బ్రాహ్మణునకు వారంరోజులపాటు ఆకలితో అలమటించిన పిదప, నాలుగు రోజులపాటు తయారు చేసుకోవటానికి తగినంత పిండి లభించినది. ఒకటి తనకు, ఒకటి భార్యకు, మూడవది అబ్బాయికి, నాలుగవది కోడలికి అని భావించి నాలుగురోజులను తయారుచేయించాడు. భోజనమునకు కూర్చోగానే మాకన్నా ఇంకా ఎక్కువ ఆకలితో అలమటించే వారున్నారేమో? అన్న ఆలోచన కలిగి, వెంటనే ఇంటి పైకప్పు నెక్కి, మాకన్నా ఎక్కువగా ఆకలితో బాధపడుతున్న వారెవరైనా ఉంటే రండి. ముందర మీకు పెట్టి తరువాతనే మేము భుజిస్తాము' అని కేకపెట్టాడు. అతని పిలుపుకు ఒక వ్యక్తి బదులిచ్చాడు. 'స్వామీ! నేను నెలరోజులనుండి నిరాహారిని ఉన్నాను. నా ప్రాణము పోయేటట్లుగా ఉన్నది. దయచేసి వెంటనే నాకు ఆహారమునివ్వండి' అని వేడుకున్నాడు. 'రండి! ఈ భోజనము మీద ముందుగా మీకే హక్కున్నది. వచ్చి స్వీకరించండి' అని బ్రాహ్మణుడు పిలువగా ఆ వ్యక్తి అక్కడికి వచ్చాడు. బ్రాహ్మణుడు, అతని భార్య, కొడుకు, కోడలు... వరుసగా ఒకరి తరువాత ఒకరు వచ్చి తమ ఆహారమును ఆ వ్యక్తికి సమర్పించారు. నాలుగు రోజులను తిని, మంచినీరు త్రాగి అతను నోరు కడిగి పుక్కిలించి వేశాడు. ఆ నీటిలో పొర్లాడిన ఒక ముంగిసకు ఒళ్ళంతా బంగారు వర్ణముగా మారిపోయింది. అదీ బ్రాహ్మణత్వమంటే! తను ఉన్న సమాజము, ధర్మము, సంస్కృతుల దుస్థితిని గాంచి ఎవరైతే కన్నీరు కారుస్తారో, వారే అసలైన బ్రాహ్మణులు! తనకు తాను స్వల్పముగా ఖర్చుపెట్టుకుని, ఆదాయములో మిగిలిన ధనమును ఇతరులకోసం వెచ్చించేవారే నిజమైన బ్రాహ్మణులు. ఈశ్వర చంద్ర విద్యాసాగర్ గారికి నెలకు 500 రూపాయిల జీతము మీద

ఎప్పుడు మనం మనకంటే లేనివాడిని చూచి సంతృప్తి చెందాలి

ఉద్యోగం లభించినది. కిరసనాయిలు లేక బుడ్డిదీపము వెలిగించు కొనలేని పరిస్థితులలో, వీధిదీపాల వెలుతురులో చదువుకుంటున్న విద్యార్థులను చూసి ఆయన కలతచెందాడు. వెంటనే తన కుటుంబ సభ్యులతో 'మనము నెలకు 50 రూపాయిలు మాత్రమే వాడుకుందాము. మిగిలిన 450 రూపాయిలను ఫీజు కట్టడానికి డబ్బులు లేక చదువు మానేసినవారికి, కిరసనాయిలు కొనలేనివారికి, నోట్పుస్తకములు కొనుక్కునే ఆర్థికస్తోమత లేనివారికి... వీలైనంతగా పంచిపెడదాము' అని చెప్పి ఒప్పించారు. మనిషి ఎంతైనా సంపాదించవచ్చు. దానికి హద్దు లేదు. కానీ ఖర్చు పెట్టేటప్పుడు, 'నాకోసము, నా కుటుంబము కోసము ఎంత ఖర్చు చెయ్యవచ్చు? ఇతరులకోసము ఎంత ఇవ్వవచ్చు? అని ఆలోచించవలసి ఉన్నది. ఈవిధమైన దయ, కరుణ మీ లోపల ఉండుంటే మీరు బ్రాహ్మణులే! మన వ్యక్తిత్వం శ్రేష్ఠమైన వ్యక్తుల వ్యక్తిత్వమువలె ఉన్నతముగా ఉండాలి.

నచ్చలిత్రకు చిహ్నం - హంస

రాజహంస గాయత్రీమాతకు వాహనం. రాజహంస మామూలు చెరువుల్లో ఉండదు. దానివంటిమీద ఎలాంటి మచ్చలు ఉండవు. జీవితకాలమంతా ఎలాంటి మచ్చాలకుండా స్వచ్ఛముగా, నిర్మలమైన జీవనమును గడపగలిగితే మీరు రాజహంస కాగలరు. హంస ఎల్లవేళలా పాలు-నీరు వేరుచేయగలిగే వివేకమును కలిగి ఉంటుంది. అలాగే ఉచితమైనదానిని స్వీకరించి, అనుచితమైన దానిని వదిలివేసే మానవులు కూడా హంసలు కాగలరు. మంత్రము యొక్క చమత్కారము, మంత్రము ద్వారా లభించగలిగే సిద్ధులు, సాధకుని వ్యక్తిత్వము యొక్క పవిత్రతమీద ఆధారపడి ఉంటాయి. విత్తనము ఒక్కటి మాత్రమే ఉంటే అది మొలకెత్తదు. దానికి నేల, నీరు, ఎరువు.... మొదలైనవెన్నో లభించినప్పుడే మొలకెత్తుతుంది. ఎరువు, నీరు ఉండి, భూమి లేకపోతే అది మొలకెత్తదు. మంత్రజపం చెయ్యడమంటే, విత్తనము నాటడముతో సమానముగా భావించవచ్చు.

భగవంతుడిని మీ వద్దకు రప్పించండి

మానవుని అంతరంగం, వ్యక్తిత్వం, 'భగవంతుడు తనకు తానై మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ మీ వద్దకు రాగలిగేటంత' ఉన్నతముగా ఉండాలి. భగవంతుడు ఎప్పురిపైనా అంత తేలికగా దయ చూపించడు అన్న విషయమును గుర్తుంచుకోవాలి. భగవంతుడిని మీరే మీ చెంతకు లాగగలగాలి. ఆయన మీ వద్దకు వచ్చే విధముగా గట్టి ప్రయత్నము చెయ్యాలి. మబ్బులు వర్షించటానికి చెట్లు శక్తివంతమైన ప్రయత్నము చేస్తాయి. ఎడారిలో చెట్లు మబ్బులను ఆకర్షించగలిగేటంత అయస్కాంతయుక్తమైన ప్రయత్నమును

చెయ్యలేవు కాబట్టి ఎడారిలో మబ్బులు ఒక్కచినుకైనా రాల్చుకుండా ముందుకు సాగిపోతాయి.

ఇదేవిధముగా మానవుని భక్తి, వ్యక్తిత్వం భగవంతుడిని రప్పించగలిగేటంత శక్తివంతముగా ఉండాలి. 'రండి స్వామీ! మమ్మల్ని దయచూడండి! మాకు వరాలిచ్చి సహాయము చెయ్యండి' అంటూ మీరు చేసే ప్రార్థన ఆయనను కదిలించేదిగా ఉండాలి. మీ వ్యక్తిత్వమును ఉన్నతముగాను, అంతరంగమును ఉదాత్తముగాను తీర్చిదిద్దుకునే విధముగా మిమ్మల్ని మీరు చేతులు జోడించి ప్రార్థించుకోండి ఇదే మంత్రము యొక్క సారము.'

బిచ్చుగాడు వచ్చినప్పుడు వారికి 5 పైసలో, 10 పైసలో ఇచ్చిపంపేస్తాము. అల్లుడు వచ్చినట్లుంటే అతనికి మిఠాయిలు తినిపించి, టీ త్రాగించి మర్యాద చేస్తాము. అల్లుడు వెళ్ళేటప్పుడు వస్త్రములనిచ్చి, కొంత డబ్బును కాసుకగా ఇచ్చి సంతోషపెడతాము. ఇదంతా ఎందుకు? అల్లుడు మన అమ్మాయిని ప్రేమగా, జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి అనేకదా?

అల్లుడు కావడమంటే అర్థమేమిటి? ఈ ప్రపంచమంతా భగవంతుని పుత్రికలాంటిది. ఈ సంస్కృతీ, సభ్యతీ... ఇవన్నీ కూడా భగవంతుని పుత్రికలే! భగవంతుని పుత్రిక అంటే 'ధర్మము, సదాచరణ' అని అర్థము. వాటిని అనుసరించడము ద్వారా మీరు భగవంతుని కృపను పొంది కృతకృత్యులు కాగలరు.

(సశేషం)

- అఖండజ్యోతి, అక్టోబర్ 2012
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

చరైవేతి - చరైవేతి

ఒక బండరాయి నదీ ప్రవాహాన్ని ఆపి "సోదరీ! ఈ లోకం కృతఘ్నులతో నిండి ఉన్నది. నీ ఔదార్యాన్ని ఎవరూ గుర్తించరు. ప్రశంసించరు. కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకో" అని పలికింది. నది బండరాయి యొక్క సద్భావనను కొనియాడింది. కానీ తన గమనాన్ని మాత్రం ఆపలేదు. సదా ప్రవహించటం వల్ల నాకు లభించే ఆత్మానందం జీవితానికి సరిపోతుంది. ఇది తక్కువేమీ కాదు. ప్రజల కృతఘ్నుత, కృతజ్ఞత పట్టించుకొంటూ కూచోవటం దేనికి? నా ధర్మం సదా పయనించటం కాబట్టి నా ధర్మాన్ని నేను నిర్వర్తించటానికే సదా ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాను" అని తెలియజేసింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

ఎంత నిపుణుడైనా నైపుణ్యాన్ని మించి పని చెయ్యడానికి ప్రయత్నించకపోతే ఎదుగుదల ఉండదు

రండి! మహాయుద్ధానికి సిద్ధమవుదాం

19 జూన్ 2013 నాడు గాయత్రీ జయంతి. వేదమాత గాయత్రీ అవతరించిన పుణ్య పర్వదినం. మన గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులందరికీ ఆదిశక్తి గాయత్రీ మహిమ తెలిసిందే. కొన్ని దశాబ్దాలుగా ఈ దేవ కుటుంబంలోని ప్రతి ఒక్కరు ఏదో ఒక రూపంలో క్రమం తప్పకుండా గాయత్రీ ఉపాసన చేస్తూనే ఉన్నారు. ఒక్కక్కరు నిత్యం ఒకటి లేదా మూడు మాలలు గాయత్రీ మంత్ర జపం చేస్తున్నారు. కొందరు గాయత్రీ చాలీసా పరిస్తున్నారు. కొందరికి ఉదయం, సాయంత్రం గాయత్రీ మాత ఆరతివ్వడంలో ఎనలేని ఆనందం కలుగుతుంది. ఎంతోమంది ప్రతి ఏడాది రెండు నవరాత్రులలోను ఇరవైనాలుగువేల గాయత్రీ జప అనుష్ఠానం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నారు. ఎందరో పరిజనులు సంవత్సరంలో ఒకసారి కాని, లేదా వీలైనన్ని ఎక్కువ సార్లుకాని లక్ష పాతికవేల గాయత్రీ జప అనుష్ఠానాలు చేసేందుకు ప్రేరితులు అవుతారు. మరెందరో వీటన్నిటితో పాటు చాంద్రాయణం వంటి గొప్ప వ్రతాలను కూడా కలిపి చేస్తుంటారు.

మన ఈ విశాల కుటుంబంలో ఎవరు ఏ రకమైన గాయత్రీ ఉపాసన చేయాలని నిశ్చయించుకున్నా గాయత్రీ మహామంత్రం జీవితంలో ఒక అవిచ్ఛిన్నమైన భాగంగా ముడిపడిపోయింది. తరచూ అందరి జీవితాల్లో ఉపాసన వల్ల కలిగే సుపరిణామాలు, సత్పరిణామాలు, సుఖసౌఖ్యాలు, లాభాలు అనుభవంలోకి వస్తుంటాయి. వారి వ్యక్తిగత జీవితం చక్కబడుతోంది. కుటుంబంలో సుఖశాంతులు, మంచి సంస్కారాలు అలవరుతున్నాయి. ఈ సత్యం ఎన్నో విధాలుగా అనుభవంలోనికి వచ్చింది. ఈ అనుభూతులన్నీ ప్రశంసనీయమైనప్పటికీ సరిపోవు. ఈ గాయత్రీ జయంతికి మనం మరో ముందడుగు వేయాలి. ఆదిశక్తి గాయత్రీ మాత చైతన్యాన్ని విస్తారంగా వ్యాపింపజేసి యుగశక్తి రూపంలో ప్రతిష్ఠించాలి. మనందరము కలిసికట్టుగా ఆ తల్లి కొంగుచాటు నీడను అందరూ ఆనందించేలా చేయాలి.

ఆదిశక్తి గాయత్రిని యుగశక్తిగా ప్రతిష్ఠించడమంటే, నేటి సమస్యలన్నిటి సమాధానంగా గాయత్రీ మహామంత్రం మరియు గాయత్రీ చైతన్యాన్ని ఉపయోగించడం ఎలా? ఏ విధంగా? ఈ ప్రశ్న వేయకముందు అసలు నేడు తరచూ ఎదురవుతున్న సమస్యలకి మూలకారణమేమిటో తెలుసుకోవాలి. ఇంత క్లిష్టమైన

ప్రశ్నకు సహజమైన జవాబు వాతావరణంలోని వికృతి. వాతావరణంలో విషపూరితమైన, దూషితతత్వాలు కలగలిసి పోవడం. ప్రతిరోజు అందరం వాతావరణాన్ని గురించి చర్చించు కుంటూనే ఉంటాం, అయినప్పటికీ వాతావరణాన్ని గురించిన యదార్థం మనమిక్కడ తెలుసుకోవడం అవసరం. వాతావరణాన్ని పోలిన ఎన్నో పదాలు మన రోజువారి జీవితంలో బాగా ఉపయోగిస్తుంటాం. పరిస్థితి, పర్యావరణం, వాతావరణం మొదలైనవి. కాస్త గంభీరంగా ఆలోచిస్తే వీటిలోని ప్రతి పదానికి వేరు వేరు అర్థాలు, ఉద్దేశ్యాలు ఉన్నాయి.

ఆవరణ అంటే మన చుట్టుపక్కలన్న స్థితి. పరిస్థితి అంటే ప్రస్తుతం మనను చుట్టుముట్టి ఉన్న ఘటనాక్రమం. పర్యావరణం అంటే మన చుట్టూ ఉన్న పంచ మహాభూతాలు - భూమి, నీరు, అగ్ని, ఆకాశం, వాయువుల సంతులనం లేదా అసంతులనానికి సంబంధించింది. మన ఆలోచనలను, భావాలను ప్రేరేపించే సూక్ష్మస్పందనలను, మనందరి సామూహిక ఆలోచనలు, భావాలతో ప్రేరేపింపబడి, ఉద్ధరింపబడే సూక్ష్మస్పందనలకు సంబంధించిన దానిని వాతావరణం అంటారు. వీటన్నింటి గురించి జాగ్రత్తగా ఆలోచిస్తే, వీటిలో వాతావరణం అన్నిటికన్నా సూక్ష్మమైనది, శక్తివంతమైనదని తెలుసుకోవచ్చు. దీని తరువాతే పర్యావరణం, పరిస్థితి, నిజానికి ఇవన్నీ ఒక దానితో ఒకటి ముడిపడ్డవే. వాతావరణాన్ని బట్టే పర్యావరణం, పరిస్థితులు రూపుదిద్దుకుంటాయని ఆధ్యాత్మికవేత్తలందరి అనుభవం చెప్తుంది. కాబట్టి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనైనా వాతావరణం కలుషితం కాకుండా, వికృతి చెందకుండా ఆపాలి.

కాని నేడు ఇలా జరగటం లేదు, ఇది మన దౌర్భాగ్యం. పర్యావరణంలో అసంతులనం ఇదే కారణం, అందువల్లే నిరంతరం వికృతమైన, విషపూరితమైన, నీచమైన, హృదయ విదారకమైన పరిస్థితులు మనలను చుట్టుముడుతున్నాయి. స్థూలమైన, లౌకిక దృష్టికోణం కలవారు ఈ పరిస్థితులకు కారణం బాహ్యంగా వెతికి వాటిని ఎదుర్కునే మార్గాలను అన్వేషిస్తుంటారు. కాని ఈ విపత్కర పరిస్థితులన్నిటికీ కారణం మన చిత్తాలలోని వాతావరణమని, సర్వవ్యాప్తమైన సూక్ష్మవాతావరణంలో ఇవి వ్యాపించి ఉన్నాయని సూక్ష్మమైన, ఆధ్యాత్మిక దృష్టికోణం కలవారు

మనం చేసుకున్న చెడుకర్మలు మనను వెంటాడుతూనే ఉంటాయి

నమ్ముతారు. అందుకే ఇబ్బందులు వ్యక్తిగత జీవితాలకు పరిమితమైనవే అయితే వాటికి గాయత్రీ అనుష్ఠానం చేయమని ఆధ్యాత్మిక వేత్తలు సలహా ఇస్తుంటారు. అలా కాని పక్షంలో, సామూహిక వాతావరణాన్ని పరిష్కరించుకోవడానికి సమగ్రమైన గాయత్రీ మహా తపస్సు అవసరం.

ప్రాచీన కాలంలో ఏ దేవతల గురించి, అసురుల గురించి చర్చించేవారో, వారు ఇప్పుడు కూడా ఉన్నారని ఈ సందర్భంలో అర్థం చేసుకోవాలి. ఇది ఒట్టి ఊహ కాదు, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి సంపన్నుల అనుభవం. మన చుట్టూపక్కల వాతావరణంలో ఏ స్థాయిలో ఆలోచనలు, భావాలు గాఢంగా ఉంటాయో, అదే స్థాయిలో దైవీ లేదా ఆసురీ శక్తులు ఆకర్షింపబడతాయి. గుంటలో మురికినీరు నిండితే దాని చుట్టూ దోమలు, విషకీటకాలు చేరుకుంటాయి. అదే కనుక స్వచ్ఛమైన నీరు సెలయేరులో గలగలా పారుతుంటే ఇలాంటి విషాక్ష జీవాలు ఉండే అవకాశమే లేదు. నేడు వాతావరణంలో ఏది తీవ్రంగా ఉంటే ఆ విధమైన ఆసురీ శక్తులు తమ ఆధిపత్యాన్ని చాటుకుంటున్నాయి. మనుషుల మనస్సులతో అవి సంపర్కం సాధిస్తాయి. దాని ప్రకారంగానే వికృతమైన, విషపూరితమైన సంఘటనలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. వీటిని నాశనం చేయడానికి గాయత్రీ బ్రహ్మస్త్రం ప్రయోగించక తప్పదు. గాయత్రీ యొక్క తీక్షణమైన చైతన్యం తప్ప వేరేదీ వీటిని నాశనం చేయలేదు. ఇవన్నీ నాశనమైతే తప్ప వాతావరణం నిర్మలంగా మారదు. అప్పుడే దైవీశక్తులు ప్రతిష్ఠించుకుంటాయి, దేవతల వరాలు సంతోషకరమైన పరిస్థితుల రూపంలో అవతరిస్తాయి.

ఈ యుగంలో గాయత్రీ అసుర వినాశకశక్తిని ప్రయోగించడంలో గాయత్రీ పరివార్ మాత్రమే సమర్థవంతమైనది. నేడు ఈ సామర్థ్యం మరెవ్వరి దగ్గర లేదు. ఇలా సాధ్యపడడానికి కారణం ఈ కుటుంబంలోని సభ్యులంతా తమ గురుసత్వా సంరక్షణలో సరిపడా గాయత్రీ సాధన చేస్తూ కావలసినంత ఆధ్యాత్మికశక్తిని సంతరించుకున్నారు. ఇప్పుడు దాన్ని ప్రయోగించే సమయం ఆసన్నమైనది. ఈసారి ఈ మహాయుద్ధం సూక్ష్మ వాతావరణంలో జరుగుతుంది. ఇందులో జయస్తే సాక్షాత్తు మానవజాతి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు వచ్చినట్లే. అసురసేన ఇప్పటికే సర్వ అస్త్రశస్త్రాలతో సిద్ధంగా ఉంది. అలాంటప్పుడు మన దైవీసేన ఇంక ఆలస్యం చేయడమెందుకు? ఈ మహాయుద్ధంలో మన సేనాపతి స్వయంగా పరమపూజ్య గురుదేవులే, వారు సూక్ష్మవాతావరణాన్ని బాగుచేయడానికి (cleansing) ఆసురీశక్తులతో పోరాడుతూనే

ఉన్నారు. వారి సహాయార్థం ఈ రోజే, ఇప్పుడే మనందరం ముందుకు రావాలి.

దీని కోసం ఒక చతుర్వ్యాహాన్ని రచించాలి. **మొదటి వ్యూహం - ప్రచారం.** ప్రచారంతో వీలైనంత ఎక్కువ మందికి గాయత్రీ చైతన్యంతో పరిచయం ఏర్పర్చాలి. ఎంతమంది గాయత్రీ చైతన్యం వైపు ఉన్నామో అంతమంది ఆసురీ ప్రభావాల నుండి ముక్తులవుతారు. అసురత్వం వారి మనస్సులను వికృతపరచలేదు. ఇవాళ కాకపోతే రేపు వారు మన సహకారులు, భాగస్వాములు కాగలరు. ఈ చతుర్వ్యాహంలోని **రెండవ వ్యూహం - ఆలోచన.** పరమపూజ్యగురుదేవులు ఈ శక్తిని మనందరికి సమృద్ధిగా అందించి ఉంచారు. మనం దాన్ని ఉపయోగించాలి, ప్రయోగించాలి. గాయత్రీ చైతన్యంతో ఆలోచనలను ప్రాణమంతం చేయడానికి సామూహికంగా కృషి చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ కృషివల్లనే సామాన్యులు సైతం గాయత్రీ చైతన్యాన్ని తమ ఆలోచనలో అవతరింపజేసుకోగలరు.

ఈ చతుర్వ్యాహంలో **మూడవ వ్యూహం - అతి ముఖ్యమైనది జీవన శైలి.** యోధులందరు సైనికులలాగా కఠోరమైన జీవిత విధానాన్ని అభ్యసిస్తారు. ఈ సత్యాన్ని గమనించాలి, పాటించాలి. అసురులని నశింపజేసే సంగ్రామానికి మనందరం కూడా తపస్సుల జీవనశైలిని అవలంబించుకోవాలి. గాయత్రీ సాధన చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నవారు ముందుగా వితండవాదాల నుండి తప్పించుకోవాలి, రుచుల విషయంలో అత్యాశకు పోరాదు. ఆ తరువాత ఈ మార్గంలో ఒకొక్కటిగా ముందడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళచ్చు. అభిరుచులు, విషయచాపల్యాలు, వినోదాలు, సౌఖ్యాలు ఇవన్నీ తపస్సులకు ఉండవు. మనందరి జీవితాలు కూడా అలాగే ఉండాలి. **నాల్గవ వ్యూహం - తపో సాధన.** గాయత్రీ మహా విజ్ఞానాన్ని మార్గదర్శకంగా తీసుకుని ఎవరి స్థితికి తగ్గట్టు వారు గాయత్రీ సాధన నియమావళిని అవలంబించుకోవాలి. ఈ గాయత్రీ చతుర్వ్యాహ సాధన తప్పకుండా వాతావరణాన్ని సవరిస్తుంది. అయితే ఈ ఆశయంలో వ్యక్తిగత కోరికలకు తావివ్వకుండా జాగ్రత్తపడాలి. ఈ సాధన, దీన్ని చేసే సాధకులు, సాధించదలుచుకున్నది, ఈ మూడు కూడా వాతావరణాన్ని బాగుచేయడమనే (cleansing) లక్ష్యంతో ఉండాలి. దీన్ని మొదలు పెట్టడానికి గాయత్రీ జయంతి సర్వశ్రేష్ఠమైన ముహూర్తం. ఆదిశక్తి గాయత్రీకి యుగశక్తి అనే విస్తార రూపాన్ని కల్పించడానికి వెంటనే ఈ సాధన మొదలుపెట్టాలి.

- అఖండజ్యోతి, జూన్ 2013
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్, జయలక్ష్మి

ఇతరులను ద్వేషించడమంటే ఎలుకలు ఉన్నాయని ఇంటిని తగలబెట్టుకోవడమే

సత్సాహస - సంఘర్షణ ప్రకరణం

ఉపేక్షయా విరోధేన తద్దైవాఽసహయోగతః ।

ప్రారంభికం, సుపూర్ణం స్యాత్ ప్రయోజనమితి స్ఫుటమ్ ॥ 77

ఉపేక్షచేత, విరోధము చేత, అసహయోగము చేత ఆరంభం విజయవంతమైననూ, దాని పురోగతి శూన్యమై, ప్రయోజనం ప్రశ్నార్థకం అవుతుంది. ఆశయం పట్ల ఉపేక్ష (అంటే నిర్లక్ష్యం, నిర్లిప్త ధోరణి, అవకాశవాదం, బద్ధకం) కూడదు. కొన్ని అపజయాలు తొలిదశలో ఎదురైనప్పటికీ, ఆ భయం చేత, లేక మరెన్నో అపజయాలు కలుగవచ్చునేమోనన్న అనవసర అపోహలు కూడదు. శత్రుత్వం (మంచి గుణాల పట్ల, మంచివారి పట్ల, ద్వేష భావం), సద్గుణాలతో అసహయోగం, కలసి ఉండక పోవడం కూడా లక్ష్యసిద్ధికి అవరోధం కావచ్చును. అందువల్ల సాధ్యమైనంతవరకు చెడు గుణాలకు, లక్షణాలకు దూరంగా సంచరించాలి.

అనీతిమాత్మా జానీతి యన్న గ్రహ్యమదోమునా ।

సహయోగః కథంచిన్న యుజ్యతే వా సమర్థనమ్ ॥ 78

మానవుని యొక్క అంతరాత్మ అవినీతి, అక్రమం, అధర్మం పట్ల ఆకర్షితం కాకూడదు. అటువంటి ఆలోచనకు తావీయరాదు. గాంధీజీ కేవలం ఆత్మశక్తితో, బ్రిటీష్ వారి దుష్పరిపాలనను అంతమొందించాలన్న లక్ష్యసాధన మనకు ఆదర్శం కావాలి. ఆత్మశక్తిని మించిన ఇతర శక్తి లేదన్న సత్యం గ్రహించాలి. బ్రిటీష్ వారిని ఎదుర్కోవాలన్న ధైర్యం, ఆత్మబలం మొదలైన లక్షణాలు ఎన్ని శిక్షలు పడ్డా, ఎంతోమంది మరణించినా, స్వాతంత్ర్య సిద్ధి అనే లక్ష్యం గాంధీజీని ముందంజ వేయించింది. అలాగే ఆత్మ విశ్వాసం దృఢంగా ఉంటూ, అవినీతి, అక్రమాలపై ఖడ్గాన్ని రుణిపించాలి.

శరీరం బలమున్నేతుం, సంయమః సాధనాపిచ ।

కర్తవ్యైర్జ్ఞిత మేతచ్చ మనోబలమపిధృదమ్ ॥ 79

ఆత్మసంయమనాన్ని పాటించడమే శరీరానికి నిజమైన శక్తి. నిగ్రహశక్తి ఉంటేనే శరీరానికి మరింత బలం సమకూరుతుంది. సామాజిక ఆకర్షణలతో, లౌకిక వ్యామోహాలకు అతీతంగా మనస్సును, బుద్ధిని రక్షించుకోవాలి. అట్టి స్థితిలోనే ఆత్మశక్తి వృద్ధి చెంది, మనిషిని కర్మయోగిగా, నిష్కామకర్మయోగిగా మార్చగలదు.

సత్యస్యనికష్టేసిద్ధం ప్రతిపాదనమస్తియత్ ।

అస్వీకార్యమిదం నూనం భవత్యేవ మహామునే ॥ 80

“సత్” అంటే “కలదు” అనే సత్యాన్ని గ్రహించాలి. దానిని నిరూపించే గీటురాయి మన ప్రవర్తన. ఆ ప్రవర్తనను అనుసరించి, ప్రతిపాదిత ధర్మమార్గాన్ని అనుసరించాలి. ఓ మహామునీ! సత్యమార్గాన్ని అనుసరించి హరిశ్చంద్రుడు ఎదుర్కొన్న కష్టాలను, గాంధీజీకి కలిగిన ఆటంకాలు, అవరోధాలను తెలుసుకుని ప్రవర్తించాలి. ఈ మార్గంలో పయనించటానికి ఎంతో మహత్తరమైన ఆత్మశక్తి అవసరం.

ఆత్మనో బలమున్నేతుం సఫలాస్తే భవంతి హి ।

అవాంఛనీయ తాభిర్నో సంబంధాస్తు భవంతి యే ॥ 81

ఆత్మశక్తితో ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభిస్తే, తప్పక ఆ ప్రయత్నం సఫలీకృతమవుతుంది. అవాంఛనీయ ఆటపోట్లకు సిద్ధపడినప్పుడే, యదార్థమైన సిద్ధి లభిస్తుంది. ఆత్మ పరమాత్మ సన్నిధిలో సేవను చేసినప్పుడే, అది అలౌకిక స్థితిలో అపారమైన పారలౌకిక తృప్తిని, సిద్ధిని కలిగిస్తుంది.

- సాధన నరసింహాచార్య

ఒలింపిక్ ఆటలు

ఒలింపిక్ ఆటల గురించి పిల్లలు, పెద్దలు ప్రపంచం యావత్తు చెప్పుకొంటూ ఉంటారు. ఈ శ్రేయస్సు ఉండ్రెజ్ అనే ఆయనది. ఆటలను ఒకప్పుడు పనిలేనివారి వ్యాపకంగా భావించేవారు. కానీ చిన్న చిన్న సమూహాలను ఏకత్రితం చేసి, గౌరవించబడి నన్మానించబడే స్థాయికి తీసుకొని వెళ్ళిన ఘనత కేవలం ఈయనకే దక్కింది. ఉన్నతస్థాయికి చెందిన 1600 ఆటగాళ్ళు సమూహాలు ఈనాడు విశిష్టమైన శిక్షణను పొందుతున్నాయి. ఈ ఆటల ద్వారా వాతావరణమంతా ఉత్సాహభరితమై, ప్రభావితమై ఈనాడు గ్రామగ్రామాలలో కూడా ఆటలు, వ్యాయామాలతో నిండిన వాతావరణం నెలకొల్పబడింది. ప్రజల యొక్క స్వేచ్ఛాయుతమైన, దిశారహితమైన, కుప్పిగంతులను ఒక క్రమబద్ధమైన భావనాత్మకమైన ఆటల పోటీలుగా మలచిన ఉండ్రెజ్ కృషి సదా శ్లాఘించదగినది. విశ్వమంతా ఈయన యొక్క ప్రణాళికను గౌరవిస్తూనే ఉన్నది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

అహంకారాన్ని వదలుకుంటే అందరికీ మంచి అవుతాము

సుమతీ సూక్తం - 7

మంచి మాటలు చెప్పి, ఇతరులచే పని చేయించడం చాలా కష్టం. ఎన్నో విధాలుగా మంచితనంతో, అనునయంతో, లాలించి, బుజ్జగించి చాలామంది పనులు చేయించగలరు. కానీ కొందరు అనవసరమైన మొండితనం, పట్టుదల, మూర్ఖత్వం చేత ఎంత మంచివైనా చేయడానికి సిద్ధ పడరు. కానీ అటువంటి వారిచేత భయపెట్టి ఎటువంటి పనినైనా చేయించగలం. 'భయం' మనిషిని ఎటువంటి పనినైనా చేయించగలం. అవతలి వ్యక్తి నుండి కలుగబోయే శిక్షను తలుచుకుని, ఆ భయం వల్ల పనులు వెంట వెంటనే చేస్తాడు. 'భయం' ఎంతటి మొండి వాడినైనా అదుపు చేసి పనులు చేయిస్తుంది. ఇదే తత్వాన్ని బద్దెన కవి ఇలా చెప్పారు.

నయమున బాలుండ్రావరు

భయమునను విషమునైన భక్షింతురుగా

నయమెంత దోషకారియో

భయమే చూపంగ వలయు బాగుగ సుమతీ ||

పిల్లలను కొన్నిసార్లు ఎంత బ్రతిమాలినా, ఎన్ని ఆశలు పెట్టినా పాలు త్రాగడం కానీ, అన్నం తినడం కానీ సవ్యంగా చేయరు. చివరకు బుబివాడికి చెబుతానంటే లేదా అన్నం తినకపోతే రాక్షసునికి అప్పగిస్తానని, దయ్యం వచ్చి పట్టుకు పోతుందని భయపెడితే, ఎలాంటి అన్నాన్నైనా, చివరకు చేదుగా ఉండే కషాయం లాంటి మందునైనా వేసుకుంటాడు. అదే భయానికి ఉండే ప్రాశస్త్యం.

పెద్దవాళ్ళు కూడా నయానో, భయానో దానం, ధర్మం గురించి చెబితే వినిపించుకోరు. అదే ధర్మం చెయ్యకపోతే పాపం కలుగుతుంది. దానివల్ల నరకానికి వెళ్తామని, అక్కడి శిక్షలు తీవ్రంగా ఉంటాయని, లేదా మనం చేసే పాపాల వల్ల మన పిల్లలకు ఆ ఫలితం దక్కి పిల్లలకు అంగవైకల్యం, బుద్ధిహీనతలు వస్తాయని చెబితే ఆ భయంవల్ల తప్పక మంచి పనులు చేస్తాడు. చెడు పనులకు దూరంగా మనలుతూ ఉంటాడు. ఇది 'భయం' వల్ల కలిగే సామాజిక ప్రయోజనం. ఏదైనా విషయాన్ని ఇతరులకు చెప్పేముందు, వారి వయస్సు, అవగాహన శక్తి, మనం చెప్పే విషయాన్ని అర్థం చేసుకునే శక్తి 'ఉన్నదా?' 'లేదా?' అనే

విషయాలను ఆలోచించి, మాట్లాడాలి. లేకుంటే మనశక్తి వృథా అవడమే కాకుండా, నిరుత్సాహం కలిగి, మనశక్తిపై మనకే అప నమ్మకం కలిగే ప్రమాదముంది. కాబట్టి శ్రోతలు అవగాహనా శక్తిని బట్టి, వారికి తగిన రీతిలో, వారి వయస్సు, బుద్ధి, శ్రద్ధ వంటి విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఆ స్థాయిని బట్టి ప్రవర్తించాలి. ఈ సామాజిక అంశాన్ని కవి ఇలా, ఈ పద్యంలో తెలిపాడు.

నవరస భావాలంకృత |

కవితాగోష్ఠియును మధురగానంబును దా

న వివేకి కెంత ాజెప్పినఁ

జెవిటికి సంకూదినట్లు సిద్ధము సుమతీ ||

నవరసాలు, అలంకారాలు, కవితాత్మిక భావావేశం, అల్పాక్షరాలలో అనల్పార్థ ప్రదర్శన (తక్కువ పదాలలో (అక్షరాలలో) ఎక్కువ అర్థాన్ని అందించే పదప్రయోగాలు) మొదలైనవి కవిత్యాభిమానులకు, రసపిపాస కలిగిన వారికి, మంచి కవిత్యాభిరుచిని కలిగిన వారితో మాత్రమే చర్చించాలి. అప్పుడే ఆ సమయం "రసమయం" అవుతుంది. అంతేగాని సాహిత్యజ్ఞానం లేని శ్రామికులకు, కర్షకులకు, సామాన్యులకు ఇవేమీ అర్థం కాకపోగా, విసుగును కలిగించి, ఆ కవిత్యాన్ని అపహాసం చేసి, అవహేళన చేసే అవకాశం ఉంది. అందువల్లనే కాళిదాసు సరస్వతీ దేవిని ఇలా ప్రార్థించాడు. "లోకోత్తరమైన తన కవిత్వం, అరసికులకు (రసికతలేనివారికి), అపండితులకు, కవితాత్మను ఆస్వాదించలేని వారి చెంతకు చేరనీయవద్దని ప్రార్థిస్తాడు. అదే రీతిలో బద్దెన కవి, "మంచి సాహిత్యాన్ని ఆస్వాదించే వారితో మాత్రమే సాహిత్య చర్చ జరగాలి. లేకుంటే అది చెవిటివాని ముందు శంఖాన్ని ఊదడంవంటిదే అన్నారు." అంటే వినికిడి శక్తిలేని వాని ముందు శంఖారావం చేస్తే కేవలం అది నోటినాప్పని కలిగిస్తుందే తప్ప, ఎటువంటి ప్రయోజనం కలుగదు. కాబట్టి మనం ఏదైనా విషయాన్ని చర్చించే ముందు, శ్రోతల స్థాయిని, అవగాహన శక్తిని తెలుసుకుని ప్రసంగించాలి.

వ్యక్తిత్వ వికాసానికి అతిమూల్యమైన లక్షణం "సవ్య" అదే "సిత్యపూర్వభాషి" అనే పదప్రయోగం రామాయణాది కావ్యాలలో కనిపిస్తుంది. హాయిగా, మందస్మితపదనంతో ఎదుటివారిని

కోరికలను వదులుకుంటే ధనవంతులం అవుతాము

పలకరిస్తే, అవతలివారికి ఎంతో ఆనందాన్ని ఇవ్వడమే కాకుండా, వారి కష్టం తీరిపోయింది లేదా తప్పక తీరుతుంది అనే మంచి భావన కలిగిస్తుంది. అందుకే నవ్వు “నవవిధ ఔషధ తుల్యమే” అంటారు.

కానీ అనవసరంగా, బిగ్గరగా నవ్వితే దానివల్ల లేనిపోని కష్టాలను తెస్తుంది. అవి ఎటువంటి కష్టాలో కవి ఇలా చెప్పారు.

**నవ్వుకుమీ సభలోపల
నవ్వుకుమీ తల్లి-దండ్రీ నాదుల తోడన్
నవ్వుకుమీ పరసతితో
నవ్వుకుమీ విప్రసరులనయమిది సుమతీ ||**

కారణం లేకుండా రాజసభలయందు బిగ్గరగా నవ్వుకూడదు. అందువల్ల రాజు అపార్థం చేసుకోవడమే కాకుండా, చికాకుతో తీవ్రమైన శిక్షలు వేసే ప్రమాదముంది. పెద్దవాళ్ళను గురించి లేదా తల్లిదండ్రుల చర్యలను విమర్శించే రీతిలో నవ్వులాట తగదు. అలాగే ఇతరుల (మిత్రులు/బంధువుల) భార్యలతో ఎంత చనువు ఉన్నప్పటికీ, ఎక్కువగా పరాచకాలు, సరససల్లాపాలు చేయరాదు. అందువల్ల మైత్రి చెడిపోవడమే కాకుండా, అనర్థాలకు దారితీసే అవకాశముంది. గురువులు, పురోహితుల సమక్షంలో బిగ్గరగా నవ్వురాదు. అటువంటి పనిచేయడం వల్ల వారి ఆగ్రహానికి గురి అయ్యే ప్రమాదం, దానివల్ల శాపగ్రస్తులయ్యే అవాంతరం కలుగుతుంది. అందుకే “నవ్వు నాలుగు విధాల చేటు” అంటారు. హాయిగా నవ్వడం ఆరోగ్యకరమైతే, పగలబడి నవ్వడం, వ్యంగ్యంగా నవ్వడం, ఇతరులను హేళనచేస్తూ నవ్వడం తగనివి. ప్రస్తుతం విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకున్న “లాఫింగ్ క్లబ్బీలు” ఎంత ఆరోగ్యాన్నిస్తాయో తెలియదు కానీ మనఃపూర్వకంగా నవ్వితేనే నిజమైన ఆరోగ్యం కలుగుతుంది. అందుకే “నవ్వు నాలుగు విధాల గ్రేట్.”

**పగవలదెవ్వరి తోడను
వగవంగా వలదులేమి వచ్చినపిదపన్
దెగనాడవలదు సభలను
మగువకు మనసియ్యవలదు మహిలో సుమతీ ||**

మనిషి సంఘజీవిగా పరిపూర్ణతను పొందాలంటే ఈ విధమైన వ్యక్తిత్వం అవసరం ఎవరితోను శత్రుత్వం, ద్వేషభావం, ప్రతీకార వాంఛ ఉండరాదు అంటే అందరివల్ల స్నేహభావం, సేవాభావం అలవర్చుకోవాలి. దురదృష్టవశాత్తు వాణిజ్యపరంగా నష్టం కలిగి పేదరికం కలిగినప్పుడు కృంగిపోరాదు. యదార్థానికి అటువంటి స్థితిలోనే మనోదైర్యం అవసరం. మానసిక ప్రశాంతత ఉన్నప్పుడే

మనోవాంఛలను నెరవేర్చుకునే శక్తి అలవడుతుంది. ఎంత ఆగ్రహం కలిగినా, సభలలో, సమావేశాలలో ఎదుటివారు కష్టపెట్టుకునే రీతిలో మాట్లాడరాదు. శరీరానికి గాయమైతే మానవచ్చు. కానీ మనస్సుకు గాయమైతే అది మాయని గాయమవుతుంది. అందువల్ల పలికే పలుకు సున్నితంగా ఉండాలే తప్ప, కఠినంగా ఉండరాదు. అప్పుడు మాటే మంత్రమవుతుంది. పైగా అలా మాట్లాడే వారిపట్ల దురభిప్రాయం కలిగే ప్రమాదం ఉంటుంది.

అలాగే లక్ష్య సాధనలో ఉన్నప్పుడు ‘ప్రేమ’ అనే అవాంతరం ఎంతో మందిని ఆకర్షించి, పెళ్ళి అయిన తర్వాత ఆ ఆశయాన్నే మర్చిపోయేటట్లు చేస్తుంది (అయితే కొందరు దీనికి అతీతంగా పెళ్ళి అయినా, ప్రేమించినా తన గమ్యాన్ని చేరేవరకు విశ్రమించరు). అందుకనే కవి “పలపు” అనే తలపుకు దూరంగా ఉన్నప్పుడే నాటి వివేకానందుడు, శంకరాచార్య, నేటి అబ్దుల్ కలామ్ వంటి ఆదర్శ పురుషులుగా రాణించే అవకాశం ఉంటుంది

“వివాహోవిద్యనాశయా...” అన్న సంస్కృత ఉక్తిని కవి బద్దెన అందంగా అందరికీ అర్థమయ్యే రీతితో వర్ణించి, చిరస్మరణీయు డయ్యాడు.

- సాధన నరసింహాచార్య

సుభాషితం

ఆబు ఆలీ అనే దయగల ఒక సంత జనులకు మంచినీ బోధిస్తూ, తాను కూలి పని చేసి వచ్చిన దానితోనే తన ఆకలి తీర్చుకొనేవాడు. ఇంత గొప్ప సంత ఇలా కూలీ పని చేయుట నచ్చని ఒక ధనవంతుడు సంపదలను తెచ్చి “ఇది తీసుకొని సుఖంగా జీవించండి, ఇలా కూలీ పనితో తమ గొప్పదనాన్ని కించపరచుకోవద్దు” అని చెప్తాడు. దానికి ఆబు ఆలీ ఇలా అన్నాడు. అయిదు కారణాల వలన నేను మీరిచ్చే కానుకలను స్వీకరించలేను అవి 1) లోభం నా తల మీదకెక్కుతుంది 2) కష్టపడకపోతే నా శరీరం, మనసు సోమరిగా మారి అనేక చెడు లక్షణాలు నాలో చేరిపోగలవు. 3) మీరిచ్చిన సంపద గురించి తెలిసికున్న దొంగ నా ఇంటి మీదకు దాడి చేయవచ్చు. 4) మీ బాకీ ఏనాటికైనా తిరిగి చెల్లించవలసి ఉంటుంది. 5) ఈ మీ ఉదారత ముందు జీవితాంతం నేను తలదించుకోవలసి ఉంటుంది అని చెప్పి ఆ మహాసంత ఆ ధనాన్ని తృణీకరిస్తాడు. మహాత్ముల గుణం ఇలాగే ఉంటుంది.

- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

దురాశ వదలుకుంటే సుఖసంతోషాలు పొందుతాము

శాంతికుంజ్ లో జరిగిన సంజీవని సాధనా శిబిరంపై ఒక సమీక్ష - 2

(గత సంచిక తరువాయి...)

శ్రీ పరమానంద ద్వివేదిగారి ప్రవచనం :

స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలు, మనస్సు, చిత్తం, బుద్ధి మరియు ఆత్మలపై విశ్లేషణ చేస్తూ ప్రసంగించారు.

మనిషిలో స్థూల, సూక్ష్మ మరియు కారణ శరీరాలనేవి మూడు పనిచేస్తూ ఉంటాయి.

స్థూలశరీరం - దీనిలో పంచజ్ఞానేంద్రియాలు మరియు పంచ కర్మేంద్రియాలు పని చేస్తుంటాయి.

సూక్ష్మశరీర తలంలోనే మనస్సు పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఈ మనస్సులో కల్పనలు, కోరికలు, సంకల్పాలు అన్నీ ఉత్పన్నమవుతూ ఉంటాయి. మనస్సు ఈగ లాంటిది. ఈగవలె శుద్ధము, అశుద్ధము అని విచక్షణ లేకుండా అన్నింటిపై వాలి ఆఘ్రాణిస్తూ ఉంటుంది. అట్లే మనస్సులో అన్నిరకాల (మంచి, చెడు) ఆలోచనలు మొలకెత్తుతూ ఉంటాయి. మనస్సులో ప్రవేశించిన ఆలోచనలను, కోరికలను బుద్ధి స్వీకరించి మదింపుచేసి మంచి చెడుల బేరీజు వేస్తూ ఉంటుంది. అటుపిమ్మట, బుద్ధిలో పడకట్టబడి నిగ్గు తేల్చినవి తిరిగి మనస్సులో ప్రవేశించి సంకల్పాలకు అనగా దృఢ నిర్ణయాలకు దారి తీస్తుంది. ఈ రీతిలో బుద్ధి మనస్సును నడిపిస్తూ ఉంటుంది. తిరిగి స్థూల శరీరం ద్వారా కర్మేంద్రియాలు, జ్ఞానేంద్రియాల సాయంతో, సంకల్పాలు, నిర్ణయాలు, క్రియారూపం దాల్చుతాయి. ఫలితాలు అనుభవంలోనికి వస్తాయి.

కారణ శరీరం :

చిత్తం, కారణ శరీర తలంలో పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఇచ్చట శ్రద్ధ, ఆసక్తి పెంపొందుతాయి. స్థూల శరీరం క్రియాకల్పాల ద్వారా లభించిన ఫలితాలు అలవాట్లుగా మారి, తదుపరి అవి మన స్వభావాలగా చిత్తంలో నమోదవుతాయి. అవే మన కర్మలుగా ఆయా వ్యక్తుల జీవితాలలో ప్రతిఫలిస్తాయి. ఇవి జీవాత్మను వెన్నంటి ఉంటాయి. ఇవే కర్మఫలాలగా జీవుడు అనుభవిస్తాడు. ఈ రీతిలో చిత్తం, బుద్ధిపై ప్రభావం చూపిస్తుంది. మన చిత్తంలో దాగి ఉండి జీవాత్మనంటి ఉన్నవే మనల్ని నడిపిస్తూ ఉంటాయి. స్థూలశరీరం ఎల్లప్పుడూ భౌతిక సుఖాలకై, సంపదలకై అర్రులు చాస్తూ ఉంటుంది. సూక్ష్మ శరీరం ఎల్లప్పుడూ, మోహ వికారాలతో కూడి, బంధుప్రీతి, సంపదలపై వ్యామోహాలను కలిగి ఉంటుంది.

వీనిని సంయమం ద్వారా, నిష్కామ సేవల ద్వారా నియంత్రించు కొనగలం. స్వాధ్యాయం ద్వారా ఇది సాధ్యపడుతుంది. ఈ రీతిలో సూక్ష్మ శరీర నియంత్రణతో స్థూల శరీరం పోకడలను అదుపులో ఉంచుకొనగలం.

ప్రవచనం చివరలో శిక్షణలో పాల్గొన్నవారినుద్దేశించి వారు తమకు అందిన జ్ఞానాన్ని ఎంతవరకు స్వీకరించింది ఎవరికి వారినే అంచనా వేసికోవలసిందిగా కోరుచూ ఈ క్రింది ఉదాహరణతో వివరించారు.

ఒకచోట యజ్ఞము చేశారు, యజ్ఞఫలంగా వర్షం కురిసింది. యజ్ఞకర్త తన కృషి ద్వారా ఫలరూపంలో వర్షం పడినందులకు ఆనందించారు. కాని యజ్ఞ భోక్తలు వివిధ రీతులలో స్పందించారు. ఉదాహరణగా మూడు కుండల కథ చెప్పారు. వర్షం పడిందన్నారు కాని నా లోనికి ఒక్క చుక్క నీరు కూడా రాలేదు అన్నది మొదటి కుండ. కారణం అది బోర్లించి ఉన్నది. అట్లే చిత్తం శివుని మీద భక్తి చెప్పుల మీద సామెతలాగా, ఎచ్చటో ఆలోచనలు ఉన్నవానికి సత్సంగములో కూర్చున్నా ఏమి వంట బట్టదు.

ఇక రెండవ కుండ కూడా అలాగే అన్నది “నాలోనికి కూడా ఒక్క చుక్క రాలేదు.” కారణం కుండ మూకుడుతో మూత మూసి ఉన్నది. అట్లే సత్సంగంలో నిద్రించిన వానికి ఏమి వంట బట్టదు.

చివరగా మూడవ కుండ కూడా నాలో వర్షపు నీరు పడ్డది కాని ఒక చుక్క కూడా నిలవలేదు అన్నది. కారణం కుండ క్రింది భాగం కన్నాలతో ఉన్నది. అనగా ఏకాగ్రత లోపించినచో చిల్లులున్న కుండ రీతిలో విన్నదంతా చెవికెక్కుదు.

కావున శిబిరానికి వచ్చిన మీరు ఏకాగ్రతతో చెప్పినది అకళింపు చేసికొని, మీ జీవన గమనాన్ని మార్చుకొనండి.

03.05.2013 ఉదయం 9.30 గం||లకు

వ్యక్తి నిర్మాణం, పరివార నిర్మాణం మరియు సమాజ నిర్మాణం గురించి వివరిస్తూ శ్రీ పరమానంద ద్వివేది ఈ విధంగా ప్రవచించారు.

గృహస్థ జీవనం ఒక తపోవనంలా మార్చుకొనుటకై వ్యక్తి తన జీవన విధానాన్ని క్రమబద్ధం గావించుకొని తపస్సులా జీవించాలి. అంతేకాని కర్తవ్యాన్ని మరచి గృహాన్ని త్యజించి బాధ్యతారహితంగా జీవించరాదు. దీనికి ఉదాహరణలిస్తూ ఇలా చెప్పాడు.

చిన్నవాళ్ళు కూడా పెద్దవాళ్ళకు సాయం చెయ్యవచ్చు

ఒక సాధకుడు గురుదేవుల సమీపించి

సాధకుడు: గురుదేవా! సాధనకై ఇంటిని, సంసారాన్ని విడచి అడవులకు పోవుచున్నాను.

గురుదేవులు: భార్యాబిడ్డలను, ఇంటిని విడిచిపోవుచున్నావా? వారు నీకు అడ్డంకిగా ఉన్నారా?

సాధకుడు: అవును స్వామీ! ఇంటిలో అన్నీ సమస్యలే, శాంతి లేదు!

గురుదేవులు: నీ మనస్సును, చిత్తాన్ని బుద్ధిని, అహంకారాన్ని, దబ్బును విడిచిపెట్టి పోవుచున్నావా?

సాధకుడు: లేదు స్వామీ! ఇవన్నీ నాతోనే వస్తున్నాయి. వాటినిలా విడచిపెట్టి వెళ్ళగలను?

గురుదేవులు: మరి వేటిని విడిచిపోవుచున్నావు?

సాధకుడు: కేవలం నా భార్యను, పిల్లలను, బంధువులను, స్నేహితులను విడిచిపోవుచున్నాను?

గురుదేవులు: పిచ్చివాడా! నీవు కోరుకొనే శాంతి సాధనలకు వీరెవ్వరూ అడ్డురారు! అడ్డు వచ్చేవి నీ అహంకారము, నీ కోపము, నీ ఈర్ష్య, నీ ద్వేషము, నీ మనస్సులోని వికారాలు మాత్రమే. నిజంగా విడిచివెళ్ళవలసినవి వీటినే. నీ కుటుంబం పట్ల నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ గృహస్థునిగానే ఉంటూ నీ ప్రేమను పంచుతూ సాధన చేయి. ఎచ్చట స్త్రీలు పూజింపబడుదురో అచ్చట దేవతలు నివసించెదరు. ఇంటిలోని పరివారమంతా రోజులో కనీసం ఒక్కసారైనా ఒక్కచోట చేరి మనస్సు విప్పి మాట్లాడుకోవాలి. సామూహికంగా కలసి పనిచేస్తూ ఉండాలి. సద్గ్రంథ పఠనం జరగాలి. లేనిచో ఎవరి బాట వారిదై పరస్పర అవిశ్వాసం పెంపొంది కుటుంబ ఐక్యతకు భంగం వాటిల్లుతుంది.

ధనం ద్వారా క్షణికానందం మాత్రమే లభిస్తుంది. సంస్కారాలు, సశ్శీలత, సదాలోచనలు, సేవ, భక్తి, శ్రద్ధలతో శాశ్వతానందం లభిస్తుంది. 50 సంవత్సరాల వయస్సు మీరిన వారికి తగిన సహాయ సహకారాలను అందిస్తూ మానవతా దృష్టితో స్వాధ్యాయ సత్సంగాల ద్వారా వారిని సంతుష్టలను గావించండి. వారి జీవితాలలో వెలుగును, ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదాలను నింపుతూ వారి అనుభవాలను స్వీకరిస్తూ సమాజోన్నతికి, సమాజ సమస్యల పరిష్కారానికి తగిన బాటలు వేయండి.

ఇదే రీతిలో మీరు మాస పత్రికలు తెప్పించి పది మందికి పంచే విధానాన్ని చేపట్టండి. తద్వారా గురుదేవుల ఆలోచనలను,

ఆశయాలను సమాజంలో వ్యాప్తిచేయుటకు మరియు ఇంటింటికి చేర్చుటకు అవకాశము కలుగుతుంది.

మీ మోహ, వ్యామోహాలకు దూరంగా ఉండి తామరాకు మీది నీటిబొట్టులా, నీటిలో విహరించే హంసలా మీ జీవితాలను తీర్చిదిద్దుకొనండి. దీనికి ఉదాహరణగా ఈ క్రింది దానిని చెప్పుట జరిగింది.

“చెట్టు నుండి పండురాలగానే ఇద్దరు వెళతారు (రెండు కాళ్ళు). ఐదుగురు దానిని పట్టుకుంటారు (చేతి ఐదు వ్రేళ్ళు). 32 మంది దానిని తింటారు (32 దంతాలు). కాని ఒక్కరో దాని రుచిని ఆస్వాదిస్తారు (నాలుక). వారి మధ్య ఎంత చక్కని పరస్పర సహకారమున్నది. అవి మోహానికి లోనుకావు. నీటిలోని కమలంలా జీవిస్తాయి. ఇలా ఉండాలి మన జీవనం. అట్లే దంతాల మధ్య చిక్కుకొన్న ఆహారం వెలికి వచ్చేవరకు నోటిలోని నాలుక మిన్న కుండక తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తూ దానిని ఏదో ఒకరీతిలో బయటకు తెస్తుంది. ఇదే విధంగా మనలో ఉన్న దుర్గుణాలను విసర్జించేవరకు మనము నిత్యం వానితో పోరుసల్పుతూ ఉండాలి.

జ్ఞాన యజ్ఞం - దినేష్ పటేల్ :

యజ్ఞం ఈ సృష్టిలో నిత్యం జరుగుతూ ఉంటుంది. ఇచ్చుట-పుచ్చుకొనుట ప్రకృతిలో అనునిత్యం కొనసాగుతూ ఉంటుంది. జ్ఞానంతో యజ్ఞాన్ని నిర్వహించాలి. సుఖ-దుఃఖాలు చీకటి వెలుగుల్లా మనిషిని వెన్నంటి ఉంటాయి. జ్ఞాని సుఖదుఃఖాలను వివేకంతో స్వీకరిస్తాడు. దీనికి ఉదాహరణ శ్రీరాముడు. అట్లే ఆయన పత్ని సీత మరియు సహోదరుడు లక్ష్మణుడు. రాముని సుఖదుఃఖాలలో ఆయనను భక్తిశ్రద్ధలతో అనుసరించారు. అందులకే వారి జీవితాలు మనందరికి ఆదర్శాలుగా నిలిచాయి. నేటి సమాజం, పరివారం దీనికి భిన్నంగా నడుచుచున్నది. ఆనాడు ఆదర్శాల ఆచరణకై పోటీపడగా నేడు సంపదల ఆర్థనకై పోటీపడుతూ ఆదర్శాలకు నీళ్ళు వదులుచున్నారు. మోసం చేయుటకు అవకాశం లభించనంతవరకు ఆదర్శాలు లేని మనిషి నిజాయితీగానే ఉంటాడు.

ఎందరో జ్ఞానవంతులు అహర్నిశలు కృషి చేసి ఈ సమాజానికి మార్గదర్శనం చేశారు. వారిలో కార్లమార్క్స్, రూసో మున్నగువారు సమాజాన్ని తమ ఆలోచనల ద్వారా నూతన దిశలో నడిపించారు. కార్లమార్క్స్ కాపిటల్ గ్రంథాన్ని రచించి సమాజ ఆలోచనలలో పెనుమార్పును తీసుకొని వచ్చి సామ్యవాద సిద్ధాంతాన్ని ప్రవేశ పెట్టాడు. దీనితో ప్రపంచంలో మూడవవంతు దేశాల ప్రజలు భావ విప్లవాలకులోనై సామ్యవాద సిద్ధాంతాలకు ప్రాణంపోసి

గౌరవాన్ని సంపాదించుకోవాలి తప్ప గౌరవాన్ని కొనుక్కోలేము

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూకటివ్రేళ్ళతో పెకలించి వేశారు. దీనికి ఉదాహరణగా రష్యా, జకోస్లోవేకియా, రుమేనియా, తూర్పు జర్మనీ, చైనా దేశాలు.

అట్లే రూసో తన రచనల ద్వారా ప్రజల ఆలోచనలలో విప్లవాలను సృష్టించి తద్వారా రాచరికపు వ్యవస్థ స్థానంలో ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు బీజాలు వేశాడు. ఈ రీతిలో ప్రజలే రాజులైనారు. దీనికి మహాత్మాగాంధీ, అబ్రహం లింకన్ మున్నగు వారు ఉదాహరణలుగా నిలుస్తారు.

బుద్ధుడు వైశాలిలోని ఆమ్రపాలి అనే వేశ్య ఇంటికి వెళ్ళాడు. దివ్య తేజంతో వెలుగొందుచున్న బుద్ధుని చూచింది. స్వామి మిమ్ములను ఎవ్వరైనా ఈ స్థితిలో చూస్తే మీకు కళకతం ఆపాదిస్తారు అంది. పుత్రీ! నేను నీ తండ్రిలాంటివాడిని. బిడ్డ ఇచ్చటికి వచ్చాను - నాతోరా! ధర్మ ప్రచారం చేద్దాం! అన్నాడు బుద్ధుడు. స్వామీ! నన్ను వేశ్యగా చూచే ఈ ప్రపంచం నా మాటను వింటుందా? నన్ను చెడ్డగా చూస్తుంది. పరిహాసమాడుతుంది అంది. లేదు పుత్రీ! నీ నిజ స్వరూపాన్ని చూడగానే వారంతా నిన్ను గౌరవిస్తారు, అనుసరిస్తారు అన్నాడు బుద్ధుడు. ఈ రీతిగా ఆమె తన జీవితాన్ని సూతన మార్గంలో నడిపించింది. నేటి సమాజాన్ని మార్చాలంటే ఇప్పుడు కూడా అట్టి సదాలోచనలు రావాలి. దీనినే శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ప్రారంభించాడు. ఆలోచనల ద్వారా ఆ వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిత్వం విశదపడుతుంది.

నేడు రాక్షసులు భౌతికంగా కనిపించుట లేదు. వారంతా దుష్ప్రవృత్తుల రూపంలో, దుష్కర్మల రూపంలో కనిపిస్తున్నారు.

అనాటి రావణుడు తెలివైనవాడు, ధర్మప్రియుడు. సీతను అశోకవనంలో పెట్టాడు కాని తన కోటలో పెట్టుకొనలేదు. ఆమెను తాకలేదు. తాకుటకు అనుమతిని కోరాడు. జ్ఞానశూన్యుడు, అహం కారుడు, బలాత్కారం, పశుబలంతో జయించుట, ఆక్రమించుట నేటి రావణుని లక్షణాలు. ఇట్టి వారిని కత్తితో సంహరించిన కొలదీ రక్తబీజుని శరీరం నుండి కారిన రక్త బిందువుల నుండి అనేక రక్తబీజులు ఉత్పన్నమయినట్లు నేటి రావణుని దురాలోచన నుండి, దుష్కర్మల నుండి అనేకానేక రావణులు ఉత్పన్నమవు తున్నారు. కావున వీరిని సంహరించుట వీరి ఆలోచనలలో మార్పు ద్వారా మాత్రమే సాధ్యపడగలదు. నేడు కలంతో మాత్రమే మార్పు సాధ్యమవుతుంది, ఆయుధాలతో కాదు అనగా ఆలోచనల మార్పుతో మాత్రమే సాధ్యం.

మీరు శాంతికుండ వచ్చారనగానే, మీ సమస్యలను గురుదేవులు స్వీకరించారన్నమాట! మీ సమస్యలన్నింటికి గురుదేవులు

సాహిత్యంలో పరిష్కారాలున్నాయి. 3200 పుస్తకాలు వ్రాశారు. ఈ జ్ఞానాన్ని పంచేవారు లేరు. ఈ జ్ఞానాన్ని అందుకోవటానికి అనేకులు నేడు సిద్ధంగా ఉన్నారు. అందించే వారు కావాలి. మీరు ఈ లోపాన్ని పూరించాలి.

జ్ఞానాన్ని పంచేవారికి జ్ఞానం పెరుగుతుంది. జ్ఞానాన్ని దొంగిలించజాలరు. నాశనం కావించలేరు. ఇది ఆధ్యాత్మిక ఇన్స్పూరెన్స్ వంటిది. ఇతరులకు జ్ఞానాన్ని పంచుతూ పోతూ ఉంటే ఇన్స్పూరెన్స్ పాలసీపై ఏజెంటుకు కమీషన్ సంవత్సరం సంవత్సరం ముట్టినట్లు మీ జ్ఞానం దినదిన ప్రవర్ధమానమవుతూ ఉంటుంది. మీకు పుణ్యం బోనస్ రూపంలో చేకూరుతుంది.

అన్ని దానాలలో జ్ఞానదానం గొప్పది. అన్నదానం వలన లాభం కలుగుతుంది. కానీ మీరు చేసిన ధనదానం దుర్వినియోగం కావచ్చు. అప్పుడు ఆ పాపంలో మీకు కూడా వాటా రావచ్చు. మనం అందించిన జ్ఞాన పుణ్యఫలం జన్మజన్మలకు లభిస్తూ ఉంటుంది. జ్ఞానయజ్ఞం ద్వారా మనిషి మహామానవునిగా మారుతాడు. ఏలనన తన జ్ఞానంతో భగవంతుని ప్రణాళికను బలోపేతం చేస్తాడు.

గురుదేవుల అందించిన జ్ఞానాన్ని ఇంటింటికి చేర్చవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది. ఏ విధంగా మనం గురుదేవుల జ్ఞానాన్ని అందించగలమనే దానికి చక్కని ఉదాహరణ ఇచ్చారు. ఒక కుంటివాడు గుడ్డివాడు ఉన్నారు. వారిరువురు కలసి పరస్పర సహకారంతో వారుండే గ్రామ ప్రజలకు మార్గదర్శకులైనారు. కుంటివాడు తన కంటిచూపుతో గుడ్డివానికి దారిచూపగా, గుడ్డివాడు తన కాళ్ళ సాయంతో కుంటివానిని గమ్యానికి చేర్చాడు. ఇదే రీతిలో సూక్ష్మ శరీరధారియైన గురుదేవుల అపార జ్ఞాన సంపదను (సాహిత్యాన్ని) స్థూల శరీరధారులమైన మనమంతా యావత్ విశ్వానికి అందించాలని ఉద్దేశిస్తూ ప్రసంగాన్ని పూర్తి చేశారు.

సా॥ 6.30 గంటలకు - డా॥ గౌర్జీ ప్రవచనము

జీవించేకళ: అగ్రాలో ఒక బాలుడు దొంగతనం చేస్తూ పట్టుబడుతూ జైలుకెళ్తూ మళ్ళీ వస్తున్నాడు. ఒకరోజు దొంగతనం చేస్తూ ఒకరిని చంపి జైలుకెళ్ళాడు. అతనికి మరణశిక్ష విధించారు. ఆఖరి కోరికగా తన తల్లిని చూడాలన్నాడు. తల్లిని ప్రవేశపెట్టగా తల్లి ముక్కును పంటితో కొరికాడు. ఏమిటని ప్రశ్నించగా చిన్నప్పుడే తనను నిరోధించి సరియైన మార్గంలో పెట్టి ఉండే ఈ రోజు ఈ దుర్గతి నాకు సంప్రాప్తమయ్యేదికాదు అన్నాడు.

మన కాలక్షేపం కొరకు ఇతరులను ఇబ్బంది పెట్టకూడదు

పిల్లలకు సరియైన సంస్కారం ఇవ్వాలి. సమూహాన్ని మార్చుట కష్టం, కాని వ్యక్తులను మార్చగలం. సంపదలతో మనుషులను మార్చజాలం. ధనమిచ్చి, సంపదలనిచ్చి సంతానాన్ని సుఖపెట్ట గలమనే అపోహలో మనం జీవిస్తున్నాము. మన సంతానం యొక్క జీవితాలను సుఖమయం చేయుటకు వారికి తగిన సంస్కారాలను ఇచ్చి వాటిని వారు ఆచరింపచేయుటయే మనముండున్న ఏకైక మార్గము. ఇంటింటా సంస్కారాలు అందించారు గురుదేవులు. మందిరంలో రాతితో చేసిన మూర్తి ఉంటాడు. రాతిలా భావించక శ్రద్ధాభక్తులతో సేవిస్తాం, పూజిస్తాం. పుట్టిన బిడ్డను దేవతగా తయారు చేయాలని ప్రయత్నిస్తాం. మన సంస్కారాల బట్టి మనం రూపుదాల్చుతాం. దేవతల్లా లేక రాక్షసుల్లా మారిపోతాం.

మనం దేవతల్లా మారాలి. ఇతరులను దేవతల్లా మార్చాలి.

మిత్రులారా! మీరంతా దేవీ దేవతలు. ఇంటింటికి వెళ్ళి వారికి సంస్కారాలు చేయాలి. పుంసవన సంస్కారాలు చేయించాలి. నామకరణ, అన్నప్రాశన, అక్షరాభ్యాసం, శిరోముండన, ఉపనయన, పుట్టినరోజు, వివాహ సంస్కారం అన్నీ చేయించాలి.

ఉషా కైశ్వాల్ :

దీపయజ్ఞ సాక్షిగా సంకల్పం చేయటానికి వచ్చాను. ప్రజ్ఞా మండలి / మహిళామండలి / యువామండలి ప్రారంభించాలి. ఐదుగురుకి తక్కువ కాకుండా ప్రారంభించి, వారిలో ఒక్కొక్కరు ఐదుగురిని చేర్చి 25కు పెంచాలి. నిత్యం స్వాధ్యాయం చేయాలి అనగా మనల గురించి మనం తెలుసుకోవాలి.

యజ్ఞాలతో, దీపయజ్ఞాలతో సంస్కారాలు చేయించాలి. మన ఖర్చులను తగ్గించుకొని, ఇతరులకు ఉపయోగపడే కార్యక్రమాలను రూపొందించుకోవాలి.

రఫోలా పుస్తకాలయాన్ని (చేతినంచి పుస్తకాలయం) ప్రారంభించాలి. ఇచ్చటి యూనివర్సిటీ విద్యార్థులు ఆదివారం నాడు హరిద్వార్ లోని యాత్రికులకు, స్టిక్కర్లు అమ్ముతారు. సేల్స్ మన్ కష్టం తెలుస్తుంది, ఓర్పు, నేర్పు కావాలి. అహంకారం తొలగిపోతుంది. కార్యకర్తగా మారుతారు. ఉచితంగా ఇవ్వరాదు. మీ శక్తి మీకు తెలిసివస్తుంది. మీ లోపాలు తెలుస్తాయి. మీ పరిధులు మీకు తెలుస్తాయి.

05.05.2013 - గౌరవ వీడ్కోలు సందేశం :

మీరంతా భాగ్యశాలురు. శ్రద్ధ మీ హృదయాలలో అంకరించింది. పూజ్యగురుదేవుల సందేశాన్ని మీకు అందిస్తున్నాను. భగవంతుని అవధులు లేని కృప మీపై వర్షిస్తున్నది.

గీతలో శ్రీకృష్ణుని ఉవాచ. “అజ్ఞానం, మూఢనమ్మకాలు పెరిగిననాడు నేను తిరిగి జన్మిస్తాను”. ఈ రోజు శాస్త్రజ్ఞానం పెరిగి భౌతిక సుఖాలు పెరిగాయి. మనిషిలో అశాంతి పెరిగి విడాకులు ఎక్కువయిపోయాయి, పిల్లలు చెడుమార్గం పట్టారు. ప్రజ్ఞావతారం అవతరించింది. రామునితో కోతులు, కృష్ణునితో గోపబాలురు, గాంధీగారితో సంగ్రామ సైనికులు వచ్చారు. భగవంతుని పిలుపుతో వచ్చిన మీరే అసలైన భగవంతుని భక్తులు, ప్రేమికులు.

రోజు శాంతికుంజ్ మానసిక యాత్ర చేయండి. అందరికీ ప్రణామం చేయండి. పిదప 24సార్లు మంత్రం జపించండి” నేను భగవంతుని రాజకుమారుడినని భావించండి. మీరంతా యుగనిర్మాణానికై జన్మించారు. ఉన్నత పనులు చేయుటకై జన్మించారు. మీరంతా ప్రతిరాత్రి మరణిస్తారు అని భావించండి. ప్రతి ఉదయం జన్మిస్తుంటారు.

జీవితాన్ని గురించి ఆలోచించేవాడు నిజమైన సాధకుడు. సింహం పిల్ల సింహం అవుతుంది. గాడిద పిల్ల గాడిద అవుతుంది. అలాగే మీరు శ్రీరామశర్మ బిడ్డలు ఆయనలాగా అవుతారు. శాంతికుంజ్ ఆధ్యాత్మిక పవర్ హౌస్ వంటిది.

నలుగురు దొంగలు, నలుగురు త్రాగుబోతులు ఒకచోట చేరతారు కాని నలుగురు భగవంతుని సేవకై ఒక చోట చేరరు. కారణం ప్రేమలేనితనం.

ప్రజ్ఞామండలి / మహిళామండలి / బాలసంస్కారశాల ప్రారంభించి గురుదేవుల పనులలో భాగస్వాములు కండి. మనల్ని మనం తెలిసికొని దుర్గుణాలను విడచి మంచి గుణాలను పెంచుకోవాలి.

గురువుగారు నా కార్యకర్తలంతా హనుమంతునికి తీసిపోరు అని చెప్పారు. గురుదేవులు తన తపస్సులోనుండి కొంత భాగాన్ని ఇచ్చి, బిడ్డను అత్తవారింటికి పంపే రీతిలో మీకు వీడ్కోలు పలుకుచున్నారు.

నరపశువులు, నరపిశాచులు, నర రాక్షసులు, రక్తం త్రాగుతారు. నరదేవతలు వెలుగుతెస్తారు, సంతోషాన్ని ఇస్తారు.

ఒక గ్రామంలో అంధుడు ఉన్నాడు. గ్రామం దారిలో ఒక గుంట పడి ఉంది. రాత్రులు వచ్చేవారు దానిలో పడుతున్నారు. వారిని రక్షించాలని ఒక లాంతరు సాయంతో రాత్రులు ఆ మార్గంలో వచ్చి పోయేవారిని హెచ్చరించేవాడు. ఆ విధంగా భావనాశీలియైన అతడు ప్రజలకు మార్గదర్శనం చేశాడు. అట్లే అన్నీ ఉన్న మీరు కూడా సమాజానికి మార్గదర్శనం చేయండి. మీకు శుభమగుగాక!

- ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

మంచికి ఉన్న స్వేచ్ఛ చెడుకు లేదు, చెడుకు ఉన్న ఆకర్షణ మంచికి లేదు